

Den Europæiske Unions Tidende

C 122 E

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

53. årgang

11. maj 2010

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	III <i>Forberedende retsakter</i>	
	Rådet	
2010/C 122 E/01	Rådets førstebehandlingsholdning (EU) nr. 4/2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om buspassagerers rettigheder og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 Vedtaget af Rådet den 11. marts 2010 ⁽¹⁾	1
2010/C 122 E/02	Rådets førstebehandlingsholdning (EU) nr. 5/2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om passagerers rettigheder ved sørejser og rejser på indre vandveje og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 Vedtaget af Rådet den 11. marts 2010 ⁽¹⁾	19
2010/C 122 E/03	Rådets førstebehandlingsholdning (EU) nr. 6/2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om nye fødevarer, ændring af forordning (EF) nr. 1331/2008 og ophævelse af forordning (EF) nr. 258/97 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1852/2001 Vedtaget af Rådet den 15. marts 2010 ⁽¹⁾	38

DA

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

III

(Forberedende retsakter)

RÅDET

RÅDETS FØRSTEBEHANDLINGSHOLDNING (EU) Nr. 4/2010

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om buspassagerers rettigheder og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004

Vedtaget af Rådet den 11. marts 2010

(EØS-relevant tekst)

(2010/C 122 E/01)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

- (2) Da buspassageren er den svageste part i en befordringskontrakt, bør alle passagerer sikres et mindsteniveau for beskyttelse.

under henvisning til traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 91, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

- (3) Unionens foranstaltninger til forbedring af passagerrettigheder inden for bustransport bør tage hensyn til de særlige karakteristika ved denne transportsektor, som hovedsageligt består af små og mellemstore virksomheder.

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

- (4) Under hensyn til de særlige kendetegn ved speciel rutekørsel og personbefordring for egen regning bør disse transporttyper udelades fra denne forordnings anvendelsesområde. Speciel rutekørsel bør omfatte tjenester, der er forbeholdt befordring af handicappede og bevægelseshæmmede, befordring af arbejdstagere mellem bopæl og arbejde, befordring af skoleelever og studerende.

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Handling fra Unionens side på området bustransport bør bl.a. have til formål at sikre passagererne et lige så højt beskyttelsesniveau som det, der gælder for andre transportmåder, uanset hvor de rejser. Derudover bør der tages fuldt hensyn til forbrugerbeskyttelseskrav i almindelighed.

- (5) Under hensyn til de særlige kendetegn ved rutekørsel, der varetages i byer, forstæder og regionalt, bør medlemsstaterne have ret til at fritage disse transporttyper fra anvendelsen af en stor del af denne forordning. For at identificere transporttjenester, der varetages i byer, forstæder og regionalt, bør medlemsstaterne tage hensyn til kriterier som afstande, tjenestens hyppighed, antallet af planmæssige stop, anvendte bustyper, billetordninger, forskelle i passagerantal mellem trafikstærke og trafiksvage perioder, buskoder og køreplaner.

⁽¹⁾ Udtalelse af 16.7.2009 (EUT C 317 af 23.12.2009, s. 99).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 23.4.2009 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets holdning af 11. marts 2010. Europa-Parlamentets holdning af ... (endnu ikke offentliggjort i EUT).

- (6) Passagerer og, som et minimum, personer, som passageren havde eller ville have haft lovmæssig forsørgerpligt over for, bør nyde passende beskyttelse i tilfælde af ulykker, der skyldes brugen af bus, under hensyn til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/103/EF af 16. september 2009 om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse ⁽¹⁾.
- (7) Ved valget af hvilken national ret der finder anvendelse på erstatning i tilfælde af død eller tilskadekomst samt bortkomst eller beskadigelse af bagage på grund af ulykker, der skyldes brug af bus, bør der tages hensyn til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 864/2007 af 11. juli 2007 om lovvalsregler for forpligtelser uden for kontrakt (Rom II) ⁽²⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 om lovvalsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I) ⁽³⁾.
- (8) Passagerer bør ud over erstatning i overensstemmelse med gældende national ret i tilfælde af død eller tilskadekomst samt bortkomst eller beskadigelse af bagage på grund af ulykker, der skyldes brug af bus, have ret til assistance for så vidt angår deres umiddelbare praktiske behov efter en ulykke. En sådan assistance kan omfatte førstehjælp, indkvartering, mad, tøj og transport.
- (9) Bustransporttjenester bør komme alle borgere til gode. Handicappede og bevægelseshæmmede bør derfor, uanset om årsagen til deres handicap eller reducerede mobilitet er invaliditet, alder eller andre forhold, have samme mulighed for at rejse med bus som andre borgere. Handicappede og bevægelseshæmmede har samme rettigheder som alle andre borgere med hensyn til fri bevægelighed, valgfrihed og ikke-diskriminering.
- (10) I lyset af artikel 9 i De Forenede Nationers konvention om handicappedes rettigheder bør der, for at kunne give handicappede og bevægelseshæmmede samme muligheder for at rejse med bus som alle andre borgere, fastsættes regler for ikke-diskriminering og assistance under deres rejse. Handicappede og bevægelseshæmmede bør derfor kunne blive befordret og ikke nægtes befordring som følge af deres handicap eller bevægelseshæmning, undtagen af årsager, der er berettigede af sikkerhedsmæssige grunde eller på grund af køretøjernes eller infrastrukturens udformning. Inden for rammerne af den relevante lovgivning om beskyttelse af arbejdstagere bør handicappede og bevægelseshæmmede have ret til assistance ved busterminaler og om bord i busser. Af hensyn til den sociale integration bør denne assistance ydes gratis for de pågældende. Transportørerne bør fastsætte adgangsvilkår, fortrinsvis efter det europæiske standardiseringssystem.
- (11) Ved fastlæggelse af, hvordan nye busterminaler skal indrettes, og i forbindelse med større ombygninger bør busterminalernes forvaltningsorganer så vidt det er muligt tage hensyn til handicappedes og bevægelseshæmmedes behov. Busterminalernes forvaltningsorganer skal under alle omstændigheder udpege ankomstmødesteder, hvor handicappede kan meddele deres ankomst og anmode om assistance.
- (12) For at imødekomme handicappedes og bevægelseshæmmedes behov bør personalet være passende uddannet. Med henblik på at lette den gensidige anerkendelse af chaufførernes nationale kvalifikationer kan der gives handicapbevidstgørende uddannelse som en del af de grundlæggende kvalifikationskrav eller efteruddannelseskrav, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/59/EF af 15. juli 2003 om grundlæggende kvalifikationskrav og efteruddannelseskrav for førere af visse køretøjer, der benyttes til godstransport eller personbefordring ad vej ⁽⁴⁾. For at sikre sammenhæng mellem indførelsen af uddannelseskravene og tidsfristerne i nævnte direktiv bør der åbnes mulighed for fritagelse i en begrænset periode.
- (13) Hvor det er muligt, bør organisationer repræsentative for handicappede eller bevægelseshæmmede, høres eller inddrages i tilrettelæggelsen af handicaprelateret uddannelse.
- (14) Buspassagerers rettigheder bør omfatte modtagelse af oplysninger om den service, der ydes før og under rejsen. Alle væsentlige oplysninger til buspassagererne bør også formidles i alternative formater, som er tilgængelig for handicappede og bevægelseshæmmede.
- (15) Denne forordning bør ikke begrænse transportørernes ret til at søge erstatning hos enhver person, herunder tredjemand, i overensstemmelse med gældende national lovgivning.
- (16) Ulemper som passagerer oplever som følge af aflysning eller lang forsinkelse af deres rejse bør mindskes. Med dette for øje bør der sørges passende for passagerer, der afrejser fra terminalerne, og de bør gives fyldestgørende oplysninger. Passagerer bør også kunne annullere deres rejse og få billetterne refunderet eller få tilbudt en anden rejserute på tilfredsstillende vilkår.

⁽¹⁾ EUT L 263 af 7.10.2009, s. 11.

⁽²⁾ EUT L 199 af 31.7.2007, s. 40.

⁽³⁾ EUT L 177 af 4.7.2008, s. 6.

⁽⁴⁾ EUT L 226 af 10.9.2003, s. 4.

- (17) Transportørerne bør gennem deres faglige sammenslutninger samarbejde for at træffe foranstaltninger på nationalt plan eller europæisk plan, hvori de inddrager interesseparter, faglige sammenslutninger og kunde-, passager- og handicaporganisationer, med sigte på at forbedre omsorgen for passagererne, især i tilfælde af aflysninger og lange forsinkelser.
- (18) Denne forordning bør ikke berøre de passagerrettigheder, der er fastlagt ved Rådets direktiv 90/314/EØF af 13. juni 1990 om pakkerejser, pakkeferier og pakketure⁽¹⁾. Denne forordning bør ikke finde anvendelse, hvis en pakketur aflyses af andre årsager end aflysning af busafgangen.
- (19) Der bør gives udtømmende oplysninger til passagererne om deres rettigheder i medfør af denne forordning, således at de er i stand til reelt at udøve disse rettigheder.
- (20) Passagererne bør kunne udøve deres rettigheder ved egnede klageprocedurer hos transportørerne, eller ved at klagen indgives til det eller de organer, som den relevante medlemsstat har udpeget dertil.
- (21) Medlemsstaterne bør sikre overholdelse af denne forordning og udpege et eller flere kompetente organer til at forestå overvågning og håndhævelse. Dette berører ikke passagerers ret til domstolsprøvelse i henhold til national ret.
- (22) Klager over assistance bør fortrinsvis indbringes for det eller de organer til håndhævelse af denne forordning, som er udpeget af den medlemsstat, hvor påstigningsstedet eller udstigningsstedet er beliggende, idet der tages hensyn til de procedurer, der er fastsat i medlemsstaterne for indgivelse af klager.
- (23) Medlemsstaterne bør fastsætte sanktioner for overtrædelser af denne forordning, og sikre, at disse sanktioner anvendes. Sanktionerne bør være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning.
- (24) Målene for denne forordning, nemlig at sikre et ensartet niveau for beskyttelse af og ydelse af assistance til buspassagerer overalt i medlemsstaterne, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (25) Denne forordning gælder med forbehold af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁽²⁾.
- (26) Håndhævelsen af denne forordning bør være baseret på Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 af 27. oktober 2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse (»forordningen om forbrugerbeskyttelsessamarbejde«)⁽³⁾. Nævnte forordning bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (27) Denne forordning respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som navnlig anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder som omhandlet i artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union under hensyn til Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse⁽⁴⁾ og Rådets direktiv 2004/113/EF af 13. december 2004 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser⁽⁵⁾ —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Denne forordning fastsætter regler for bustransport med hensyn til følgende:

- ikke-diskrimination af passagererne hvad angår de transportvilkår, transportørerne tilbyder
- passagerernes rettigheder i tilfælde af ulykker, der skyldes brug af bus og medfører død eller personlig tilskadekomst eller bortkomst eller beskadigelse af bagage
- ikke-diskrimination og obligatorisk assistance til handicappede og bevægelseshæmmede
- passagerernes rettigheder i tilfælde af aflysning eller forsinkelse
- mindstekrav til oplysninger til passagererne

⁽²⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

⁽³⁾ EUT L 364 af 9.12.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 180 af 19.7.2000, s. 22.

⁽⁵⁾ EUT L 373 af 21.12.2004, s. 37.

⁽¹⁾ EFT L 158 af 23.6.1990, s. 59.

- f) behandling af klager
- g) generelle regler om håndhævelse.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på passagerer, der benytter rutekørsel:

- a) når passagerens påstigningssted er beliggende på en medlemsstats område, eller
- b) når passagerens påstigningssted er beliggende uden for en medlemsstats område, og udstigningsstedet er beliggende inden for en medlemsstats område.

2. Derudover finder denne forordning, bortset fra kapitel III-VI, anvendelse på passagerer, der benytter lejlighedsvis kørsel, når passagerens første påstigningssted eller endelige udstigningssted er beliggende på en medlemsstats område.

3. Denne forordning finder ikke anvendelse på speciel rutekørsel og personbefordring for egen regning.

4. Med undtagelse af artikel 4, stk. 2, og artikel 9 samt artikel 10, stk. 1, kan medlemsstaterne fritage rutekørsel, der varetages i byer, forstæder og regionalt, herunder denne type tjenester på tværs af grænserne, fra anvendelsen af denne forordning.

5. Uden at det berører artikel 4, stk. 2, og artikel 10, stk. 1, kan medlemsstaterne på et gennemsigtigt og ikke-diskriminerende grundlag fritage indenlandsk rutekørsel fra anvendelsen af denne forordning. Sådanne fritagelser kan gives for en periode på højst 5 år, der kan forlænges to gange.

6. En medlemsstat kan for en periode på højst fem år, på et gennemsigtigt og ikke-diskriminerende grundlag, fritage bestemte rutekørsler fra anvendelsen af denne forordning, når en betydelig del af rutekørslen, herunder mindst ét planmæssigt stop, finder sted uden for Unionen. Sådanne fritagelser kan fornyes.

7. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om fritagelser af forskellige typer tjenesteydelser, der indrømmes i medfør af stk. 4, 5 og 6. Anser Kommissionen en fritagelse for ikke at være i overensstemmelse med denne artikel, træffer den de nødvendige foranstaltninger. Senest den ... (*) forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om fritagelser, der er indrømmet i medfør af stk. 4, 5 og 6.

(*) Fem år efter datoen for anvendelsen af denne forordning.

8. Intet i denne forordning skal forstås som tekniske krav, der pålægger transportører eller busterminalernes forvaltningsorganer forpligtelser med hensyn til at ændre eller erstatte busser eller infrastrukturer eller udstyr ved busstoppesteder og terminaler.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

a) »rutekørsel«: personbefordring med bus efter faste tidsintervaller og på fastsatte ruter, hvor på- og afstigning sker ved forud fastsatte stoppesteder

b) »speciel rutekørsel«: rutekørsel, uanset hvem der organiserer befordringen, med bus af bestemte kategorier af passagerer, hvorved andre passagerer udelukkes

c) »personbefordring for egen regning«: personbefordring, som en fysisk eller juridisk person udfører med bus uden gevinst for øje og i ikke-erhvervsmæssigt øjemed, hvor:

— transportaktiviteten kun udgør en biaktivitet for denne fysiske eller juridiske person

— de benyttede køretøjer er denne fysiske eller juridiske persons ejendom, er købt på afbetaling af denne person eller er omfattet af en langvarig leasingaftale og føres af et medlem af denne fysiske eller juridiske persons personale eller af den fysiske person selv eller af personale, der er ansat af virksomheden eller stillet til dens rådighed i henhold til en forpligtelse, der udspringer af en kontrakt

d) »lejlighedsvis kørsel«: kørsel, der ikke er omfattet af definitionen af rutekørsel, og hvis vigtigste kendetegn er, at det er grupper af passagerer, der er dannet på initiativ af kunden eller af transportøren selv, der befordres med bus

e) »befordringskontrakt«: en kontrakt om befordring indgået mellem en transportør og en passager om udførelse af en eller flere rutekørsler eller lejlighedsvis kørsler

f) »billet«: et gyldigt dokument eller et andet bevis på en befordringskontrakt

g) »transportør«: en fysisk eller juridisk person, dog ikke en rejsearrangør eller billetudsteder, som tilbyder offentligheden befordring i form af rutekørsel eller lejlighedsvis kørsler

h) »undertransportør«: en anden fysisk eller juridisk person end transportøren, som faktisk udfører befordringen helt eller delvist

- i) »billetudsteder«: enhver formidler, som indgår befordringskontrakter på vegne af en transportør
- j) »rejseagent«: enhver formidler, som indgår befordringskontrakter på vegne af en passager
- k) »rejsearrangør«: arrangør eller formidler som omhandlet i artikel 2, nr. 2 og 3, i direktiv 90/314/EØF, dog ikke transportøren
- l) »handicappet« eller »bevægelseshæmmet«: en person, hvis bevægelighed i forbindelse med benyttelsen af transportmidler er nedsat på grund af et fysisk handicap (sensorisk eller bevægelsesmæssigt, permanent eller midlertidigt), mentalt handicap eller nedsat funktionsevne af andre årsager eller på grund af alder, og hvis situation kræver passende opmærksomhed og tilpasning af de ydelser, alle passagerer har adgang til, efter den pågældendes særlige behov
- m) »adgangsvilkår«: relevante standarder og retningslinjer for og oplysninger om bussers og/eller udpegede terminalers tilgængelighed, herunder deres faciliteter for handicappede og bevægelseshæmmede
- n) »reservation«: reservation af et sæde om bord på en bus til rutekørsel på et specifikt afgangstidspunkt
- o) »terminal«: en bemandet terminal, hvor der i henhold til den fastlagte rute er planlagt rutekørsel med stop til passagerers på- og udstigning, udstyret med faciliteter såsom indtjekningsskranke, ventesal eller billetkontor
- p) »busstoppested«: ethvert punkt bortset fra en terminal, hvor en rutekørsel i henhold til den fastsatte rute er planlagt til at stoppe for passagerers på- eller udstigning
- q) »forvaltningsorgan for en busterminal«: en forvaltningsenhed i en medlemsstat, der er ansvarlig for forvaltningen af en udpeget terminal
- r) »aflysning«: en tidligere planlagt rutekørsel, som ikke gennemføres
- s) »forsinkelse«: forskellen mellem det tidspunkt, rutekørslen var planlagt til at afgå ifølge den offentliggjorte køreplan, og dens faktiske afgangstidspunkt.

Artikel 4

Billetter og ikke-diskriminerende kontraktbestemmelser

1. Transportører skal udlevere en eller flere billetter til passageren, medmindre andre dokumenter giver ret til befordring. Der kan udstedes en elektronisk billet.
2. Uden at dette berører særlige takster, der ydes på baggrund af sociale hensyn, skal transportørers kontraktbestem-

melser og takster tilbydes offentligheden uden nogen form for direkte eller indirekte diskrimination på grundlag af slutkundens nationalitet eller transportørens eller billetudstederens hjemsted i Unionen.

Artikel 5

Andre involverede parter

1. Selv om udførelsen af forpligtelser i henhold til denne forordning overlades til en undertransportør, en billetudsteder eller enhver anden person, er transportøren, rejseagenten, rejsearrangøren eller busterminalens forvaltningsorgan, som har overladt udførelsen af sådanne forpligtelser til andre, ikke desto mindre ansvarlig for denne involverede parts handlinger og undladelser.

2. Den part, som transportøren, rejseagenten, rejsearrangøren eller busterminalens forvaltningsorgan overlader udførelsen af en forpligtelse til, er desuden omfattet af denne forordnings bestemmelser for så vidt angår den forpligtelse, der er overladt.

Artikel 6

Opfyldelsespligt

1. Forpligtelser over for passagererne i henhold til denne forordning kan ikke begrænses eller fraviges ved navnlig undtagelsesbestemmelser eller begrænsende klausuler i befordringskontrakten.

2. Transportørerne kan tilbyde kontraktbestemmelser, der er mere fordelagtige for passageren end bestemmelserne i denne forordning.

KAPITEL II

ERSTATNING OG ASSISTANCE I TILFÆLDE AF ULYKKER

Artikel 7

Død eller tilskadekomst og bortkomst eller beskadigelse af bagage

1. Passagerer er i overensstemmelse med gældende national ret berettigede til erstatning i tilfælde af død eller tilskadekomst samt bortkomst eller beskadigelse af bagage på grund af ulykker, der skyldes brug af bus. I tilfælde af en passagers død gælder denne ret som et minimum for personer, over for hvilke passageren havde eller ville have haft lovmæssig forsørgerpligt.

2. Erstatningen beregnes i overensstemmelse med gældende national ret. En maksimumsgrænse fastsat i national ret for erstatning for død og tilskadekomst eller bortkomst eller beskadigelse af bagage skal pr. skadetilfælde være mindst:

- a) 220 000 EUR pr. passager;

- b) for så vidt angår rutekørsel og lejlighedsvis kørsel, der varetages i byer, forstæder og regionalt, 500 EUR pr. stk. bagage og for så vidt angår al anden rutekørsel og lejlighedsvis kørsel 1 200 EUR pr. stk. bagage. Såfremt kørestole, andre bevægelseshjælpemidler eller hjælpeanordninger beskadiges, skal erstatningen altid svare til omkostningen ved erstatning eller reparation af det tabte eller beskadigede udstyr.

Artikel 8

Passagerers umiddelbare praktiske behov

I tilfælde af en ulykke, der skyldes brug af bus, skal transportøren yde rimelig assistance med hensyn til passagerens umiddelbare praktiske behov efter ulykken. Ydelse af assistance er ikke ensbetydende med anerkendelse af erstatningsansvar.

KAPITEL III

HANDICAPPEDES OG BEVÆGELSESHÆMMEDES RETTIGHEDER

Artikel 9

Befordringsret

1. Transportører, rejseagenter og rejsearrangører må ikke under henvisning til handicap eller bevægelseshæmning nægte at acceptere en reservation fra, at udstede eller på anden måde levere en billet til eller at lade en person stige på.
2. Reservationer og billetter skal tilbydes handicappede og bevægelseshæmmede uden ekstra omkostninger.

Artikel 10

Undtagelser og særlige bestemmelser

1. Uanset artikel 9, stk. 1, kan transportører, rejseagenter og rejsearrangører under henvisning til handicap eller bevægelseshæmning nægte at acceptere en reservation fra, at udstede eller på anden måde levere en billet til eller at lade en person stige på:
 - a) hvis dette er nødvendigt af hensyn til gældende sikkerhedsmæssige krav i folkeretten, EU-retten eller den nationale ret eller af hensyn til sundheds- og sikkerhedsmæssige krav, der er fastsat af de kompetente myndigheder
 - b) hvis køretøjets konstruktion eller infrastrukturen, herunder busstoppesteder og terminaler, gør det fysisk umuligt at lade den handicappede eller bevægelseshæmmede stige på eller ud eller befordre vedkommende på en sikker eller operationelt gennemførlig måde.
2. Nægtes det at acceptere en reservation eller at udstede eller på anden måde levere en billet under henvisning til de forhold, der er nævnt i stk. 1, træffer transportøren, rejseagenten eller rejsearrangøren rimelige foranstaltninger til at informere den berørte person om en acceptabel alternativ befordring, der udføres af transportøren.

3. Hvis en handicappet eller en bevægelseshæmmede, der er i besiddelse af en reservation eller en billet og har opfyldt kravene i artikel 14, stk. 1, litra a), alligevel nægtes tilladelse til påstigning under henvisning til vedkommendes handicap eller bevægelseshæmning, skal denne person og en eventuel ledsagende person i henhold til nærværende artikels stk. 4 tilbydes valget mellem:
 - a) ret til tilbagebetaling og, hvis det er relevant, en gratis returrejse til det første afrejssted ifølge befordringskontrakten ved førstgivne lejlighed, samt
 - b) bortset fra når det ikke er muligt, fortsættelse eller omlægning af rejsen med rimelige alternative transporttjenester til det bestemmelsessted, som er fastsat i befordringskontrakten.

Retten til tilbagebetaling af det beløb, der er betalt for billetten, påvirkes ikke af manglende meddelelse i overensstemmelse med artikel 14, stk. 1, litra a).

4. En transportør, en rejseagent eller en rejsearrangør kan på samme betingelser som i stk. 1, litra a), forlange, at den handicappede eller bevægelseshæmmede ledsages af en anden person, som er i stand til at yde den nødvendige assistance til den handicappede eller bevægelseshæmmede, hvis dette er strengt nødvendigt. En sådan ledsagende person befordres gratis og har, hvor det er muligt, plads ved siden af den handicappede eller bevægelseshæmmede.

5. Hvis transportører, rejseagenter eller en rejsearrangør benytter sig af den undtagelse, der er fastsat i stk. 1, skal de straks informere den handicappede eller bevægelseshæmmede om årsagerne hertil og skal på anmodning meddele vedkommende disse oplysninger skriftligt inden for fem arbejdsdage efter, at anmodningen er indgivet.

Artikel 11

Tilgængelighed og information

1. Transportørerne og busterminalernes forvaltningsorganer sikrer, hvor det er hensigtsmæssigt gennem deres organisationer, i samarbejde med organisationer repræsentative for handicappede eller bevægelseshæmmede, at der findes eller fastsættes ikke-diskriminerende adgangsvilkår for befordring af handicappede og bevægelseshæmmede.
2. Transportører og busterminalernes forvaltningsorganer gør adgangsvilkårene i stk. 1 offentligt tilgængelige fysisk eller på internettet på de samme sprog, som oplysninger normalt gives til alle passagerer på.
3. Rejsearrangørerne gør de adgangsvilkår tilgængelige, der er nævnt i stk. 1, og som finder anvendelse på rejser, der indgår i pakkerejser, herunder pakkeferier og pakketure, som de tilrettelægger, sælger eller udbyder til salg.

4. Den i stk. 2 og 3 nævnte information om adgangsvilkår skal udleveres fysisk på anmodning fra passageren.

5. Transportører, rejseagenter og rejsearrangører sikrer, at alle relevante generelle oplysninger om rejsen og befordringsbetingelserne foreligger i formater, der er egnede og tilgængelige for handicappede og bevægelseshæmmede; dette gælder, hvor det er relevant, også onlinereservation og -information. Informationen udleveres fysisk på passagerens anmodning.

Artikel 12

Udpegning af terminaler

Medlemsstaterne udpeger busterminaler, hvor der skal ydes assistance til handicappede og bevægelseshæmmede. Medlemsstaterne underretter Kommissionen herom. Kommissionen gør en liste over de udpegede busterminaler tilgængelig på internettet.

Artikel 13

Ret til assistance på udpegede terminaler og i busser

1. Transportørerne og busterminalernes forvaltningsorganer yder inden for rammerne af deres respektive ansvarsområder på terminaler udpeget af medlemsstaterne gratis assistance til handicappede og bevægelseshæmmede som specificeret i del a) i bilag I, jf. dog adgangsvilkårene i artikel 11, stk. 1.

2. Transportører yder på busser gratis assistance til handicappede og bevægelseshæmmede som specificeret i del b) i bilag I, jf. dog adgangsvilkårene i artikel 11, stk. 1.

Artikel 14

Betingelser for ydelse af assistance

1. Transportører og busterminalernes forvaltningsorganer samarbejder om at yde assistance til handicappede og bevægelseshæmmede på betingelse af, at:

a) den pågældendes behov for assistance meddeles transportøren, busterminalernes forvaltningsorganer, rejseagenten eller rejsearrangøren senest to arbejdsdage, før der er behov for den, og

b) de pågældende møder op på det udpegede sted:

i) på det tidspunkt, transportøren på forhånd har meddelt, og som højst må være 60 minutter før det offentliggjorte afgangstidspunkt, eller

ii) senest 30 minutter før det offentliggjorte afgangstidspunkt, hvis der ikke er meddelt noget tidspunkt.

2. I tillæg til stk. 1 skal handicappede og bevægelseshæmmede give transportøren, rejseagenten eller rejsearrangøren meddelelse om deres særlige behov med hensyn til siddepladser, når de reserverer eller forhåndskøber deres billet, hvis de har kendskab til behovene på dette tidspunkt.

3. Transportørerne, busterminalernes forvaltningsorganer, rejseagenterne eller rejsearrangørerne skal træffe alle nødvendige foranstaltninger for at kunne modtage handicappedes og bevægelseshæmmedes meddelelse om behov for assistance. Denne forpligtelse gælder alle udpegede terminaler og deres salgssteder, herunder telefonsalg og salg via internettet.

4. Hvis der ikke er givet meddelelse i overensstemmelse med stk. 1, litra a), og stk. 2, træffer transportørerne, busterminalernes forvaltningsorganer, rejseagenterne og rejsearrangørerne alle rimelige foranstaltninger for at yde den handicappede eller bevægelseshæmmede tilstrækkelig assistance til at kunne stige på den afgående bus, skifte til en anden forbindelse eller stige ud af den ankomende bus, som vedkommende har købt billet til.

5. Busterminalernes forvaltningsorganer udpeger et sted inden for eller uden for terminalen, hvor handicappede og bevægelseshæmmede kan melde deres ankomst og anmode om assistance. Dette sted skal være klart markeret og stille de vigtigste oplysninger om terminalen og den assistance, der kan ydes, til rådighed i tilgængelige formater.

Artikel 15

Videregivelse af oplysninger til tredjepart

Hvis rejseagenter eller rejsearrangører modtager en meddelelse som nævnt i artikel 14, stk. 1, litra a), skal de, inden for deres normale kontortider, så hurtigt som muligt videregive denne oplysning til transportøren eller busterminalernes forvaltningsorganer.

Artikel 16

Uddannelse

1. Transportører og, hvis det er relevant, busterminalernes forvaltningsorganer udarbejder handicaprelaterede uddannelsesprocedurer, herunder vejledning, og sørger for:

a) at deres eget personale bortset fra chauffører og det personale, der er ansat af eventuelle andre involverede parter, som yder direkte assistance til handicappede eller bevægelseshæmmede, er uddannet eller har modtaget vejledning som beskrevet i bilag II, del a) og b), og

b) at deres personale, inklusive chauffører, der tager sig direkte af de rejsende eller af spørgsmål relateret til de rejsende, er uddannet eller har modtaget vejledning som beskrevet i bilag II, del a).

2. En medlemsstat kan for en periode på højst to år fra den ... (*) indrømme en fritagelse fra anvendelsen af stk. 1, litra b), for så vidt angår uddannelse af chauffører.

(*) Datoen for anvendelsen af denne forordning.

*Artikel 17***Erstatning for kørestole og andre bevægelseshjælpemidler**

1. Transportører og busterminalernes forvaltningsorganer er ansvarlige, når de har forårsaget tab af eller skade på kørestole, andre bevægelseshjælpemidler eller hjælpeanordninger under ydelsen af assistance. Den transportør eller busterminalens forvaltningsorgan, der er ansvarlig for tab eller skade, erstatter dette tab eller denne skade.

2. Den i stk. 1 omhandlede erstatning skal svare til omkostningen ved erstatning eller reparation af de tabte eller beskadigede hjælpemidler eller anordninger.

3. Når det er påkrævet, sættes der alt ind på hurtigt at fremskaffe midlertidige erstatningshjælpemidler eller anordninger. Kørestole, andre bevægelseshjælpemidler eller hjælpeanordninger skal, når det er muligt, have tekniske og funktionelle egenskaber, der svarer til egenskaberne ved de tabte eller beskadigede hjælpemidler eller anordninger.

*Artikel 18***Fritagelser**

1. Medlemsstaterne kan fritage indenlandsk rutekørsel fra anvendelsen af alle eller nogle af bestemmelserne i dette kapitel, forudsat at de sikrer, at beskyttelsen af handicappede og bevægelseshæmmede i henhold til deres nationale regler mindst er den samme som i henhold til denne forordning, jf. dog artikel 2, stk. 4.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om fritagelser, der indrømmes i medfør af stk. 1. Anser Kommissionen en fritagelse for ikke at være i overensstemmelse med denne artikel, træffer den de nødvendige foranstaltninger. Senest den ... (*) forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om fritagelser, der er indrømmet i medfør af stk. 1.

KAPITEL IV

PASSAGERERS RETTIGHEDER I FORBINDELSE MED AFLYSNINGER ELLER FORSINKELSER*Artikel 19***Fortsættelse, omlægning og tilbagebetaling**

1. Hvis en transportør med rimelighed forventer, at en rutekørsel bliver aflyst eller dens afgang fra en terminal forsinket mere end 120 minutter, skal passageren straks tilbydes valget mellem:

- a) fortsættelse eller omlægning af rejsen under sammenlignelige betingelser til det endelige bestemmelsessted ifølge befordringskontrakten ved førstgivne lejlighed
- b) tilbagebetaling af billetprisen og, hvis det er relevant, en gratis returrejse med bus til det første afgangssted ifølge befordringskontrakten ved førstgivne lejlighed.

2. Når en rutekørsel, eller dens afgang fra et busstoppested er forsinket mere end 120 minutter, har passagererne ret til en sådan fortsættelse eller omlægning af rejsen eller tilbagebetaling af billetprisen fra transportørens side.

3. Tilbagebetaling i henhold til stk. 1, litra b), og stk. 2 skal ske inden for 14 dage, efter at tilbuddet er fremsat eller anmodningen er modtaget. Tilbagebetalingen skal dække billetens fulde pris på købstidspunktet for den eller de dele af rejsen, der ikke er gennemført, og for den eller de dele, som allerede er foretaget, hvis rejsen ikke længere tjener noget formål i forhold til passagerens oprindelige rejseplan. Er der tale om abonnementskort eller periodekort, skal tilbagebetalingen være lig med rejsens forholdsmæssige andel af den fulde omkostning til kortet. Tilbagebetalingen skal ske kontant, medmindre passageren accepterer anden form for tilbagebetaling.

*Artikel 20***Information**

1. I tilfælde af en aflysning eller en forsinkelse i en rutekørsels afgang skal transportøren eller, hvis det er relevant, busterminalens forvaltningsorgan underrette passagerer, der afrejser fra terminalen, om situationen så hurtigt som muligt og under alle omstændigheder senest 30 minutter efter afgangstidspunktet ifølge køreplanen og om det forventede afgangstidspunkt, så snart sådanne oplysninger foreligger.

2. Passagerer der i henhold til køreplanen ikke kan nå en tilslutningsforbindelse på grund af aflysning eller forsinkelse, underrettes i rimeligt omfang af transportøren eller, hvis det er relevant, busterminalens forvaltningsorgan om alternative forbindelser.

3. Transportøren eller, hvis det er relevant, busterminalens forvaltningsorgan sikrer, at handicappede og bevægelseshæmmede modtager de i stk. 1 og 2 krævede oplysninger i tilgængelige formater.

*Artikel 21***Assistance i tilfælde af aflyste eller forsinkede afgange**

For rejser med en planlagt varighed på mere end tre timer skal transportøren i tilfælde af aflysning eller forsinkelse på mere end to timer gratis tilbyde passagererne:

- a) snacks, måltider og forfriskninger i rimeligt forhold til ventetiden eller forsinkelsen, forudsat at de forefindes eller kan leveres på rimelige vilkår i bussen eller i terminalen
- b) assistance til at finde et hotelværelse eller anden indkvartering samt assistance til at arrangere transport mellem terminalen og indkvarteringsstedet i tilfælde, hvor et ophold på en eller flere nætter bliver nødvendigt.

(*) Fem år efter datoen for anvendelsen af denne forordning.

Når denne artikel finder anvendelse, skal transportøren især være opmærksom på handicappedes og bevægelseshæmmedes samt eventuelle ledsagende personers behov.

Artikel 22

Andre krav

Dette kapitel udelukker ikke, at passagerer i henhold til national lovgivning søger erstatning ved de nationale domstole for tab som følge af aflysning eller forsinkelse af rutekørsler.

KAPITEL V

GENERELLE REGLER OM INFORMATION OG KLAGER

Artikel 23

Ret til rejseinformation

Transportører og busterminalernes forvaltningsorganer giver inden for rammerne af deres respektive ansvarsområder passagererne fyldestgørende oplysninger under deres rejse. Hvor det er muligt, stilles disse oplysninger efter anmodning til rådighed i tilgængelige formater.

Artikel 24

Information om passageres rettigheder

1. Transportørerne og busterminalernes forvaltningsorganer sikrer inden for rammerne af deres respektive ansvarsområder, at passagererne senest ved afrejsen modtager passende og forståelige oplysninger om deres rettigheder i henhold til denne forordning. Disse oplysninger skal stilles til rådighed i terminalerne og, hvor det er relevant, på internettet. På anmodning af en handicappet eller en bevægelseshæmmet skal oplysningerne gives i et tilgængeligt format. Disse oplysninger skal omfatte kontaktoplysninger for det eller de håndhævelsesorganer, medlemsstaterne har udpeget i henhold til artikel 27, stk. 1.

2. Med henblik på at opfylde det i stk. 1 omhandlede informationskrav kan transportørerne og busterminalernes forvaltningsorganer anvende et sammendrag af bestemmelserne i denne forordning, som Kommissionen udarbejder på alle Den Europæiske Unions institutioners officielle sprog og stiller til rådighed for dem.

Artikel 25

Klager

Transportørerne skal indføre eller have en procedure for behandling af klager vedrørende de rettigheder og forpligtelser, der er anført i artikel 4, 8 og 9-24.

Artikel 26

Indgivelse af klager

Hvis en passager, som er omfattet af denne forordning, ønsker at indgive en klage til transportøren med hensyn til artikel 4, 8 og 9-24, skal dette ske inden for tre måneder fra den dag, hvor rutekørslen blev udført eller skulle have været udført. Transportøren skal inden en måned efter modtagelsen af klagen

give besked til passageren om, hvorvidt klagen kan imødekommes, er blevet afvist eller stadig er under behandling. Det endelige svar skal gives senest tre måneder efter modtagelsen af klagen.

KAPITEL VI

HÅNDHÆVELSE OG NATIONALE HÅNDHÆVELSESORGANER

Artikel 27

Nationale håndhævelsesorganer

1. Hver medlemsstat udpeger et eller flere nye eller eksisterende organer, der har ansvaret for håndhævelse af denne forordning for så vidt angår rutekørsel fra steder, som er beliggende på medlemsstatens område, og rutekørsel fra et tredjeland til sådanne steder. Hvert organ træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at bestemmelserne i denne forordning overholdes.

Hvert organ skal med hensyn til organisation, finansiering, retlig form og beslutningstagning være uafhængigt af transportørerne, rejsearrangørerne og busterminalernes forvaltningsorganer.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvilket organ eller hvilke organer der er udpeget i overensstemmelse med denne artikel.

3. Enhver passager kan indgive en klage i overensstemmelse med national lovgivning over påstået overtrædelse af denne forordning til det pågældende organ, som er udpeget i medfør af stk. 1, eller til ethvert andet passende organ, som er udpeget af en medlemsstat.

Medlemsstaterne kan beslutte:

- a) at passageren i første omgang skal indgive en klage med hensyn til artikel 4, 8 og 9-24 til transportøren, og/eller
- b) at det nationale håndhævelsesorgan eller et andet relevant organ, som medlemsstaten har udpeget, fungerer som appelinstans for klager, som der ikke er fundet en løsning på i henhold til artikel 26.

Artikel 28

Rapport om håndhævelse

Senest den 1. juni ... (*) og herefter hvert andet år offentliggør de håndhævelsesorganer, der er udpeget i medfør af artikel 27, stk. 1, en rapport om deres virksomhed i de foregående to kalenderår, som særligt indeholder en beskrivelse af, hvad der er gjort for at iværksætte bestemmelserne i denne forordning, samt statistikker over klager og anvendte sanktioner.

Artikel 29

Samarbejde mellem håndhævelsesorganer

De nationale håndhævelsesorganer som omhandlet i artikel 27, stk. 1, udveksler, når det er hensigtsmæssigt, oplysninger om deres arbejde, beslutningstagningsprincipper og praksis. Kommissionen bistår dem med dette arbejde.

(*) To år efter datoen for anvendelsen af denne forordning.

Artikel 30

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter regler for, hvilke sanktioner der skal anvendes ved overtrædelse af denne forordnings bestemmelser, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de iværksættes. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om disse regler og foranstaltninger senest den ... (*) og underretter den hurtigst muligt om alle senere ændringer heraf.

KAPITEL VII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 31

Rapport

Kommissionen aflægger rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om denne forordnings anvendelse og virkninger senest den ... (**). Om fornødent ledsages rapporten af forslag til retsakter om mere detaljeret gennemførelse af denne forordnings bestemmelser eller om ændring af den.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i ...

På Europa-Parlamentets vegne

...

Formand

Artikel 32

Ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004

I bilaget til forordning (EF) nr. 2006/2004 tilføjes følgende punkt:

»18. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2010 af ... om buspassagerers rettigheder (*).

(*) EUT ...«.

Artikel 33

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den ... (**).

Artikel 34

Offentliggørelse

Denne forordning offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

På Rådets vegne

...

Formand

(*) Datoen for anvendelsen af denne forordning.

(**) Tre år efter datoen for anvendelsen af denne forordning.

(***) To år efter datoen for offentliggørelsen.

BILAG I

Assistance til handicappede og bevægelseshæmmede**a) Assistance ved udpegede busterminaler**

Assistance og foranstaltninger, der er nødvendige for at gøre det muligt for handicappede og bevægelseshæmmede at:

- meddele deres ankomst i terminalen og anmode om assistance ved de udpegede mødesteder
- bevæge sig fra mødestedet til indtjekningsskranken, ventesalen og afgangsområdet
- stige på køretøjet under anvendelse af en lift eller kørestol eller med anden fornøden assistance, alt efter behov
- anbringe deres bagage
- hente deres bagage
- stige ud af køretøjet
- medbringe en anerkendt hjælpehund om bord i bussen
- indtage deres plads.

b) Assistance i bussen

Assistance og foranstaltninger, der er nødvendige for at gøre det muligt for handicappede og bevægelseshæmmede at:

- få de oplysninger, der er nødvendige for turen, i tilgængelige formater efter anmodning fra passageren
- stige på og ud under pauser, hvis der er andet personale end chaufføren om bord.

BILAG II

Handicaprelateret uddannelse**a) Handicapbevidstgørende uddannelse**

Uddannelsen af personale, som er i direkte kontakt med de rejsende, omfatter følgende:

- viden om og hensigtsmæssig adfærd over for passagerer med fysisk, sensorisk (hørelse og syn) eller skjult handicap eller indlæringsvanskeligheder, herunder hvordan der skelnes mellem, hvad personer med reduceret mobilitet, orienteringsevne eller kommunikationsevne selv er i stand til at gøre
- barrierer, som handicappede og bevægelseshæmmede står overfor, herunder holdningsmæssige barrierer, omgivelsermæssige/konkrete barrierer og organisationsmæssige barrierer
- anerkendte hjælpehunde, herunder deres rolle og behov
- håndtering af uventede situationer
- interpersonelle færdigheder og kommunikationsmetoder i relation til døve og hørehæmmede, synshæmmede, talehæmmede og personer med indlæringsvanskeligheder
- hvordan kørestole og andre bevægelseshjælpemidler håndteres forsigtigt, så de ikke beskadiges (personale, der er ansvarligt for bagagehåndtering, hvis sådant personale forefindes).

b) Uddannelse i handicapassistance

Uddannelsen af personale, der direkte assisterer handicappede og bevægelseshæmmede omfatter følgende:

- hvordan en kørestolsbruger hjælpes op af og ned i kørestolen
 - færdigheder i at assistere handicappede og bevægelseshæmmede, der rejser med en anerkendt hjælpehund, herunder sådanne hundes rolle og behov
 - teknikker til at ledsage synshæmmede passagerer og til håndtering og befordring af anerkendte hjælpehunde
 - kendskab til de typer hjælpemidler, som kan være til hjælp for handicappede og bevægelseshæmmede, og viden om, hvordan sådanne hjælpemidler håndteres
 - brugen af de benyttede hjælpemidler til på- og udstigning og viden om passende procedurer for assistance til på- og udstigning, der tilgodeser handicappedes og bevægelseshæmmedes sikkerhed og værdighed
 - forståelse for, at assistancen skal være pålidelig og professionel. Desuden opmærksomhed på, at nogle handicappede passagerer kan føle sig sårbare under rejser, fordi de er afhængige af, at der ydes assistance
 - kendskab til førstehjælp.
-

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

Den 4. december 2008 fremlagde Kommissionen forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om buspassagerers rettigheder og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse ⁽¹⁾.

Den 23. april 2009 vedtog Europa-Parlamentet sin førstebehandlingsudtalelse ⁽²⁾.

Den 17. december 2009 nåede Rådet til politisk enighed om udkastet til forordning. Efter den juridiske og sproglige gennemgang vedtog Rådet sin førstebehandlingsholdning den 11. marts 2010 i overensstemmelse med den almindelige lovgivningsprocedure som fastlagt i artikel 294 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Rådet har under sit arbejde taget hensyn til udtalelsen fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg. Regionsudvalget har valgt ikke at afgive udtalelse.

II. ANALYSE AF FØRSTEBEHANDLINGSHOLDNINGEN

1) Generelt

Forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om buspassagerers rettigheder er et led i Den Europæiske Unions generelle mål om at sikre, at passagerer behandles ens uanset den transportmåde, som de har valgt. Lignende lovgivning er allerede vedtaget for passagerer, der rejser med fly ⁽³⁾ eller med jernbane ⁽⁴⁾. Den indeholder bestemmelser om erstatningsansvar i tilfælde af passagerers død eller tilskadekomst og bortkomst eller beskadigelse af bagage, automatiske løsninger ved afbrydelse af en rejse, klagebehandling og retsmidler samt informering af passagererne og andre initiativer. Den fastsætter endvidere regler for information af og assistance til handicappede og bevægelseshæmmede.

Rådet er enigt med Kommissionen i forslagets formål, men Rådet har foretaget omfattende tilpasninger i forhold til det oprindelige forslag. En række af de foreslåede bestemmelser har ikke kunnet accepteres, fordi de ville have indebåret for store administrative byrder og pålagt transportørerne og de nationale myndigheder omkostninger uden at give passagererne en ekstra fordel, der kunne opveje disse gener. Andre er blevet omformuleret for at tage hensyn til de forskellige gældende lovgivninger i medlemsstaterne med det formål at undgå konflikt mellem dette forordningsforslag og eksisterende national og europæisk lovgivning. Endelig er nogle bestemmelser blevet omformuleret med henblik på forenkling og præcisering af forordningen.

Som følge af denne tilgang har Rådets førstebehandlingsholdning i et vist omfang ændret Kommissionens oprindelige forslag, ved at det er blevet omformuleret, og flere bestemmelser er udgået. Dette indebærer, at alle ændringerne i Europa-Parlamentets førstebehandlingsudtalelse vedrørende disse udeladte bestemmelser ikke er blevet accepteret af Rådet.

Rådet stræber efter en afbalanceret løsning, der tager hensyn til passagerernes rettigheder samt til behovet for at sikre den økonomiske levedygtighed for busbranchen, der hovedsagelig består af små og mellemstore virksomheder, og har derfor indarbejdet Europa-Parlamentets ændring 3 i sin førstebehandlingsholdning.

⁽¹⁾ Dok. 16933/08.

⁽²⁾ A6-0250/2009.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT L 46 af 17.2.2004, s. 1) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2006 af 5. juli 2006 om handicappede og bevægelseshæmmede personers rettigheder, når de rejser med fly (EUT L 204 af 26.7.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1371/2007 af 23. oktober 2007 om jernbanepassagerers rettigheder og forpligtelser (EUT L 315 af 3.12.2007, s. 14).

2) De vigtigste politiske spørgsmål

i) Anvendelsesområde

Ifølge Kommissionens oprindelige forslag skulle forordningen finde generel anvendelse på busselskabers befordring af passagerer ad faste ruter. Medlemsstaterne kunne kun fritage de bustransporttjenester, der varetages i byer, forstæder og regionalt, fra forordningens anvendelsesområde, hvis denne transport var omfattet af offentlige tjenesteydelseskontrakter, der sikrede passagererne samme rettigheder som dem, der er fastsat i forordningen. Derudover indførte Europa-Parlamentet en ændring, der gav medlemsstaterne mulighed for på ovennævnte betingelse at fritage bustransporttjenester, der varetages i byer og forstæder, men ikke regionalt, fra anvendelsesområdet.

Rådet har ikke kunnet acceptere anvendelsesområdet som foreslået af Kommissionen og heller ikke Europa-Parlamentets ændringer i forbindelse dermed (ændring 1, 2 og 81), fordi det mener, at bustransport, der varetages i byer, forstæder og regionalt, falder inden for rammerne af subsidiariteten.

At medtage regionaltransport, som Europa-Parlamentet foreslår det, kan skabe problemer både for passagererne og for branchen. I store byområder driver selskaberne sædvanligvis et helt transportnet, der omfatter bustjenester, metrotjenester, pendlertog og sporvognstjenester. Alle disse tjenester er hyppigt af bymæssig, forstadsmæssig og regional karakter. Blot at begrænse fritagelsen til transporttjenester, der varetages i byer og forstæder, ville betyde, at dele af disse net ville blive underlagt regler, der var møntet på transport over lange afstande. De selskaber, der driver disse net, ville så inden for samme net skulle administrere flere erstatningssystemer, hvoraf nogle ikke rigtig ville passe til denne type transport. Det ville også forvirre passagerer, der bruger disse net, fordi de ville finde det vanskeligt at vide, hvilke regler der faktisk gælder.

Eftersom der er en mulighed for fritagelse af regionalbaner i den nuværende forordning om jernbanepassagerers rettigheder, kan det desuden skabe konkurrenceforvridning mellem de to sektorer, hvis der ikke findes en tilsvarende bestemmelse i forordningen om buspassagerers rettigheder. Og bus- og jernbanetjenester er ofte alternativer til hinanden.

Derfor kan Rådet ikke acceptere Europa-Parlamentets ændringer i forbindelse med anvendelsesområdet. Rådet foreslår derfor, at udkastet til forordning bør finde anvendelse på passagerer, der benytter national og international rutekørsel, men med mulighed for på nationalt plan at fritage rutekørsel, der varetages i byer, forstæder og regionalt. Rådet indfører derudover en bestemmelse, der sikrer, at visse grundlæggende rettigheder anvendes for alle bustjenester uden undtagelse (dvs. ikke-diskriminerende kontrakt- og takstbestemmelser og handicappedes og bevægelseshæmmedes ret til befordring samt dertil knyttede undtagelser).

Medlemsstaterne kan indrømme en fritagelse for en periode på højst fem år, som kan forlænges to gange, fra anvendelsen af bestemmelserne i denne forordning på indenlandsk rutekørsel. Medlemsstaterne kan derudover indrømme en fritagelse for en periode på højst fem år, der kan forlænges, for bestemte rutekørsler, når en betydelig del af rutekørslen, herunder mindst ét planmæssigt stop, finder sted uden for Unionen.

I forbindelse med anvendelsesområdet er der desuden en særlig bestemmelse, der fastslår, at medlemsstater, der kan sikre, at beskyttelsen af handicappede og bevægelseshæmmede i henhold til deres nationale regler mindst er den samme som i henhold til denne forordning, kan bevare deres nationale regler fuldt ud.

ii) Ændringer i infrastrukturen.

For så vidt angår infrastrukturen er Rådet rede til at opmuntre og støtte ethvert initiativ vedrørende nyt udstyr og ny infrastruktur, der skal erhverves eller opbygges under hensyntagen til handicappedes og bevægelseshæmmedes behov, som det klart anføres i en betragtning. Denne forordning falder imidlertid inden for rammerne af lovgivningen om forbrugerbeskyttelse, og derfor kan den ikke omfatte forpligtelser med hensyn til tekniske krav til transportørerne om at ændre eller udskifte køretøjer eller infrastruktur og udstyr i terminalerne. Derfor kan ingen af Europa-Parlamentets ændringer vedrørende ændringer i infrastrukturen accepteres (ændring 6-10).

iii) *Erstatning og assistance i tilfælde af ulykker*

Kommissionens forslag fastsætter regler for busselskabers erstatningsansvar for passagererne og deres bagage. Passagerne ville ifølge disse regler være omfattet af harmoniserede regler om busselskabers erstatningsansvar. For skader op til 220 000 EUR skulle et busselskab have objektivi ansvar, dvs. ikke have mulighed for at unddrage sig sit erstatningsansvar ved at bevise, at ulykken ikke skyldtes fejl fra dets side. For skader over 220 000 EUR ville erstatningsansvaret være culpabaseret, men ubegrænset. Passagerer, der kom ud for en ulykke, ville have ret til forskudsudbetaling til dækning af økonomiske vanskeligheder, som de eller deres familier måtte opleve som følge af død eller tilskadekomst.

De eksisterende erstatningsordninger i medlemsstaterne er imidlertid meget forskellige, når det gælder grundlaget for erstatningsansvaret (objektivt ubegrænset ansvar, objektivi ansvar med force majeure-fritagelser og culpaansvar), som ikke kan forenes. Endvidere er lovgivningen i de forskellige medlemsstater delvis baseret på direktiv 2009/103/EF om ansvarsforsikring for motor-køretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse (»motorkøretøjsforsikringsdirektivet«), delvis på national lovgivning, der går ud over EU-lovgivningen. Disse tekster regulerer allerede erstatningsansvaret for buspassagerer, og det er afgørende at undgå konflikter mellem nærværende tekst og motorkøretøjsforsikringsdirektivet.

Rådet har derfor vedtaget en tilgang baseret på det eksisterende system med tilføjelse af nogle grundlæggende harmoniseringselementer. Der foreslås en minimumstærskel pr. passager og pr. stk. bagage: 220 000 EUR pr. passager i tilfælde af død eller tilskadekomst; i tilfælde af bortkomst eller beskadigelse af bagage 500 EUR for så vidt angår transport, der varetages i byer, forstæder og regionalt, og 1 200 EUR for så vidt angår anden rutekørsel. Dette vil bringe erstatningen for bagage på linje med de tilsvarende bestemmelser i jernbaneforordningen og samtidig tage hensyn til de specifikke forhold i forbindelse med transport, der varetages i byer, forstæder og regionalt. For så vidt angår kørestole, andre mobilitetshjælpemidler eller hjælpeanordninger giver Rådets tekst altid fuld erstatning for disse i stedet for at behandle dem som almindelig bagage, selv når skade forårsages under ydelsen af assistance (i overensstemmelse med Europa-Parlamentets ændring 46).

Desuden er teksten blevet tilpasset, så der ydes assistance til passagerer med hensyn til deres umiddelbare praktiske behov som følge af en ulykke. En sådan bestemmelse findes ikke i motorkøretøjsforsikringsdirektivet og betyder en reel fordel for buspassagerer uden at øge de administrative byrder for busselskaberne væsentligt.

I lyset af ovenstående kan Rådet ikke acceptere Kommissionens foreslåede tilgang eller Europa-Parlamentets ændringer vedrørende erstatningsansvar (ændring 18-24).

iv) *Handicappedes og bevægelseshæmmedes rettigheder*

Rådet støtter helhjertet Kommissionens mål om at sikre, at handicappede og bevægelseshæmmede har ikke-diskriminerende adgang til busser. Rådet følger derfor Kommissionens forslag nøje, selv om det har ændret visse bestemmelser for at gøre dem gennemførlige og indført visse forenklinger og præciseringer. Med hensyn til dette kapitel har Rådet indarbejdet flere af Europa-Parlamentets ændringer i sin tekst, enten fuldt ud, delvist eller indholdsmæssigt.

Med hensyn til undtagelserne fra retten til befordring havde Kommissionen foreslået, at en handicappet kan nægtes befordring med henvisning til sikkerhedskrav eller køretøjets størrelse. Rådet har foretaget en række forbedringer og henviser til køretøjets »konstruktion« i stedet for »størrelse« og har således indarbejdet substansen eller ånden i Europa-Parlamentets ændring 26 og 27. Rådet har desuden også accepteret ændring 73 for så vidt angår det valg, som en handicappet eller bevægelseshæmmet tilbydes, når påstigning nægtes.

I henhold til det oprindelige forslag kunne transportøren kræve, at en handicappet eller bevægelseshæmmet var ledsaget af en anden person, der var i stand til at yde assistance. Hvis transportøren gør et sådant krav gældende i forbindelse med passagertransport, skal den ledsagende person ifølge Rådets førstebehandlingsholdning befordres gratis og har, hvor det er muligt, plads ved siden af den handicappede eller bevægelseshæmmede. Denne bestemmelse indarbejder substansen i Europa-Parlamentets ændring 29.

Rådets førstebehandlingstekst foreskriver ikke-diskriminerende adgangsbetinger, som gøres offentligt tilgængelige i et passende format for handicappede og bevægelseshæmmede, og accepterer således delvist eller fuldstændigt Europa-Parlamentets ændring 31 og 32. Kommissionen skal desuden give en liste over busterminaler, som er udpeget af medlemsstaterne, og hvor der ydes assistance til handicappede og bevægelseshæmmede, tilgængelig på internettet, hvilket svarer til Europa-Parlamentets ændring 36.

Med hensyn til assistance til handicappede og bevægelseshæmmede vil en sådan assistance blive ydet på betingelse af, at den berørte person giver besked til transportøren eller terminaloperatøren senest to arbejdsdage i forvejen (Kommissionen havde foreslået 48 timer) og er til stede på det angivne sted mindst 60 minutter før den offentliggjorte afgangstid. Rådet kan således ikke acceptere ændring 39, der foreslår en kortere periode på 24 timer. Hvis den berørte person har særlige behov med hensyn til siddeplads, skal passageren desuden give transportøren besked om sådanne behov ved reservationen, hvis behovet er kendt på dette tidspunkt. Dette ekstra krav, som Rådet har indført, vil give transportøren mulighed for at tilgodese disse særlige behov og give den bedst mulige service til den berørte person.

Vedrørende assistance om bord har Rådet begrænset anvendelsesområdet i Kommissionens oprindelige forslag. Rådets tekst fastslår, at der skal gives oplysninger i et tilgængeligt format samt assistance til på- og udstigning under pauser på en rejse, dog kun hvis der er andet personale end chaufføren om bord. Dette tager hensyn til det forhold, at de fleste motorkøretøjer køres af chaufføren alene, og derfor vil ydelse af assistance i løbet af rejsen have indvirkning på køretiden og dermed på sikkerhedskravene.

Hjælp til handicappede og bevægelseshæmmede skal ydes gratis i bemandede terminaler, som medlemsstaterne har udpeget, og personale, der yder direkte assistance til disse personer, skal have modtaget passende uddannelse, der gør det muligt for dem at yde sådan assistance. Personale, herunder chauffører, der har direkte kontakt med de rejsende, skal modtage handicapbevidstgørende uddannelse.

v) Passagerrettigheder i forbindelse med aflysninger eller forsinkelser

Kommissionens forslag indeholdt forpligtelser for busselskaberne i tilfælde af rejseafbrydelser, aflysninger eller forsinkelser. Selskaberne skulle betale erstatning svarende til 100 % af billetprisen, hvis de undlod at stille alternativ tjeneste til rådighed eller give den ønskede information.

Rådet støtter fuldt ud princippet om, at transportører og terminaloperatører bør drage omsorg for deres passagerer, men det har ændret Kommissionens forslag for at tage hensyn til busbranchens specifikke struktur. Der er vedtaget forskellig behandling af passagerer henholdsvis ved afrejse fra terminaler og ved afgang fra busstoppesteder, da det hverken er muligt eller rimeligt at yde f.eks. samme informationsniveau om forsinkelser ved et busstoppested som i en bemanded terminal.

I tilfælde af en forsinkelse på over to timer eller aflysning af rejsen kan passageren vælge enten at fortsætte rejsen med samme transportform eller anmode om anden transport eller anmode om tilbagebetaling af sin billet (betalt inden 14 dage efter hændelsen og om nødvendigt en gratis returrejse). I tilfælde af en forsinkelse på mere end to timer på rejser af over tre timers varighed vil transportøren for passagerer, der afrejser fra en terminal, være forpligtet til at servere et måltid eller en forfriskning, hvilket er i overensstemmelse med ånden i Europa-Parlamentets ændring 53, men vil ikke være forpligtet til at sørge for indkvartering, selv om transportøren skal hjælpe med at finde indkvartering. Buspassagerer vil dog ikke være omfattet af supplerende godtgørelse (betalt ud over billetprisen), som det gælder for skibs- og jernbanepassagerer. Europa-Parlamentets ændringsforslag vedrørende erstatning og indkvartering er ikke blevet accepteret (ændring 49, 50, 51, 52, 54 og 55).

Europa-Parlamentet indførte nogle ændringer vedrørende kompensation og assistance i tilfælde af forsinket ankomst og tilknyttede fritagelser i tilfælde af »force majeure« (ændring 56 og 57) og fritog derved transportører fra at blive gjort ansvarlige for skade forårsaget af omstændigheder, der ikke havde forbindelse med deres tjeneste, og som de ikke kunne forudse. Rådet har ikke accepteret disse ændringer, da teksten ikke forudser nogen bestemmelser om erstatning i tilfælde af forsinket ankomst.

Sådan erstatning ville være en yderligere forpligtelse for busselskaberne og ville skabe en urimelig byrde; desuden ville chaufførerne blive sat under pres for at overholde køreplanen for enhver pris og derved bringe trafiksikkerheden i fare.

Rådet har accepteret ændring 58 vedrørende oplysninger i en form, der er tilgængelig for handicappede og bevægelseshæmmede.

vi) *Generelle regler om information, klagebehandling og nationale håndhævelsesorganer*

Ifølge Rådets førstebehandlingsholdning skal transportører og busterminalernes forvaltningsorganer inden for rammerne af deres respektive ansvarsområder under hele rejsen give passagerne fyldestgørende oplysninger i tilgængelige formater, hvor det er muligt. Desuden skal de underrette passagererne om deres rettigheder på en passende og forståelig måde i overensstemmelse med ånden i Europa-Parlamentets ændring 62.

For så vidt angår klager indeholdt Kommissionens forslag regler om, hvordan transportører skulle behandle klager, navnlig langtrækkende retlige konsekvenser ved ikke at besvare klager.

Rådet er ganske vist principielt enig i Kommissionens forslag, men indfører mere fleksibilitet i systemet for at undgå uforudsete konsekvenser for medlemsstaternes retssystemer eller administrative strukturer. I den forbindelse og for at undgå yderligere bureaukrati har Rådet ikke accepteret Europa-Parlamentets ændring 64 om en forpligtelse for busselskaberne til hvert år at offentliggøre en detaljeret rapport om modtagne klager.

Herudover har Parlamentet foreslået, at de nationale håndhævelsesorganer skulle være uafhængige (ændring 65). Rådets førstebehandlingsholdning præciserer mere tydeligt, at disse organer bør være uafhængige af transportørerne, rejsearrangørerne og terminaloperatørerne.

vii) *Forordningens anvendelsesdato*

Kommissionen havde foreslået, at forordningen træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* og finder anvendelse et år efter denne dato.

I Rådets førstebehandlingsholdning bestemmes det, at hele forordningen finder anvendelse to år efter offentliggørelsen, hvorved substansen i Europa-Parlamentets ændring 69 er accepteret.

3) **Andre ændringer, der er vedtaget af Europa-Parlamentet**

Andre ændringer, som ikke er indarbejdet i Rådets førstebehandlingsholdning, vedrører følgende:

- ændringer af definitionen af »befordringskontrakt« (ændring 13), og »billetudsteder« (ændring 14), »rejsebureau« (ændring 15) og »aflysning« (ændring 16)
- foreslået ny definition af »tilgængelig form« (ændring 17)
- henvisning til »personer, der ikke kan rejse uden ledsager på grund af høj eller ung alder« (ændring 34).
- assistancen tilpasses den handicappedes eller bevægelseshæmmedes individuelle behov (ændring 35)

- behovet for at sikre, at passageren modtager en bekræftelse af, at behovet for assistance er noteret (ændring 40)
- den kompensation, der ydes i henhold til forordningen, og som kan fratrækkes en eventuel yderligere kompensation, der er ydet (ændring 59)
- sanktionerne for overtrædelse af forordningen, som kan omfatte påbud om betaling af erstatning (ændring 68)
- ændring 70, 71 og 72 vedrørende bilagene til forordningen.

III. KONKLUSION

Rådet har i sin førstebehandlingsholdning fuldt ud taget hensyn til Kommissionens forslag og Europa-Parlamentets førstebehandlingsudtalelse. Med hensyn til Europa-Parlamentets ændringer bemærker Rådet, at en lang række ændringer allerede er medtaget i dets førstebehandlingsholdning enten fuldt ud, delvist eller indholdsmæssigt.

RÅDETS FØRSTEBEHANDLINGSHOLDNING (EU) Nr. 5/2010

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om passagerers rettigheder ved sørejser og rejser på indre vandveje og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004

Vedtaget af Rådet den 11. marts 2010

(EØS-relevant tekst)

(2010/C 122 E/02)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 91, stk. 1, og artikel 100, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Handling fra Unionens side, når det drejer sig om transport til søs og på indre vandveje, bør bl.a. sigte på at sikre et lige så højt beskyttelsesniveau for passagererne som ved andre transportmåder. Derudover bør der tages fuldt hensyn til forbrugerbeskyttelseskrav i almindelighed.
- (2) Da passageren ved sørejser og rejser på indre vandveje er den svageste part i en befordringskontrakt, bør alle passagerne sikres et mindsteniveau for beskyttelse. Intet bør forhindre transportørerne i at tilbyde kontraktbestemmelser, der er gunstigere for passageren end bestemmelserne i denne forordning.
- (3) Beskyttelsen af passagererne bør ikke kun omfatte personbefordring mellem havne på medlemsstaternes område, men også personbefordring mellem sådanne havne og havne, der er beliggende uden for medlemsstaternes område, under hensyntagen til risikoen for konkurrenceforvridning på markedet for personbefordring. Udtrykket »EU-transportør« bør derfor i denne forordning fortolkes så bredt som muligt, men uden at berøre anden EU-lovgivning, såsom Rådets forordning (EØF) nr. 4056/86 af 22. december 1986 om fastsættelse af de nærmere retningslinjer for anvendelsen af traktatens artikel 85 og 86 på søtransport ⁽³⁾ og Rådets forordning

(EØF) nr. 3577/92 af 7. december 1992 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport i medlemsstaterne (cabotagesejlads) ⁽⁴⁾.

- (4) Det indre marked for personbefordring ad søvejen og ad indre vandveje bør komme alle borgere til gode. Handicappede og bevægelseshæmmede bør derfor, uanset om grunden til deres handicap eller bevægelseshæmning er invaliditet, alder eller andre forhold, have samme mulighed for at benytte passagersejladser og krydstogter som andre borgere. Handicappede og bevægelseshæmmede har samme rettigheder som alle andre borgere med hensyn til fri bevægelighed, valgfrihed og ikke-diskrimination.
- (5) På baggrund af artikel 9 i De Forenede Nationers konvention om handicappedes rettigheder og for at give handicappede og bevægelseshæmmede samme mulighed for at deltage i sørejser og rejser på indre vandveje som alle andre borgere bør der fastsættes regler for ikke-diskrimination og assistance under rejsen. Handicappede og bevægelseshæmmede bør derfor kunne blive befordret og ikke nægtes befordring som følge af deres handicap eller bevægelseshæmning, undtagen af sundheds- eller sikkerhedsmæssige grunde, som er fastsat af de kompetente myndigheder. De bør have ret til assistance i havne og om bord på passagerskibe. Af hensyn til den sociale integration bør denne assistance være gratis for de pågældende. Transportørerne bør fastsætte adgangsbetinger, fortrinsvis efter det europæiske standardiseringssystem.
- (6) Ved fastlæggelse af, hvordan nye havne og terminaler skal indrettes, og i forbindelse med større ombygninger bør de organer, der er ansvarlige for de pågældende faciliteter, om nødvendigt tage hensyn til handicappedes og bevægelseshæmmedes behov. Tilsvarende bør transportørerne om nødvendigt tage hensyn til sådanne behov ved beslutninger om konstruktionen, når passagerskibe nybygges eller ombygges i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/45/EF af 6. maj 2009 om sikkerhedsregler og -standarder for passagerskibe ⁽⁵⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/87/EF af 12. december 2006 om fastsættelse af tekniske forskrifter for fartøjer på indre vandveje ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Udtalelse af 16.7.2009 (EFT C 317 af 23.12.2009, s. 89).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 23.4.2009 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse ...

⁽³⁾ EFT L 378 af 31.12.1986, s. 4.

⁽⁴⁾ EFT L 364 af 12.12.1992, s. 7.

⁽⁵⁾ EUT L 163 af 25.6.2009, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 389 af 30.12.2006, s. 1.

- (7) Assistance i havne, som ligger på en medlemsstats område, bør blandt andet gøre det muligt for handicappede og bevægelseshæmmede at komme fra et nærmere angivet ankomststed i en havn til et passagerskib og fra et passagerskib til et nærmere angivet afgangssted i en havn, herunder at komme om bord og fra borde.
- (8) Transportørerne bør ved tilrettelæggelsen af assistancen til handicappede og bevægelseshæmmede og uddannelsen af deres personale samarbejde med organisationer repræsentative for handicappede og bevægelseshæmmede. De bør ved dette arbejde følge de relevante bestemmelser i den internationale konvention og kodeks om uddannelse af søfarende, om sønæring og om vagthold samt henstillingen fra Den Internationale Søfartsorganisation om konstruktion og drift af passagerskibe, så de imødekommer ældres og handicappedes behov.
- (9) Der bør i tilfælde af aflysning eller forsinkelse af en passagersejlsads eller et krydstogt gives fyldestgørende oplysninger til passagererne. Disse oplysninger bør hjælpe passagererne til at træffe de nødvendige forholdsregler og om nødvendigt indhente oplysninger om alternative forbindelser.
- (10) Passagerernes ulemper som følge af aflysning eller lang forsinkelse af deres rejse bør reduceres. Med det for øje bør der sørges passende for passagererne, og de bør enten kunne annullere deres rejse og få billetten refunderet eller få tilbudt en anden rejserute på tilfredsstillende vilkår.
- (11) Transportørerne bør påtage sig at betale kompensation til passagerne i tilfælde af aflysning eller forsinkelser af en passagersejlsads, beregnet som en procentdel af billetprisen, medmindre aflysningen eller forsinkelsen skyldes vejrforhold, der bringer en sikker sejlsads i fare, eller usædvanlige omstændigheder, som ikke kunne have været undgået, selv om alle forholdsregler, der med rimelighed kunne træffes, faktisk var blevet truffet.
- (12) Vejrforhold, der bringer en sikker sejlsads i fare, bør omfatte, men ikke være begrænset til, stærk vind, høj sø, stærk strøm, vanskelige isforhold samt yderst høje eller lave vandstande.
- (13) Usædvanlige omstændigheder bør omfatte, men ikke være begrænset til, terrorangreb, arbejdskonflikter, ilandsætning af en syg, såret eller død person, eftersøgnings- og redningsaktioner til søs eller på indre vandveje, forholdsregler, der er nødvendige for at beskytte miljøet, beslutninger, der træffes af trafikstyresorganer eller havnemyndigheder, samt beslutninger, der træffes af de kompetente myndigheder med hensyn til den offentlige orden og sikkerhed, samt for at dække transportbehov i nødsituationer.
- (14) Transportørerne bør samarbejde om at træffe foranstaltninger på nationalt eller europæisk plan, hvori de inddrager interesseparter, faglige sammenslutninger og kunde-, passager- og handicaporganisationer samt organisationer for bevægelseshæmmede, til at forbedre den omsorg og assistance, som de tilbyder passagererne, når deres rejse afbrydes, især ved langvarige forsinkelser eller aflysning af rejsen.
- (15) Denne forordning bør ikke berøre de passagerrettigheder, der er fastlagt ved Rådets direktiv 90/314/EØF af 13. juni 1990 om pakkerejser, herunder pakkeferier og pakketure⁽¹⁾. Denne forordning bør ikke finde anvendelse hvis en pakketur aflyses af andre grunde end aflysning af passagersejlsadsen eller krydstogtet.
- (16) Der bør gives udtømmende oplysninger til passagerne om deres rettigheder i medfør af denne forordning, således at de er i stand til reelt at udøve disse rettigheder. Det hører til passagerernes rettigheder at få oplysninger om passagersejlsadsen eller krydstogtet før og under rejsen. Alle vigtige oplysninger til passagerer bør tillige gives i en form, der er tilgængelig for handicappede og bevægelseshæmmede.
- (17) Passagererne bør kunne udøve deres rettigheder ved egnede klageprocedurer hos transportørerne, eller ved at klagen indgives til det eller de organer, som medlemsstaten har udpeget dertil. Transportørerne bør reagere på klager fra passagerer inden for en vis periode og må være klar over, at manglende reaktion på en klage vil kunne bruges imod dem.
- (18) Klager over assistancen i en havn eller om bord på et skib bør fortrinsvis indbringes for det eller de organer til håndhævelse af denne forordning, som er udpeget af den medlemsstat, hvor indskibningshavnen er beliggende, og hvor udskibningshavnen er beliggende, hvis det drejer sig om personbefordring fra et tredjeland, idet der tages hensyn til de procedurer, der er fastsat i medlemsstaten for indgivelse af klager.
- (19) Medlemsstaterne bør sikre overholdelsen af denne forordning og udpege et eller flere organer med kompetence til at forestå overvågningen og håndhævelsen. Dette berører ikke passagerernes ret til domstolsprøvelse i henhold til national ret.
- (20) Medlemsstaterne bør fastsætte sanktioner ved overtrædelser af denne forordning og sikre, at disse sanktioner finder anvendelse. Sådanne sanktioner bør være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning.

⁽¹⁾ EFT L 158 af 23.6.1990, s. 59.

(21) Målene for denne forordning, nemlig at sikre et højt beskyttelses- og assistanceniveau for passagererne overalt i medlemsstaterne og et indre marked med harmoniserede betingelser for erhvervsudøvelsen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan på grund af handlingens omfang eller virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(22) Håndhævelsen af denne forordning bør bygge på Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 af 27. oktober 2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse (»forordningen om forbrugerbeskyttelsessamarbejde«) ⁽¹⁾. Nævnte forordning bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(23) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽²⁾ bør overholdes og håndhæves strengt for at garantere beskyttelse af privatlivets fred for fysiske og juridiske personer og sikre, at de forlangte oplysninger og rapporter udelukkende anvendes til at opfylde forpligtelserne som fastlagt i denne forordning og ikke anvendes til skade for sådanne personer.

(24) Denne forordning respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som navnlig anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og som omhandles i artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Denne forordning fastsætter regler med hensyn til følgende:

a) ikke-diskrimination af passagererne hvad angår de transportvilkår, transportørerne tilbyder

b) ikke-diskrimination af og assistance til handicappede og bevægelseshæmmede

c) passagerernes rettigheder i tilfælde af aflysning eller forsinkelse

d) mindstekrav til oplysninger til passagererne

e) behandling af klager

f) generelle regler om håndhævelse.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på passagerer i forbindelse med:

a) passagersejladser, når indskibningshavnen er beliggende på en medlemsstats område

b) passagersejladser, når indskibningshavnen er beliggende uden for en medlemsstats område, og når udskibningshavnen er beliggende på en medlemsstats område, forudsat at sejladsen udføres af en EU-transportør

c) et krydstogt, når indskibningshavnen er beliggende på en medlemsstats område. Dog finder artikel 16, stk. 2, artikel 18 og 19 og artikel 20, stk. 1 og 4, ikke anvendelse på disse passagerer.

2. Denne forordning finder ikke anvendelse på passagerer i forbindelse med:

a) skibe med certifikat til at befordre op til 36 passagerer

b) skibe, hvis besætning med ansvar for skibets drift udgøres af højst tre personer, eller hvor afstanden af den samlede passagersejlad i den ene retning er under 500 meter, eller

c) udflugter og sightseeing, bortset fra krydstogter.

3. Medlemsstaterne kan i en periode på to år fra ... (*) undtage søgående skibe i indenrigsfart på under 300 bruttotons fra at anvende denne forordning, forudsat at de rettigheder, passagererne har i medfør af denne forordning, er tilstrækkelig sikret i den nationale lovgivning.

4. Medlemsstaterne kan undtage passagersejladser, der er omfattet af forpligtelser til offentlig tjeneste, kontrakter om offentlig tjeneste eller integrerede tjenester, fra at anvende denne forordning, forudsat at passagerernes rettigheder i medfør af denne forordning er tilstrækkeligt sikret i den nationale lovgivning.

⁽¹⁾ EUT L 364 af 9.12.2004, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

(*) Denne forordnings anvendelsesdato.

5. Intet i denne forordning skal forstås som tekniske krav, der pålægger transportører, terminaloperatører eller andre enheder forpligtelser med hensyn til at ændre eller erstatte skibe, infrastrukturer, udstyr i havne og havneterminaler.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) »handicappet« eller »bevægelseshæmmet«: en person, hvis bevægelighed i forbindelse med benyttelsen af transportmidler er nedsat på grund af et fysisk handicap (sensorisk eller motorisk, permanent eller forbigående), mentalt handicap eller nedsat funktionsevne af andre grunde eller som følge af alder, og hvis situation kræver passende opmærksomhed, og at de ydelser, alle passagerer har adgang til, tilpasses til den pågældendes særlige behov
- b) »en medlemsstats område«: et område, hvor traktaten finder anvendelse i henhold til dennes artikel 355 og på de betingelser, der er fastsat i nævnte artikel
- c) »adgangsbetingelser«: relevante standarder og retningslinjer for og oplysninger om havneterminalers og skibes tilgængelighed, herunder deres faciliteter for handicappede og bevægelseshæmmede
- d) »transportør«: en fysisk eller juridisk person, som tilbyder befordring i form af passagersejladser eller krydstogter til den brede offentlighed
- e) »EU-transportør«: en transportør, der er etableret på en medlemsstats område, eller som tilbyder befordring i form af passagersejladser til eller fra en medlemsstats område
- f) »passagersejlad«: erhvervmæssig passagerbefordring til søs eller på indre vandveje ifølge en offentliggjort fartplan
- g) »integrerede tjenester«: indbyrdes forbundne transporttjenester inden for et bestemt geografisk område med en fælles informationstjeneste, et fælles billetsystem og en fælles fartplan
- h) »undertransportør«: en anden person end transportøren, som faktisk udfører befordringen helt eller delvist
- i) »indre vandvej«: et naturligt eller kunstigt sejlbart indre vandområde eller et system af indbyrdes forbundne vandområder, som anvendes til befordring, såsom søer, floder eller kanaler eller enhver kombination af disse
- j) »havn«: et sted eller et geografisk område, hvor der er foretaget anlægsarbejder og forefindes faciliteter, som især gør det muligt at modtage skibe, hvor passagerer regelmæssigt bringes om bord eller fra borde
- k) »havneterminal«: en terminal, der er bemannet af en transportør eller en terminaloperatør, i en havn med faciliteter, såsom indtjekningsskranker, billetskranker eller lounges, og personale til indskibning eller udskibning af passagerer i forbindelse med passagersejladser eller krydstogter
- l) »skib«: et fartøj, der bruges til sejlads på havet eller på indre vandveje
- m) »befordringskontrakt«: en kontrakt om befordring indgået mellem en transportør og en passager om udførelse af en eller flere passagersejladser eller krydstogter
- n) »billet«: et gyldigt dokument eller et andet bevis på en befordringskontrakt
- o) »billetudsteder«: enhver formidler, som indgår befordringskontrakter på vegne af en transportør
- p) »rejseagent«: enhver formidler, som indgår befordringskontrakter på vegne af en passager
- q) »rejsearrangør«: en anden arrangør end en transportør som omhandlet i artikel 2, nr. 2) og 3), i direktiv 90/314/EØF
- r) »reservation«: reservation af en specifik afgang af en passagersejlad eller et krydstogt
- s) »terminaloperatør«: et privat eller offentligt organ på en medlemsstats område, der er ansvarligt for at administrere og forvalte en havneterminal
- t) »krydstogt«: befordringstjeneste til søs eller på indre vandveje, som udføres udelukkende med henblik på fornøjelse eller adspredelse, suppleret med kahytssfaciliteter og andre faciliteter, af mere end to overnatninger om bord
- u) »søulykke«: skibbrud, kæntring, kollision eller stranding, eksplosion eller brand om bord eller skibsfejl.

Artikel 4

Billetter og ikke-diskriminerende kontraktbestemmelser

1. Transportørerne udsteder en billet til passageren, medmindre andre dokumenter giver ret til befordring i henhold til national lovgivning. Der kan udstedes en elektronisk billet.

2. Transportørers eller billetudsteders kontraktbestemmelser og takster skal tilbydes til den brede offentlighed uden nogen form for direkte eller indirekte diskrimination på grundlag af slutkundens nationalitet eller transportørens eller billetudsteders hjemsted i Unionen, jf. dog de reducerede takster til særlige sociale grupper.

Artikel 5

Andre involverede parter

1. Selv om udførelsen af forpligtelser i henhold til denne forordning overlades til en undertransportør, en billetudsteder eller enhver anden person, er transportøren, rejseagenten, rejsearrangøren eller terminaloperatøren, som har overladt udførelsen af sådanne forpligtelser til andre, ikke desto mindre ansvarlig for disse involverede parters handlinger og undladelser, når de handler i forbindelse med udførelsen af deres arbejde.

2. Den part, som transportøren, rejseagenten, rejsearrangøren eller terminaloperatøren overlader udførelsen af en forpligtelse til, er i tillæg til stk. 1 omfattet af denne forordnings bestemmelser, herunder bestemmelser om erstatningsansvar og indsigelsesret, for så vidt angår den forpligtelse, der er overladt til denne.

Artikel 6

Opfyldelsespligt

Forpligtelser i henhold til denne forordning kan ikke begrænses eller ophæves ved navnlig en undtagelse eller en restriktiv klausul i befodringskontrakten.

KAPITEL II

HANDICAPPEDES OG BEVÆGELSESHÆMMEDES RETTIGHEDER

Artikel 7

Befodringsret

1. Transportører, rejseagenter og rejsearrangører må ikke under henvisning til handicap eller bevægelseshæmning nægte at acceptere en reservation, at udstede eller på anden måde levere en billet eller at tage personer om bord.

2. Reservationer og billetter skal tilbydes handicappede og bevægelseshæmmede uden ekstra omkostninger.

Artikel 8

Undtagelser og særlige bestemmelser

1. Uanset artikel 7, stk. 1, kan transportører, rejseagenter og rejsearrangører nægte at acceptere en persons reservation, at udstede eller på anden måde levere en billet til vedkommende eller at tage vedkommende om bord under henvisning til handicap eller bevægelseshæmning:

a) hvis dette er nødvendigt af hensyn til gældende sundheds- og sikkerhedsmæssige krav i folkeretten, EU-retten eller den

ationale ret eller af hensyn til de sundheds- og sikkerhedsmæssige krav, der er fastsat af de kompetente myndigheder

b) hvis passagerskibets konstruktion eller havnens infrastruktur og udstyr, herunder havneterminaler, gør det umuligt at bringe den handicappede eller bevægelseshæmmede om bord eller fra borde eller befordre vedkommende på en sikker eller operationelt gennemførlig måde.

2. Nægtes det at acceptere en reservation eller at udstede eller på anden måde levere en billet under henvisning til de forhold, der er nævnt i stk. 1, træffer transportøren, rejseagenten eller rejsearrangøren rimelige foranstaltninger til at foreslå den berørte person en acceptabel alternativ befodrning i form af en passagersejlad eller et krydstogt, der udføres af transportøren.

3. Hvis en handicappet eller en bevægelseshæmmede, der er i besiddelse af en reservation eller en billet og har opfyldt kravene i artikel 11, stk. 2, alligevel nægtes indskibning under henvisning til vedkommendes handicap eller bevægelseshæmning, skal denne person og en eventuel ledsagende person i henhold til denne artikels stk. 4 tilbydes valget mellem enten tilbagebetaling af billetprisen eller omlægning af rejsen i henhold til bilag I. Retten til at vælge en returrejse eller omlægning af rejsen forudsætter, at alle sundheds- og sikkerhedsmæssige krav kan opfyldes.

4. Transportører, rejseagenter og rejsearrangører kan på samme betingelser som fastsat i stk. 1 forlange, at en handicappet eller en bevægelseshæmmede ledsages af en anden person, som er i stand til at yde den nødvendige assistance til den handicappede eller den bevægelseshæmmede. For så vidt angår passagersejladser befodres en sådan ledsagende person gratis.

5. Når transportører, rejseagenter og rejsearrangører gør brug af bestemmelserne i stk. 1-4, underretter de straks den handicappede eller den bevægelseshæmmede om de specifikke grunde hertil. Disse grunde skal meddeles til den handicappede eller den bevægelseshæmmede senest fem arbejdsdage efter, at vedkommende blev underrettet. I tilfælde af afvisning i henhold til stk. 1, litra a), skal der henvises til de gældende sundheds- og sikkerhedsmæssige krav.

Artikel 9

Tilgængelighed og information

1. Transportørerne og terminaloperatørerne sikrer, hvor det er hensigtsmæssigt gennem deres organisationer og i samarbejde med organisationer repræsentative for handicappede eller bevægelseshæmmede, at der findes eller fastsættes ikke-diskriminerende adgangsbetaelgelser for befodrning af handicappede og bevægelseshæmmede.

2. Transportører og terminaloperatører gør adgangsbetaelgelserne i stk. 1 offentligt tilgængelige fysisk eller på internettet på de samme sprog, som oplysninger normalt gives til alle passagerer på.

3. Rejsearrangører udleverer de adgangsbetingelser i stk. 1, som finder anvendelse på rejser, der indgår i pakkerejser, herunder pakkeferier og pakketure, som de tilrettelægger, sælger eller udbyder til salg.

4. Transportører, rejseagenter og rejsearrangører sikrer, at alle relevante oplysninger, herunder onlinereservation og -information, om befordringsbetingelserne, oplysninger om rejsen samt adgangsbetingelserne foreligger i en form, der er egnet og tilgængelig for handicappede og bevægelseshæmmede.

Artikel 10

Ret til assistance i havne og om bord på skibe

Transportører og terminaloperatører yder, inden for rammerne af deres respektive ansvarsområder, gratis assistance til handicappede og bevægelseshæmmede som fastsat i bilag II og III i havne, herunder ved ind- og udskibning, og om bord på skibe, jf. dog adgangsbetingelserne i artikel 9, stk. 1.

Artikel 11

Betingelser for ydelse af assistance

1. Transportører og terminaloperatører yder, inden for rammerne af deres respektive ansvarsområder, assistance til handicappede og bevægelseshæmmede som fastsat i artikel 10 på følgende betingelser:

- a) transportøren eller terminaloperatøren får besked om den pågældendes behov for assistance senest to arbejdsdage, før der er behov for den, og
- b) den handicappede eller den bevægelseshæmmede møder op i havnen eller på det angivne sted, jf. artikel 12, stk. 3:
 - i) på det tidspunkt, transportøren skriftligt har angivet, og som højst må være 60 minutter før det offentliggjorte indskibningstidspunkt, eller
 - ii) senest 60 minutter før det offentliggjorte afgangstidspunkt, hvis der ikke er angivet noget indskibningstidspunkt.

2. Handicappede og bevægelseshæmmede skal, når de reserverer eller forhåndskøber deres billet, i tillæg til stk. 1 give transportøren besked om deres særlige behov med hensyn til kahytst faciliteter eller siddepladser eller deres behov for at medbringe medicinsk udstyr, hvis de har kendskab til behovene på dette tidspunkt.

3. Der kan altid gives besked i henhold til stk. 1, litra a), og stk. 2 til den rejseagent eller rejsearrangør, hos hvem billetten er købt. Når billetten gælder for flere rejser, er én meddelelse tilstrækkelig, forudsat at der gives passende oplysninger om planlægningen af de efterfølgende rejser.

4. Hvis der ikke modtages besked i overensstemmelse med stk. 1, litra a), og stk. 2, træffer transportøren og terminaloperatøren alle rimelige foranstaltninger for at yde den handicappede eller den bevægelseshæmmede tilstrækkelig assistance til, at vedkommende kan komme om bord, komme i land og sejle med skibet.

5. Når en handicappet eller en bevægelseshæmmet er ledsaget af en anerkendt servicehund, skal der sørges for plads til denne hund sammen med personen, forudsat at der er givet meddelelse herom til transportøren, rejseagenten eller rejsearrangøren i overensstemmelse med eventuelle gældende nationale regler for befordring af anerkendte servicehunde om bord på passagerskibe.

Artikel 12

Modtagelse af meddelelser og udpegning af mødesteder

1. Transportører, terminaloperatører, rejseagenter og rejsearrangører træffer alle nødvendige foranstaltninger for at kunne modtage meddelelser i henhold til artikel 11, stk. 1, litra a), og artikel 11, stk. 2. Denne forpligtelse gælder alle salgssteder, også ved telefonsalg og salg over internettet.

2. Hvis rejseagenter eller rejsearrangører modtager den i stk. 1 omhandlede meddelelse, skal de, inden for deres normale kontortider, straks videregive denne oplysning til transportøren eller terminaloperatøren.

3. Transportører og terminaloperatører udpeger et sted inden for eller uden for havneterminalerne, hvor handicappede og bevægelseshæmmede kan melde deres ankomst og anmode om assistance. Dette sted skal være klart markeret og stille de vigtigste oplysninger om havneterminalen og den assistance, der kan ydes, til rådighed i en tilgængelig form.

Artikel 13

Kvalitetsstandarder for assistance

1. Terminaloperatører og transportører, der driver havneterminaler eller har udført passagersejladser med flere end 100 000 erhvervsmæssige passagerbevægelser i alt i det foregående kalenderår, fastsætter, inden for rammerne af deres respektive ansvarsområder, kvalitetsstandarder for den i bilag II og III omhandlede assistance og fastlægger, hvor det er hensigtsmæssigt gennem deres organisationer, de ressourcer, der er nødvendige til opfyldelse af disse standarder, i samarbejde med organisationer repræsentative for handicappede og bevægelseshæmmede.

2. Terminaloperatører og transportører gør de kvalitetsstandarder, der er omhandlet i stk. 1 offentligt tilgængelige fysisk eller på internettet i en tilgængelig form og på de samme sprog, som oplysninger normalt gives til alle passagerer på.

*Artikel 14***Uddannelse og instruktion**

Med forbehold af den internationale konvention om uddannelse af søfarende, om sønæring og om vagthold og bestemmelser vedtaget i henhold til den reviderede konvention om sejlads på Rhinen og konventionen om sejlads på Donau udarbejder transportørerne og, hvis det er relevant, terminaloperatørerne handicappedrelaterede uddannelsesprocedurer, herunder instruktioner, og søger for:

- a) at deres eget personale og det personale, der er ansat af eventuelle andre involverede parter, som yder direkte assistance til handicappede eller bevægelseshæmmede, er uddannet eller har modtaget instruktion som beskrevet i bilag IV, del A og B, og
- b) at deres eget personale, som på anden måde er ansvarligt for reservation og billetsalg eller ind- og udskibning, herunder det personale, der er ansat af eventuelle andre involverede parter, er uddannet eller har modtaget instruktion som beskrevet i bilag IV, del A.

*Artikel 15***Erstatning for bevægelseshjælpemidler eller andre specifikke hjælpemidler**

1. Transportører og terminaloperatører er erstatningspligtige for tab, som skyldes bortkomst eller beskadigelse af handicappedes eller bevægelseshæmmedes bevægelseshjælpemidler eller andre specifikke hjælpemidler, hvis den hændelse, der forårsager tabet, skyldes fejl eller forsømmelse fra transportørens eller terminaloperatørens side. Ved tab, som skyldes en søulykke, forudsættes fejl eller forsømmelse fra transportørens side.
2. Den erstatning, der er omhandlet i stk. 1, skal svare til enten genanskaffelsesværdien af det pågældende hjælpemiddel eller, hvor det er relevant, til udgifterne til reparation.
3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse, hvis artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 392/2009 af 23. april 2009 om transportørers erstatningsansvar ved ulykker under søtransport af passagerer⁽¹⁾ finder anvendelse.
4. Der skal endvidere så vidt muligt hurtigt fremskaffes midlertidige erstatningshjælpemidler.

KAPITEL III

TRANSPORTØRENS OG TERMINALOPERATØRENS FORPLIGTELSE VED AFBRYDELSE AF EN REJSE*Artikel 16***Underretning i tilfælde af aflyste eller forsinkede afgang**

1. I tilfælde af en aflysning eller en forsinkelse i en passagersejlad's eller et krydstogts afgang skal transportøren og, hvis det er relevant, terminaloperatøren underrette passagerer, der sejler

fra en havneterminal, om situationen så hurtigt som muligt og under alle omstændigheder senest 30 minutter efter afgangstidspunktet ifølge fartplanen og om det forventede afangs- og ankomsttidspunkt, så snart sådanne oplysninger foreligger.

2. Passagerer, der ikke kan nå en befordringstilslutningsforbindelse på grund af aflysning eller forsinkelse, underrettes i rimeligt omfang af transportøren og, hvis det er relevant, terminaloperatøren om alternative forbindelser.

3. Transportøren eller, hvis det er relevant, terminaloperatøren sikrer, at handicappede og bevægelseshæmmede modtager de i stk. 1 og 2 krævede oplysninger i en tilgængelig form.

*Artikel 17***Assistance i tilfælde af aflyste eller forsinkede afgang**

1. Hvis en transportør med rimelighed forventer, at en passagersejlad's eller et krydstogts afgang bliver aflyst eller forsinket mere end 120 minutter i forhold til det planlagte afgangstidspunkt, skal der til passagerer, der sejler fra havneterminaler, tilbydes gratis snacks, måltider eller forfriskninger i rimeligt forhold til ventetiden, forudsat at de forefindes eller kan leveres på rimelige vilkår.
2. Ved en aflysning eller en forsinket afgang, der kræver en eller flere overnatninger eller et længere ophold end, hvad passageren havde til hensigt, skal transportøren, i det omfang det er fysisk muligt, tilbyde passagerer, der sejler fra havneterminaler, egnet gratis indkvartering om bord eller på land og befordring fra havneterminalen til indkvarteringsstedet og tilbage foruden snackene, måltiderne eller forfriskningerne i stk. 1. Transportøren kan begrænse de samlede udgifter til indkvartering på land, ekskl. befordring til og fra havneterminalen og indkvarteringsstedet, til 120 EUR for hver passager.
3. Når stk. 1 og 2 finder anvendelse, skal transportøren især være opmærksom på handicappedes og bevægelseshæmmedes samt eventuelle ledsagende personers behov.

*Artikel 18***Omlægning af rejsen og tilbagebetaling i tilfælde af aflyste eller forsinkede afgang**

1. Hvis en transportør med rimelighed forventer, at en passagersejlad bliver aflyst eller dens afgang fra en havneterminal forsinket mere end 120 minutter, skal passageren straks tilbydes valget mellem:
 - a) omlægning af rejsen under sammenlignelige betingelser til det endelige bestemmelsessted ifølge befordringskontrakten ved førstgivne lejlighed
 - b) tilbagebetaling af billetprisen og, hvis det er relevant, en gratis returrejse til det første afgangssted ifølge befordringskontrakten ved førstgivne lejlighed.

⁽¹⁾ EUT L 131 af 28.5.2009, s. 24.

2. Når en passagersejls aflyses, eller dens afgang fra en havn er forsinket mere end 120 minutter, har passagererne ret til en sådan omlægning af rejsen eller tilbagebetaling af billetprisen fra transportørens side.

3. Der skal i henhold til stk. 1, litra b), og stk. 2 inden for syv dage ske tilbagebetaling af billetens fulde pris på købstidspunktet for den eller de dele af rejsen, der ikke er gennemført, og for den eller de dele, som allerede er foretaget, hvis rejsen ikke længere tjener noget formål i forhold til passagerens oprindelige rejseplan, enten kontant, ved elektronisk bankoverførsel, med bankanvisning eller bankcheck.

Artikel 19

Kompensation for billetprisen i tilfælde af forsinket ankomst

1. Passagerer, der oplever forsinket ankomst til det endelige bestemmelsessted ifølge befordringskontrakten, kan forlange kompensation af transportøren uden at fortabe retten til befordring. Kompensationsbeløbet er på mindst 25 % af billetprisen i tilfælde af en forsinkelse på mindst:

- a) en time i tilfælde af rejser, der ifølge fartplanen varer op til fire timer
- b) to timer i tilfælde af rejser, der ifølge fartplanen varer mere end fire timer, men under otte timer
- c) tre timer i tilfælde af rejser, der ifølge fartplanen varer mere end otte timer, men under 24 timer, eller
- d) seks timer i tilfælde af rejser, der ifølge fartplanen varer mere end 24 timer.

Hvis forsinkelsen overstiger det dobbelte af den tid, der er anført i litra a) til d), er kompensationsbeløbet på 50 % af billetprisen.

2. Passagerer, der har abonnementskort eller periodekort, og som rammes af gentagne forsinkede ankomster i kortets gyldighedsperiode, kan søge om passende kompensation i overensstemmelse med transportørens kompensationsordninger. Disse ordninger angiver kriterierne for definition af forsinket ankomst og beregning af kompensation.

3. Kompensationen beregnes i forhold til den pris, passageren faktisk har betalt for den forsinkede passagersejls.

4. Når befordringen gælder en returrejse, beregnes kompensationen for forsinket ankomst på enten ud- eller returrejsen i forhold til halvdelen af den pris, der er betalt for befordring med den pågældende passagersejls.

5. Kompensationen betales senest én måned efter indgivelse af kompensationsanmodningen. Kompensationen kan udbetales

i form af værdikuponer og/eller andre tjenesteydelser, forudsat at betingelserne er fleksible, navnlig med hensyn til gyldighedsperiode og bestemmelsessted. Kompensationen udbetales i penge på passagerens anmodning.

6. Kompensationen for billetprisen kan ikke reduceres ved fradrag af transaktionsudgifter såsom gebyrer og udgifter til telefon eller frimærker. Transportørerne kan indføre en minimumsgrænse, hvorunder kompensation ikke udbetales. Denne grænse må ikke være over 10 EUR.

Artikel 20

Undtagelser

1. Artikel 17, 18 og 19 finder ikke anvendelse på passagerer med åbne billetter, så længe afgangstidspunktet ikke er angivet, medmindre de har abonnementskort eller periodekort.

2. Artikel 17 og 19 finder ikke anvendelse, hvis passageren underrettes om aflysningen eller forsinkelsen inden billettøbet, eller hvis aflysningen eller forsinkelsen skyldes passagerens fejl.

3. Artikel 17, stk. 2, finder ikke anvendelse, hvis aflysningen eller forsinkelsen skyldes vejrforhold, der bringer en sikker sejls i fare.

4. Artikel 19 finder ikke anvendelse, hvis aflysningen eller forsinkelsen skyldes vejrforhold, der bringer en sikker sejls i fare, eller usædvanlige omstændigheder, der hindrer udførelsen af passagersejlsen, og som ikke kunne have været undgået, selv om alle rimelige forholdsregler var blevet truffet.

Artikel 21

Andre krav

Denne forordning udelukker ikke, at passagerer kan søge erstatning for tab i henhold til national lovgivning som følge af aflysning eller forsinkelse af transporttjenester ved de nationale domstole, herunder i henhold til direktiv 90/314/EØF.

KAPITEL IV

ALMINDELIGE REGLER FOR INFORMATION OG KLAGER

Artikel 22

Ret til rejseinformation

Transportører og terminaloperatører giver, inden for rammerne af deres respektive ansvarsområder, under hele rejsen passagererne fyldestgørende oplysninger i en tilgængelig form og på de samme sprog, som oplysninger normalt gives til alle passagerer på. Der skal tages særligt hensyn til handicappedes og bevægelseshæmmedes behov.

Artikel 23

Information om passagerernes rettigheder

1. Transportørerne og terminaloperatørerne sikrer, inden for rammerne af deres respektive ansvarsområder, at oplysninger om passagerers rettigheder ifølge denne forordning er offentligt tilgængelige såvel om bord på skibene som i havneterminalerne. Oplysningerne stilles til rådighed i en tilgængelig form og på de samme sprog, som oplysninger normalt gives til alle passagerer på. Ved udlevering af oplysningerne tages der særligt hensyn til handicappedes og bevægelseshæmmedes behov.

2. Med henblik på at opfylde det i stk. 1 omhandlede informationskrav kan transportørerne og terminaloperatørerne anvende et sammendrag af bestemmelserne i denne forordning, som Kommissionen udarbejder på alle Den Europæiske Unions institutioners officielle sprog og stiller til rådighed for dem.

3. Transportørerne og terminaloperatørerne oplyser på en passende måde passagererne om bord på skibene og i havneterminalerne om kontaktoplysningerne for det håndhævelsesorgan, som medlemsstaten har udpeget i henhold til artikel 25, stk. 1.

Artikel 24

Klager

1. Transportørerne skal indføre eller have en ordning til behandling af klager vedrørende de rettigheder og forpligtelser, der er omhandlet i denne forordning.

2. Hvis en passager, som er omfattet af denne forordning, ønsker at indgive en klage til transportøren, skal dette ske inden for to måneder fra den dag, hvor sejladsen blev udført eller skulle have været udført. Transportøren skal inden for en måned efter modtagelsen af klagen give besked til passageren om, hvorvidt klagen er imødekommet, er blevet afvist eller stadig er under behandling. Det endelige svar skal gives højst tre måneder efter modtagelsen af en klage.

KAPITEL V

HÅNDHÆVELSE OG NATIONALE HÅNDHÆVELSESORGANER

Artikel 25

Nationale håndhævelsesorganer

1. Hver medlemsstat udpeger et nyt eller et eksisterende organ eller nye eller eksisterende organer, der har ansvaret for håndhævelse af denne forordning for så vidt angår passagersejladser og krydstogter fra havne, som er beliggende på medlemsstatens område, og passagersejladser fra et tredjeland til sådanne havne. Hvert organ træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at bestemmelserne i denne forordning overholdes.

Hvert organ skal med hensyn til organisation, finansiering, retlig form og beslutningstagning være uafhængigt af transportørerne, rejsearrangørerne og terminaloperatørerne.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvilket organ eller hvilke organer der er udpeget i overensstemmelse med denne artikel.

3. Enhver passager kan indgive en klage i overensstemmelse med national lovgivning over påstået overtrædelse af denne forordning til det kompetente organ, som er udpeget i medfør af stk. 1, eller til ethvert andet kompetent organ, som er udpeget af en medlemsstat.

Medlemsstaterne kan beslutte:

- a) at passageren i første omgang skal indgive den klage, der er omfattet af denne forordning, til transportøren, og/eller
- b) at det nationale håndhævelsesorgan eller et andet kompetent organ, som medlemsstaten har udpeget, fungerer som appelinstans for klager, som der ikke er fundet en løsning på i henhold til artikel 24.

4. De medlemsstater, der har valgt at undtage visse sejladser i henhold til artikel 2, stk. 4, sikrer, at der findes en tilsvarende mekanisme for håndhævelse af passagerernes rettigheder.

Artikel 26

Rapport om håndhævelse

Den 1. juni (*) ... og hvert andet år derefter offentliggør de håndhævelsesorganer, der er udpeget i medfør af artikel 25, en rapport om deres virksomhed i de foregående to kalenderår, som navnlig indeholder en beskrivelse af, hvad der er gjort for at iværksætte bestemmelserne i denne forordning, nærmere oplysninger om anvendte sanktioner samt statistikker over klager og anvendte sanktioner.

Artikel 27

Samarbejde mellem håndhævelsesorganer

De nationale håndhævelsesorganer, jf. artikel 25, stk. 1, udveksler, når det er hensigtsmæssigt, oplysninger om deres arbejde, beslutningstagningsprincipper og praksis. Kommissionen bistår dem med dette arbejde.

Artikel 28

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter, hvilke sanktioner der skal anvendes ved overtrædelse af denne forordnings bestemmelser, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de iværksættes. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser og foranstaltninger senest ... (**) og underretter den hurtigst muligt om alle senere ændringer.

(*) Indsæt venligst datoen to år efter anvendelsesdatoen for denne forordning.

(**) Anvendelsesdatoen for denne forordning.

KAPITEL VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 29

Rapport

Kommissionen aflægger rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om denne forordnings anvendelse og virkninger senest ... (*). Om fornødent ledsages rapporten af forslag til retsakter om mere detaljeret iværksættelse af forordningens bestemmelser eller om ændring af den.

Artikel 30

Ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004

I bilaget til forordning (EF) nr. 2006/2004 tilføjes følgende punkt:

»19. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2009 af ... om passagerers rettigheder ved sørejser og rejser på indre vandveje (*).

(*) EUT ...«

Artikel 31

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra ... (**).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i ...

På Europa-Parlamentets vegne

...

Formand

På Rådets vegne

...

Formand

(*) Tre år efter denne forordnings anvendelsesdato.

(**) 36 måneder efter datoen for offentliggørelsen af denne forordning.

BILAG I

Ret til tilbagebetaling eller omlægning af rejsen for handicappede og bevægelseshæmmede, jf. artikel 8

1. Når der henvises til dette bilag, tilbydes handicappede og bevægelseshæmmede valget mellem følgende:
 - a) — tilbagebetaling inden for syv dage af billetens fulde pris på købstidspunktet for den eller de dele af rejsen, der ikke er gennemført, og for den eller de dele, som allerede er foretaget, hvis rejsen ikke længere tjener noget formål i forhold til passagerens oprindelige rejseplan, enten kontant, ved elektronisk bankoverførsel, med bankanvisning eller bankcheck, samt, hvis det er relevant,

— en returrejse til vedkommendes første afgangssted ved førstgivne lejlighed, eller
 - b) omlægning af rejsen til det endelige bestemmelsessted ifølge befodringskontrakten, under sammenlignelige betingelser, ved førstgivne lejlighed, eller
 - c) omlægning af rejsen til det endelige bestemmelsessted ifølge befodringskontrakten, under sammenlignelige betingelser, på en senere dato efter passagerens eget valg, hvis der er ledige pladser.
 2. Punkt 1, litra a), gælder også for passagerer, hvis rejser er en del af en pakkerejse, medmindre retten til tilbagebetaling følger af direktiv 90/314/EØF.
 3. Hvis en by, et byområde eller en region betjenes af flere havne, og en transportør tilbyder en passager en rejse til en alternativ havn i forhold til den, som reservationen gælder for, betaler transportøren omkostningerne ved at overføre passageren fra den alternative havn enten til den havn, som reservationen blev foretaget til, eller til et andet nærliggende bestemmelsessted efter aftale med passageren.
-

BILAG II

Assistance i havne, herunder ved ind- og udskibning, jf. artikel 10 og 13

- 1) Assistance og arrangementer, som gør det muligt for handicappede og bevægelseshæmmede
 - at melde deres ankomst til havneterminalen og anmode om assistance
 - at komme fra ankomststedet til en eventuel indtjekningsskranke eller til skibet
 - at tjekke ind og registrere eventuel bagage, hvis det er nødvendigt
 - at komme fra en eventuel indtjekningsskranke til skibet gennem udrejse- og sikkerhedskontrollen
 - at komme om bord på skibet under anvendelse af elevator eller kørestol eller med anden fornøden assistance, alt efter behov
 - at komme fra skibets dør til deres pladser/områder
 - at henstille og afhente bagage på skibet
 - at komme fra deres pladser til skibets dør
 - at komme fra borde under anvendelse af elevator eller kørestol eller med anden fornøden assistance, alt efter behov
 - at afhente eventuel bagage og fortsætte gennem indrejse- og toldkontrollen
 - at komme fra bagagehallen eller udskibningsstedet til et udpeget udgangssted
 - at komme til at benytte eventuelle toiletfaciliteter, alt efter behov.
 - 2) Assisteres en handicappet eller en bevægelseshæmmet af en ledsagende person, skal denne efter anmodning have adgang til at yde den fornødne assistance i havnen og ved ind- og udskibning.
 - 3) Håndtering af alle nødvendige bevægelseshjælpemidler, herunder hjælpemidler som f.eks. elektriske kørestole.
 - 4) Midlertidig erstatning af beskadigede eller bortkomne bevægelseshjælpemidler, dog ikke nødvendigvis helt de samme.
 - 5) I givet fald groundhandling af anerkendte servicehunde.
 - 6) Formidling af information, der er nødvendig for ind- og udskibning, i en tilgængelig form.
-

*BILAG III***Assistance om bord på skibe, jf. artikel 10 og 13**

1. Befordring af anerkendte servicehunde om bord på skibet under iagttagelse af nationale regler.
 2. Befordring af medicinsk udstyr og bevægelseshjælpemidler, der er nødvendige for den handicappede eller den bevægelseshæmmede, herunder elektriske kørestole.
 3. Formidling af væsentlige oplysninger, der vedrører en rute, i en tilgængelig form.
 4. Alle rimelige foranstaltninger for at tilpasse siddepladsen efter den handicappedes eller den bevægelseshæmmedes behov efter anmodning, med forbehold af sikkerhedskravene, og for så vidt det er muligt.
 5. Assistance til at komme til at benytte eventuelle toiletfaciliteter, alt efter behov.
 6. Assisteres en handicappet eller en bevægelseshæmmed af en ledsagende person, træffer transportøren alle rimelige foranstaltninger for at give vedkommende en siddeplads eller en kahyt ved siden af den handicappede eller den bevægelseshæmmede.
-

BILAG IV

Handicaprelateret uddannelse, herunder instruktion, jf. artikel 14**A. Handicapbevidstgørende uddannelse, herunder instruktion**

Handicapbevidstgørende uddannelse, herunder instruktion, omfatter:

- opmærksomhed og hensigtsmæssig adfærd over for passagerer med fysisk, sensorisk (syn og hørelse) eller skjult handicap eller indlæringsvanskeligheder, herunder konstatering af, hvad personer med reduceret mobilitet, orienteringsevne og kommunikationsevne selv er i stand til at gøre
- de barrierer, som står i vejen for handicappede og bevægelseshæmmede, herunder holdningsmæssige barrierer, omgivelsesmæssige/konkrete barrierer og organisationsmæssige barrierer
- anerkendte servicehunde, herunder deres rolle og behov
- hvordan uventede situationer håndteres
- interpersonelle færdigheder og kommunikationsmetoder i relation til hørehæmmede, synshæmmede, talehæmmede og personer med indlæringsvanskeligheder
- generel viden om IMO's retningslinjer vedrørende henstillingen om konstruktion og drift af passagerskibe, så de imødekommer ældres og handicappedes behov.

B. Uddannelse, herunder instruktion, i handicapassistance

Uddannelse, herunder instruktion, i handicapassistance omfatter:

- hvordan en kørestolsbruger hjælpes op af og ned i kørestolen
 - færdigheder i at assistere handicappede og bevægelseshæmmede, der rejser med en anerkendt servicehund, herunder sådanne hundes rolle og behov
 - teknikker til at ledsage synshæmmede passagerer og til håndtering og befordring af anerkendte servicehunde
 - kendskab til de typer hjælpemidler, som kan være til assistance for handicappede og bevægelseshæmmede, og viden om, hvordan sådanne hjælpemidler håndteres forsigtigt
 - brugen af de benyttede hjælpemidler til ind- og udskibning og viden om, hvilke procedurer for assistance til ind- og udskibning der tilgodeser handicappedes og bevægelseshæmmedes sikkerhed og værdighed
 - viden om, at assistance skal ydes på sikker og professionel måde. Desuden opmærksomhed på, at nogle handicappede og bevægelseshæmmede kan føle sig sårbare under rejser, da de er afhængige af at få assistance
 - kendskab til førstehjælp.
-

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

Den 4. december 2008 fremlagde Kommissionen forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om passagerers rettigheder ved sørejser og rejser på indre vandveje og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivningen om forbrugerbeskyttelse ⁽¹⁾.

Den 23. april 2009 vedtog Europa-Parlamentet sin førstebehandlingsudtalelse ⁽²⁾.

Den 9. oktober 2009 nåede Rådet til politisk enighed om udkastet til forordning. Efter den juridiske og sproglige gennemgang vedtog Rådet sin førstebehandlingsholdning den 11. marts 2010 i overensstemmelse med den almindelige lovgivningsprocedure fastlagt i artikel 294 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Rådet har under sit arbejde taget hensyn til udtalelsen fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg. Regionsudvalget har ikke afgivet udtalelse.

II. ANALYSE AF FØRSTEBEHANDLINGSHOLDNINGEN

1) Generelt

Forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om passagerers rettigheder ved sørejser og rejser på indre vandveje indgår i EU's generelle mål om at styrke passagerers rettigheder, navnlig handicappedes og bevægelseshæmmedes rettigheder. Lignende lovgivning er allerede vedtaget for passagerer, der rejser med fly ⁽³⁾ eller med jernbane ⁽⁴⁾. Forslaget indeholder dels bestemmelser om ikke-diskriminerende adgang og assistance for handicappede og bevægelseshæmmede, dels bestemmelser om ret til assistance, information og eventuelt kompensation i tilfælde af forsinkelser eller aflysninger for alle kategorier af passagerer.

Rådet er enigt med Kommissionen i forslagets formål, men Rådets tilgang indebærer omfattende tilpasninger i forhold til det oprindelige forslag. En række af de foreslåede bestemmelser kunne ikke accepteres, fordi de indebar for store administrative byrder og pålagde transportørerne og de nationale myndigheder omkostninger uden at give passagererne en ekstra fordel, der kunne opveje disse gener. Andre er blevet omformuleret med henblik på forenkling og præcisering af forordningen.

Som følge af denne tilgang ændrer Rådets førstebehandlingsholdning i vidt omfang Kommissionens oprindelige forslag, idet det er skrevet om, og flere tekstpassager er udgået. Dette indebærer, at alle de ændringer, der blev indsat i Europa-Parlamentets førstebehandlingsudtalelse vedrørende disse udeladte bestemmelser, ikke er blevet accepteret af Rådet.

2) De vigtigste politiske spørgsmål

i) Anvendelsesområde

Geografisk anvendelsesområde

Kommissionen foreslog, at forordningen skulle gælde for passagersejladser og krydstogter mellem havne i medlemsstaterne eller i havne i medlemsstaterne.

⁽¹⁾ Dok. 11990/08.

⁽²⁾ A6-0209/2009.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT L 46 af 17.2.2004, s. 1) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2006 af 5. juli 2006 om handicappede og bevægelseshæmmede personers rettigheder, når de rejser med fly (EUT L 204 af 26.7.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1371/2007 af 23. oktober 2007 om jernbanepassagerers rettigheder og forpligtelser (EUT L 315 af 3.12.2007, s. 14).

Rådet er af den opfattelse, at Kommissionens forslag bør præciseres på dette punkt for at undgå konkurrenceforvridning mellem passagersejladser inden for EU og uden for EU. Rådets førstebehandlingsholdning finjusterer derfor disse bestemmelser. Den skelner mellem passagersejladser, hvor indskibningshavnen er beliggende på en medlemsstats område, og passagersejladser, hvor indskibningshavnen er beliggende uden for en medlemsstats område, men udskibningshavnen er beliggende på en medlemsstats område. I sidstnævnte tilfælde gælder forordningen kun, hvis sejladsen udføres af en EU-transportør. Imidlertid bør definitionen af en EU-transportør fortolkes så bredt som muligt for at omfatte de fleste passagersejladser mellem EU-havne og havne uden for EU. Med hensyn til krydstogter vil forordningen kun finde anvendelse for krydstogter, hvor indskibningshavnen er beliggende på en medlemsstats område.

Endvidere indfører Rådet en definition af »en medlemsstats område«.

Undtagelser fra anvendelsesområdet

Kommissionens oprindelige forslag omfattede principielt alle passagersejladser, uanset antal befordrede passagerer, sejladsens længde, formålet med rejsen, osv. Kommissionen havde kun åbnet mulighed for, at medlemsstaterne kunne undtage sejladser, der er omfattet af kontrakter om offentlig tjeneste.

Rådet finder det vigtigt at tilpasse disse bestemmelser til det, der er praktisk muligt og nødvendigt. Det indfører derfor et antal undtagelser, hvor bestemmelserne i forordningen ikke vil finde anvendelse. Rådet er enig om, at passagerer, der rejser med skibe med certifikat til at befordre op til 36 passagerer, med skibe med en besætning på højst tre personer eller med skibe med en samlet passagersejlad på under 500 m i den ene retning, udelades. Endvidere udelades udflugter og sightseeing (bortset fra krydstogter).

Herudover kan medlemsstaterne for en periode på to år fra forordningens anvendelsesdato undtage søgående skibe i indenrigsfart på under 300 bruttotons. Hvis en medlemsstat vælger at gøre dette, skal den dog sikre passagerernes rettigheder i tilstrækkelig grad i den nationale lovgivning. Medlemsstaterne kan også undtage passagersejladser, der er omfattet af forpligtelser til offentlig tjeneste, kontrakter om offentlig tjeneste eller integrerede tjenester, forudsat at passagerernes rettigheder er tilstrækkeligt sikret i den nationale lovgivning.

Europa-Parlamentet har i princippet fulgt Kommissionens tilgang, men har tilføjet en mulighed for, at medlemsstaterne kan undtage transporttjenester i byområder og forstæder (ændring 10). Rådet tager ikke hensyn til denne ændring, men de undtagelser fra anvendelsesområdet, som Rådet har foreslået, vil i praksis betyde, at mange tjenester af denne type vil være udeladt.

ii) Handicappedes og bevægelseshæmmedes rettigheder

Rådet støtter helhjertet Kommissionens formål om at sikre, at handicappede og bevægelseshæmmede har ikke-diskriminerende adgang til at rejse med skib. Rådet følger derfor Kommissionens forslag nøje, bortset fra visse forenklinger og præciseringer.

Med hensyn til undtagelserne fra retten til befordring havde Kommissionen foreslået, at en handicappet kan nægtes befordring med henvisning til sikkerhedskrav eller passagerskibets konstruktion. Hertil har Rådet føjet sundhedskrav for at tage hensyn til tilfælde, hvor passagerens sundhedstilstand gør, at han eller hun ikke kan garanteres sikker befordring.

I denne forbindelse havde Europa-Parlamentet foreslået at lade alle henvisninger til sikkerhedskrav udgå (ændring 1, 26 og 29) og at tilføje en henvisning til befordring på en sikker, værdig og operationelt mulig måde (ændring 27). Hvad sidstnævnte ændring angår har Rådet integreret den i sin førstebehandlingsholdning bortset fra ordet »værdig«. Rådet finder, at ingen ud over den handicappede eller bevægelseshæmmede kan afgøre, hvad der er en værdig befordringsmåde, og at en sådan afgørelse ikke bør træffes af transportøren.

I henhold til det oprindelige forslag kunne transportøren kræve, at en handicappet eller bevægelseshæmmet ledsages af en anden person, der er i stand til at yde assistance. Hvis transportøren gør et sådant krav gældende i forbindelse med passagersejlds, skal den ledsagende person ifølge Rådets førstebehandlingsholdning befordres gratis.

Med hensyn til assistance til handicappede og bevægelseshæmmede vil en sådan assistance blive ydet på betingelse af, at den berørte person giver besked til transportøren eller terminaloperatøren senest to arbejdsdage i forvejen (Kommissionen havde foreslået 48 timer) og er til stede i havnen eller på et angivet sted mindst 60 minutter før indskibnings- eller afgangstidspunktet. Hvis den berørte person har særlige behov med hensyn til kabytfaciliteter eller siddepladser eller for at medbringe medicinsk udstyr, skal passageren desuden give transportøren besked om sådanne behov ved reservationen, hvis behovet er kendt på dette tidspunkt. Dette ekstra krav, som Rådet har indført, vil give transportøren mulighed for at tilgodese disse særlige behov og give den bedst mulige service til den berørte person.

Flere af Europa-Parlamentets ændringer vedrørte oplysninger i en form, der er tilgængelig for handicappede og bevægelseshæmmede. Disse blev medtaget af Rådet. Det samme gælder Parlamentets ændringer vedrørende ændringen fra »servicedyr« til »servicehund«.

iii) *Transportørers og terminaloperatørers forpligtelser ved afbrydelse af en rejse*

I Kommissionens forslag var der medtaget ret til information, assistance (herunder måltider, forfriskninger og eventuelt hotelindkvartering), omlægning af rejsen og tilbagebetaling af samt kompensation for billetprisen for alle passagerer i tilfælde af forsinkelse og, i visse tilfælde, aflysning af en passagersejls eller et krydstogt. Imidlertid skulle kompensation for billetprisen ikke udbetales, hvis forsinkelsen eller aflysningen var forårsaget af usædvanlige omstændigheder, der hindrer udførelsen af transporttjenesten.

Rådet er enig i princippet om, at transportører og terminaloperatører bør drage omsorg for dens passagerer, og har udvidet dette princip til at omfatte alle typer af aflysninger. Dog er det i visse tilfælde ikke muligt eller rimeligt at give for eksempel oplysninger om forsinkelser i en ubemandet havn. Rådets førstebehandlingsholdning indfører derfor begrebet havneterminal, dvs. bemandede terminaler i en havn med visse faciliteter og personale (f.eks. indtjekning, billetskranker eller lounge). Visse forpligtelser for transportører og terminaloperatører finder kun anvendelse for passagerer, der afrejser fra sådanne havneterminaler. Dette gælder for information og assistance samt i en vis udstrækning for omlægning af rejsen og tilbagebetaling.

En anden overvejelse, der ligger til grund for Rådets førstebehandlingsholdning, vedrører søfarts-sikkerheden. For at undgå, at transportører af økonomiske årsager står til havs eller sejler med for stor fart under vejrforhold, der bringer en sikker sejls i fare, er der indført en undtagelse fra pligten til at sørge for indkvartering eller kompensation for billetprisen i sådanne tilfælde. Endvidere er begreberne dårlige vejrforhold og usædvanlige omstændigheder forklaret på ikke-udtømmende måde i to betragtninger. Der er indført yderligere undtagelser fra retten til assistance og kompensation i tilfælde, hvor passageren er underrettet om aflysningen eller forsinkelsen, før billetten købes, eller når det er passageren, der forårsager aflysningen eller forsinkelsen. Endelig har transportøren fået mulighed for at begrænse omkostningen ved indkvarteringen til 120 EUR og for at indføre en minimumsgrænse, under hvilken kompensationsudbetalinger ikke vil blive foretaget (billetter, der koster 10 EUR eller mindre).

Europa-Parlamentet har foreslået undtagelser i tilfælde af force majeure (ændring 23 og 60), eller hvis aflysningen eller forsinkelsen meddeles på forhånd (ændring 59). Ånden i disse ændringer er blevet fulgt af Rådet. Endvidere har Parlamentet foreslået en grænse for omkostningen ved indkvartering på det dobbelte af billetens pris (ændring 53). Rådet er af den opfattelse, at dette er for ugunstigt for passagerne og transportørerne i visse tilfælde og finder begrænsningen til 120 EUR mere rimelig, både for passagerne og transportørerne.

iv) *Klagebehandling og nationale håndhævelsesorganer*

Kommissionens forslag indeholdt detaljerede regler om, hvordan transportører bør behandle klager, navnlig langtrækkende retlige konsekvenser ved ikke at besvare klager, og vedrørende udpegelse af og ansvarsområder for nationale håndhævelsesorganer.

Rådet er ganske vist principielt enig i forslaget, navnlig at transportører skal besvare klager fra deres kunder, men indfører mere fleksibilitet i systemet for at undgå uforudsete konsekvenser for medlemsstaternes retssystemer eller administrative strukturer.

Europa-Parlamentet foreslog, at hver medlemsstat kun skulle udpege ét nationalt håndhævelsesorgan (ændring 5, 6, 66, 67 og 68), og at medlemsstaterne, og ikke transportørerne, skulle indføre en uafhængig klageordning (ændring 65). Af de oven for angivne fleksibilitetsgrunde finder Rådet det dog ikke hensigtsmæssigt at begrænse medlemsstaternes råderum på en sådan måde. Herudover foreslog Parlamentet, at de nationale håndhævelsesorganer skulle være uafhængige alle kommercielle interesser (ændring 66). Rådets førstebehandlingsholdning præciserer, at disse organer skal være uafhængige af transportørerne, rejsearrangørerne og terminaloperatørerne.

v) *Forordningens anvendelsesdato*

Kommissionen havde foreslået, at forordningen som helhed skulle finde anvendelse to år efter offentliggørelsen, medens visse bestemmelser skulle gælde allerede ét år efter offentliggørelsen.

I Rådets førstebehandlingsholdning bestemmes det, at hele forordningen vil finde anvendelse tre år efter offentliggørelsen.

3) **Andre politiske spørgsmål**

Rådet har besluttet at forenkle forordningens titel.

Rådet har besluttet at præcisere bestemmelsen om underentreprise for visse forpligtelser, der følger af forordningen, ved at tilføje en generel artikel om andre involverede parter.

Rådet har besluttet at udelade kravet om, at transportører skal føre separat regnskab for omkostningerne til ydelse af assistance til handicappede og bevægelseshæmmede for at undgå unødvendige administrative byrder for især mindre transportører. I samme ånd har Rådet besluttet at begrænse forpligtelsen til at fastsætte kvalitetsstandarder for en sådan assistance til større terminaloperatører og transportører og at indskrænke kravet om handicaprelateret uddannelse og instruktion til de personalekategorier, der faktisk har behov for det.

4) **Andre ændringer, der er vedtaget af Europa-Parlamentet**

Andre ændringer, som ikke er indarbejdet i Rådets førstebehandlingsholdning, vedrører følgende:

- hensyntagen til handicappedes og bevægelseshæmmedes behov i alle tilfælde, når havne, terminaler og passagerskibe indrettes eller ombygges, uden angivelsen »om nødvendigt« (ændring 2)
- bestemmelserne vedrørende indskibning af handicappede og bevægelseshæmmede passagerer bør ikke berøre gældende generelle regler om indskibning af passagerer (ændring 3)
- opfordringen til Kommissionen om at foreslå klare regler for passagerrettigheder i forbindelse med transitpunkter mellem sø- og landtransport eller transport på indre vandveje (ændring 7)
- en horisontal lovgivningsmetode, der dækker alle former for transport i tilfælde af et kommende lovgivningsinitiativ om passagerrettigheder (ændring 8)

- medtagelse af psykosocialt handicap i definitionen af en handicappet eller bevægelseshæmmet person (ændring 11)
- ændringer af definitionen af »befordringskontrakt« (ændring 14) og »billetudsteder« (ændring 15)
- de foreslåede definitioner af »tilgængelig form« (ændring 18), »passager« (ændring 19), »ankomst« (ændring 20), »afgang« (ændring 21), »billetpris« (ændring 22) og »force majeure« (ændring 23)
- regler for handicappedes og bevægelseshæmmedes adgang til befordring, som bør fastsættes under de nationale håndhævelsesorganers tilsyn, og at disse regler bør omfatte ledsagere samt adgangen til tilpassede hjælpemidler (ændring 31)
- den skriftlige bekræftelse af tilsagnet om ydelse af assistance til handicappede og bevægelseshæmmede (ændring 34)
- assistancen tilpasses den handicappedes eller bevægelseshæmmedes individuelle behov (ændring 35)
- havnens forvaltningsorgans ansvar for at sikre, at havnen er tilgængelig for handicappede og bevægelseshæmmede (ændring 37)
- muligheden for at aftale en kortere oplysningsfrist vedrørende assistance mellem passageren og den, der skal yde assistancen (ændring 38)
- behovet for at sikre, at passageren modtager en bekræftelse af sin besked om behovet for assistance (ændring 39)
- transportørens pligt til at fremskaffe erstatningsudstyr, der passer til den pågældende passagers behov, når bevægelseshjælpermidlet beskadiges under rejsen (ændring 50)
- i tilfælde af forsinkelse bør en passager kun tilbydes tilbagebetaling af billetprisen, hvis vedkommende beslutter ikke at rejse med den pågældende transportør (ændring 54)
- den kompensation, der ydes i henhold til denne forordning, og som kan fratrækkes en eventuel supplerende kompensation, der er ydet (ændring 61)
- sanktioner for overtrædelse af forordningen, som kan omfatte påbud om betaling af kompensation (ændring 70)
- ændring 71, 72 og 75 vedrørende bilagene til forordningen.

III. KONKLUSION

Rådet har i sin førstebehandlingsholdning fuldt ud taget hensyn til Kommissionens forslag og Europa-Parlamentets førstebehandlingsudtalelse. Med hensyn til Europa-Parlamentets ændringer bemærker Rådet, at en lang række ændringer allerede er — fuldt ud, delvist eller indholdsmæssigt — medtaget i dets førstebehandlingsholdning.

RÅDETS FØRSTEBEHANDLINGSHOLDNING (EU) Nr. 6/2010

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om nye fødevarer, ændring af forordning (EF) nr. 1331/2008 og ophævelse af forordning (EF) nr. 258/97 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1852/2001

Vedtaget af Rådet den 15. marts 2010

(EØS-relevant tekst)

(2010/C 122 E/03)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den frie bevægelighed for sikre og sunde fødevarer er et afgørende aspekt af det indre marked og bidrager i høj grad til beskyttelsen af borgernes sundhed og velvære og af deres sociale og økonomiske interesser. Forskelle mellem nationale love og administrative bestemmelser vedrørende sikkerhedsvurdering og godkendelse af nye fødevarer kan hindre den frie bevægelighed og derved skabe ulige konkurrencevilkår.
- (2) Der bør ved gennemførelsen af EU-politikker sikres et højt niveau for beskyttelse af menneskers sundhed. Der bør, hvor det er relevant, tages behørigt hensyn til miljøbeskyttelse og til dyrevelfærd.
- (3) Der blev indført EU-regler om nye fødevarer ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97 af

27. januar 1997 om nye levnedsmidler og nye levnedsmiddelingredienser ⁽³⁾ og ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1852/2001 af 20. september 2001 om udførlige regler for offentliggørelse af visse oplysninger og for beskyttelse af de oplysninger, der fremlægges i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97 ⁽⁴⁾. Af klarhedshensyn bør forordning (EF) nr. 258/97 og forordning (EF) nr. 1852/2001 ophæves, og forordning (EF) nr. 258/97 bør erstattes af nærværende forordning. Kommissionens henstilling 97/618/EF af 29. juli 1997 om de videnskabelige aspekter ved og om udformningen af de oplysninger, der kræves til støtte for ansøgninger om markedsføringen af nye levnedsmidler og nye levnedsmiddelingredienser, og om udarbejdelsen af de første vurderingsrapporter efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97 ⁽⁵⁾ bør derfor blive forældet med hensyn til nye fødevarer.

- (4) For at sikre en glidende overgang fra forordning (EF) nr. 258/97 bør kriteriet for, hvornår en fødevarer kan betragtes som en ny fødevarer, fortsat være, at den ikke må have været anvendt til konsum i nævneværdigt omfang i Unionen før anvendelsesdatoen for forordning (EF) nr. 258/97, dvs. den 15. maj 1997. Anvendelse i Unionen betyder anvendelse i medlemsstaterne uanset datoen for deres tiltrædelse af Den Europæiske Union.
- (5) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarer sikkerhed ⁽⁶⁾ finder anvendelse. Den eksisterende definition af nye fødevarer bør præciseres og opdateres ved at erstatte de nuværende kategorier med en henvisning til den generelle definition af fødevarer i nævnte forordning.
- (6) Det bør endvidere præciseres, at en fødevarer skal betragtes som en ny fødevarer, når der til den pågældende fødevarer anvendes en produktionsteknologi, der ikke tidligere har været anvendt til fremstilling af fødevarer i Unionen. Navnlig bør nye teknologier inden for avls-

⁽¹⁾ EUT C 224 af 30.8.2008, s. 81.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 25.3.2009 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets førstebehandlingsholdning af ... (endnu ikke offentliggjort i EUT), Europa-Parlamentets holdning af ... (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EFT L 43 af 14.2.1997, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 253 af 21.9.2001, s. 17.

⁽⁵⁾ EFT L 253 af 16.9.1997, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1.

og fødevarefremstillingsprocesser, som har betydning for fødevaren og dermed kan have betydning for fødevaresikkerheden, være omfattet af denne forordning. Nye fødevarer bør derfor omfatte fødevarer, der stammer fra dyr, som er frembragt ved ikke-traditionelle avlsmetoder, og fra deres afkom, fødevarer, der stammer fra planter, som er frembragt ved ikke-traditionelle forædlingsmetoder, fødevarer, der er fremstillet ved nye fremstillingsprocesser, som kan have en indvirkning på fødevaren, samt fødevarer, der indeholder eller består af industrielt fremstillede nanomaterialer. Fødevarer fremstillet på grundlag af nye plantesorter eller dyreracer frembragt ved traditionelle forædlings- eller avlsmetoder bør ikke betragtes som nye fødevarer. Endvidere bør det præciseres, at fødevarer fra tredjelande, som er nye fødevarer i Unionen, kun kan betragtes som traditionelle, når de stammer fra primærproduktion som defineret i forordning (EF) nr. 178/2002, uanset om de er forarbejdede eller uforarbejdede (f.eks. frugt, skinke, frugtsaft). Imidlertid bør fødevarer, der er fremstillet på denne måde, hverken omfatte fødevarer, der stammer fra dyr eller planter, som er frembragt ved ikke-traditionelle avls- eller forædlingsmetoder, eller fødevarer fremstillet af sådanne dyrs afkom eller fødevarer, der er fremstillet ved nye fremstillingsprocesser.

- (7) I lyset af den udtalelse, som Den Europæiske Gruppe vedrørende Etik inden for Naturvidenskab og Ny Teknologi, som er nedsat ved Kommissionens afgørelse af 16. december 1997, afgav den 16. januar 2008, og Den Europæiske Fødevareautoritets udtalelse vedtaget den 15. juli 2008 har teknikker til kloning af dyr, såsom overførsel af somatiske cellekerner imidlertid særlige kendetegn, således at denne forordning ikke kan dække alle former for kloning. Derfor bør fødevarer fremstillet af dyr, som er opnået ved en kloningsteknik, og fra afkom heraf underkastes et krav om, at Kommissionen indsender en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet, der kan følges op af et lovgivningsforslag, hvis det er relevant. Hvis der vedtages specifik lovgivning, bør forordningens anvendelsesområde tilpasses i overensstemmelse hermed.
- (8) Der bør vedtages gennemførelsesbestemmelser for at fastsætte kriterier for at lette vurderingen af, om en fødevare anvendes til konsum i nævneværdigt omfang i Unionen før den 15. maj 1997. Hvis en fødevare inden denne dato udelukkende blev anvendt som eller i et kosttilskud som defineret i direktiv 2002/46/EF⁽¹⁾, bør den kunne markedsføres i Unionen efter nævnte dato til samme anvendelsesformål, uden at den betragtes som en ny fødevare. En sådan anvendelse som eller i et kosttilskud

bør dog ikke tages i betragtning ved vurderingen af, om fødevaren blev anvendt til konsum i nævneværdigt omfang i Unionen før den 15. maj 1997. Derfor bør anden anvendelse af den pågældende fødevare end som eller i et kosttilskud godkendes i henhold til denne forordning.

- (9) Brugen af industrielt fremstillede nanomaterialer til fødevarefremstilling kan intensiveres med yderligere teknologisk udvikling. For at sikre et højt niveau for beskyttelse af menneskers sundhed, fri bevægelighed for varer og retssikkerhed for fabrikanten er der brug for en ensartet definition af industrielt fremstillede nanomaterialer på internationalt plan. Unionen bør bestræbe sig på at skabe enighed om en sådan definition i de relevante internationale fora. Hvis der skabes enighed herom, bør definitionen af nanomaterialer i denne forordning tilpasses i overensstemmelse hermed.
- (10) Fødevarer fremstillet af fødevareingredienser, der ikke falder ind under denne forordnings anvendelsesområde, især fordi fødevarens ingredienser eller deres sammensætning eller mængde er ændret, bør ikke betragtes som en ny fødevare. Ændringer af en fødevareingrediens, f.eks. selektive ekstrakter eller anvendelse af andre dele af en plante, der hidtil ikke har været anvendt til konsum i Unionen, bør fortsat omfattes af denne forordnings anvendelsesområde.
- (11) Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler⁽²⁾ bør finde anvendelse, hvor et produkt under hensyntagen til alle dets egenskaber, både kan falde ind under definitionen af »lægemiddel« og definitionen af et produkt, der er omfattet af anden EU-lovgivning. I den forbindelse bør medlemsstaten, hvis den i overensstemmelse med direktiv 2001/83/EF fastslår, at et produkt er et lægemiddel, kunne begrænse markedsføringen af et sådant produkt i overensstemmelse med EU-retten. Desuden er lægemidler ikke omfattet af definitionen af fødevarer som fastsat i forordning (EF) nr. 178/2002 og bør ikke være omfattet af denne forordning.
- (12) Nye fødevarer, der er godkendt i henhold til forordning (EF) nr. 258/97, bør bevare deres status som nye fødevarer, men der bør kræves godkendelse for eventuelle nye anvendelser af de pågældende fødevarer.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/46/EF af 10. juni 2002 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om kosttilskud (EFT L 183 af 12.7.2002, s. 51).

⁽²⁾ EFT L 311 af 28.11.2001, s. 67.

- (13) Fødevarer, der er bestemt til teknologiske formål, eller som er genetisk modificerede, bør ikke være omfattet af denne forordnings anvendelsesområde. Genetisk modificerede fødevarer, som er omfattet af forordning (EF) nr. 1829/2003 ⁽¹⁾, fødevarer, der udelukkende anvendes som tilsætningsstoffer, og som er omfattet af forordning (EF) nr. 1333/2008 ⁽²⁾, aromaer, som er omfattet af forordning (EF) nr. 1334/2008 ⁽³⁾, enzymer, som er omfattet af forordning (EF) nr. 1332/2008 ⁽⁴⁾, og ekstraktionsmidler, som er omfattet af direktiv 2009/32/EF ⁽⁵⁾, bør derfor ikke være omfattet af denne forordning.
- (14) Anvendelse af vitaminer og mineraler er reguleret ved særlige fødevarerrelaterede forskrifter. Vitaminer og mineraler, der er omfattet af direktiv 2002/46/EF, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1925/2006 af 20. december 2006 om tilsætning af vitaminer og mineraler samt visse andre stoffer til fødevarer ⁽⁶⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/39/EF af 6. maj 2009 om fødevarer bestemt til særlig ernæring (omarbejdning) ⁽⁷⁾ bør derfor udelukkes fra nærværende forordnings anvendelsesområde. Imidlertid vedrører disse specifikke retsakter ikke tilfælde, hvor godkendte vitaminer og mineraler fremstilles ved produktionsmetoder eller ved anvendelse af nye kilder, der ikke blev taget i betragtning i forbindelse med godkendelsen. Indtil disse specifikke retsakter er blevet ændret, bør sådanne vitaminer og mineraler derfor ikke udelukkes fra denne forordnings anvendelsesområde, når produktionsmetoder eller nye kilder medfører betydelige ændringer af vitaminernes eller mineralernes sammensætning eller struktur, der påvirker deres næringsværdi, hvordan de metaboliseres, eller indholdet af uønskede stoffer.
- (15) Nye fødevarer bortset fra vitaminer og mineraler, som er bestemt til særlig ernæring, til berigelse af fødevarer eller til anvendelse som kosttilskud, bør vurderes i overensstemmelse med denne forordning. De bør ligeledes fortsat være omfattet af bestemmelserne i direktiv 2002/46/EF, i forordning (EF) nr. 1925/2006, i direktiv 2009/39/EF og i de særdirektiver, der er omhandlet af direktiv 2009/39/EF og i bilag I hertil.
- (16) Vurderingen af, om en fødevarer har været anvendt til konsum i nævneværdigt omfang i Unionen før den 15. maj 1997, bør baseres på oplysninger indsendt af ledere af fødevarer virksomheder og, hvor det er hensigtsmæssigt, understøttes af andre oplysninger, der findes i medlemsstaterne. Når der ikke er tilgængelige oplysninger om konsum før den 15. maj 1997, eller når disse oplysninger er utilstrækkelige, bør der indføres en enkel og gennemsigtig procedure for indhentning af sådanne oplysninger med inddragelse af Kommissionen, medlemsstaterne og eventuelle berørte parter.
- (17) Nye fødevarer bør kun markedsføres i Unionen, hvis de er sikre og ikke vildleder forbrugeren. Hvis en ny fødevarer er bestemt til at erstatte en anden fødevarer, bør den ikke afvige fra den pågældende fødevarer på en måde, der er ernæringsmæssigt ufordelagtig for forbrugeren.
- (18) Det er nødvendigt at anvende en harmoniseret, centraliseret risikovurderings- og godkendelsesprocedure, der skal være effektiv, være undergivet bestemte frister, og være gennemsigtig. Med henblik på yderligere harmonisering af de forskellige godkendelsesprocedurer vedrørende fødevarer bør sikkerhedsvurderingen af nye fødevarer og disses optagelse på EU-listen foretages efter proceduren i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1331/2008 af 16. december 2008 om en fælles godkendelsesprocedure for fødevarer tilsætningsstoffer, fødevarer enzymer og fødevarer aromaer ⁽⁸⁾, der bør finde anvendelse, når der ikke specifikt er fastsat undtagelser herfra i nærværende forordning. Ved modtagelsen af en ansøgning om godkendelse af et produkt som ny fødevarer bør Kommissionen vurdere ansøgningens gyldighed og anvendelighed. Godkendelse af nye fødevarer bør også tage hensyn til andre faktorer af relevans for det pågældende tilfælde, herunder etiske og miljømæssige faktorer og faktorer vedrørende dyrevelfærd samt forsigtighedsprincippet.
- (19) Der bør endvidere fastsættes kriterier for vurderingen af de potentielle risici ved nye fødevarer. For at sikre harmoniseret videnskabelig vurdering af nye fødevarer bør sådanne vurderinger foretages af Den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet (i det følgende benævnt »autoriteten«).
- (20) Der foreligger ikke i øjeblikket tilstrækkelige oplysninger om risikoen ved industrielt fremstillede nanomaterialer. For at muliggøre en bedre vurdering af deres sikkerhed, bør Kommissionen i samarbejde med autoriteten udarbejde afprøvningsmetoder, som tager højde for industrielt fremstillede nanomaterialers specifikke egenskaber.
- ⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 af 22. september 2003 om genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer (EUT L 268 af 18.10.2003, s. 1).
- ⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1333/2008 af 16. december 2008 om fødevarer tilsætningsstoffer (EUT L 354 af 31.12.2008, s. 16).
- ⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1334/2008 af 16. december 2008 om aromaer og visse fødevarer ingredienser med aromagivende egenskaber til anvendelse i og på fødevarer (EUT L 354 af 31.12.2008, s. 34).
- ⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1332/2008 af 16. december 2008 om fødevarer enzymer (EUT L 354 af 31.12.2008, s. 7).
- ⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/32/EF af 23. april 2009 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ekstraktionsmidler anvendt ved fremstilling af fødevarer og fødevarer ingredienser (omarbejdning) (EUT L 141 af 6.6.2009, s. 3).
- ⁽⁶⁾ EUT L 404 af 30.12.2006, s. 26.
- ⁽⁷⁾ EUT L 124 af 20.5.2009, s. 21.
- ⁽⁸⁾ EUT L 354 af 31.12.2008, s. 1.

- (21) For at forenkle procedurerne bør ansøgere kunne indgive én samlet ansøgning vedrørende fødevarer, der er omfattet af forskellige fødevaresektorrelaterede forskrifter. Forordning (EF) nr. 1331/2008 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed. Som en følge af Lissabontraktatens ikrafttræden den 1. december 2009 er Den Europæiske Union trådt i stedet for og har efterfulgt Det Europæiske Fællesskab, og »Fællesskabet« bør erstattes af »Unionen« i den forordning.
- (22) Hvis traditionelle fødevarer fra tredjelande er optaget på listen over traditionelle fødevarer fra tredjelande, bør de kunne markedsføres i Unionen på de betingelser, under hvilke den langvarige sikre anvendelse som fødevarer er blevet påvist. Når det drejer sig om sikkerhedsvurdering og styring af traditionelle fødevarer fra tredjelande, bør deres langvarige sikre anvendelse som fødevarer i deres oprindelsestredjeland tages i betragtning. Langvarig sikker anvendelse som fødevarer bør ikke omfatte anvendelse som non-food eller anvendelse, der ikke er forbundet med normal kost.
- (23) Der bør indføres krav om overvågning efter markedsføringen af anvendelsen af nye fødevarer til konsum, hvis de er relevante og baseret på konklusionerne af sikkerhedsvurderingen.
- (24) Optagelse af en ny fødevarer på EU-listen over nye fødevarer eller på listen over traditionelle fødevarer fra tredjelande bør ikke tilsidesætte muligheden for at evaluere virkningerne af det samlede forbrug af et stof, der tilsættes til eller anvendes til fremstilling af den pågældende fødevarer, eller af et sammenligneligt produkt i henhold til forordning (EF) nr. 1925/2006.
- (25) For at stimulere forskning og udvikling inden for fødevarereindustrien, og dermed innovation, bør nyligt udviklet videnskabelig dokumentation og data omfattet af ejendomsrettigheder, som er fremlagt til støtte for en ansøgning om optagelse af en ny fødevarer på EU-listen, under særlige omstændigheder beskyttes. Disse data og oplysninger bør i et begrænset tidsrum ikke anvendes til fordel for en efterfølgende ansøger, medmindre den forudgående ansøger har givet sit samtykke. Beskyttelsen af videnskabelige data fremlagt af en ansøger bør ikke hindre andre ansøgere i at anmode om optagelse på EU-listen over nye fødevarer på grundlag af deres egne videnskabelige data
- (26) Nye fødevarer er omfattet af de generelle mærkningsbestemmelser i direktiv 2000/13/EF⁽¹⁾ og om nødvendigt af de krav om næringsdeklaration, der er fastsat i direktiv 90/496/EØF⁽²⁾. I visse tilfælde kan det være nødvendigt at kræve supplerende mærkningsoplysninger, navnlig vedrørende beskrivelsen af fødevaren, dens oprindelse eller dens anvendelsesbetingelser. Optages en ny fødevarer på EU-listen eller på listen over traditionelle fødevarer fra tredjelande kan der derfor fastsættes særlige anvendelsesbetingelser eller mærkningskrav, der bl.a. kan vedrøre specifikke karakteristika eller fødevareregenskaber som sammensætning, næringsværdi eller næringsmæssige virkninger og fødevarens påtænkte anvendelse, eller etiske hensyn eller konsekvenser for bestemte befolkningsgruppers helbred.
- (27) Ved forordning (EF) nr. 1924/2006⁽³⁾ er medlemsstaternes bestemmelser om ernærings- og sundhedsanprisninger blevet harmoniseret. Anprisning vedrørende nye fødevarer bør derfor kun ske i overensstemmelse med nævnte forordning.
- (28) Den Europæiske Gruppe vedrørende Etik inden for Naturvidenskab og Ny Teknologi kan høres, når det er relevant, med henblik på at få råd om de etiske aspekter i forbindelse med markedsføringen i Unionen af nye fødevarer.
- (29) Nye fødevarer, der er blevet markedsført i Unionen i henhold til forordning (EF) nr. 258/97, bør fortsat markedsføres. Nye fødevarer, der er godkendt i henhold til forordning (EF) nr. 258/97, bør optages på EU-listen over nye fødevarer, der oprettes ved nærværende forordning. Endvidere bør ansøgninger, der er indgivet i henhold til forordning (EF) nr. 258/97 inden den dato, fra hvilken nærværende forordning finder anvendelse, overgå til at være ansøgninger i henhold til nærværende forordning, såfremt den første vurderingsrapport som omhandlet i forordning (EF) nr. 258/97 endnu ikke er blevet fremsendt til Kommissionen, samt når der i henhold til nævnte forordning kræves en yderligere vurderingsrapport. Andre udestående ansøgninger, som inden den dato, fra hvilken nærværende forordning finder anvendelse, er indgivet i henhold til artikel 4 i forordning (EF) nr. 258/97, bør behandles i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 258/97.
- (30) Ved forordning (EF) nr. 882/2004⁽⁴⁾, er der fastsat generelle regler for den offentlige kontrol med, om fødevarerlovgivningen overholdes. For at håndhæve overholdelsen af nærværende forordning bør medlemsstaterne anmodes om at foretage offentlig kontrol i henhold til den nævnte forordning.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF af 20. marts 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler (EFT L 109 af 6.5.2000, s. 29).

⁽²⁾ Rådets direktiv 90/496/EØF af 24. september 1990 om næringsdeklaration af levnedsmidler (EFT L 276 af 6.10.1990, s. 40).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 af 20. december 2006 om ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer (EUT L 404 af 30.12.2006, s. 9).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarerlovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes (EUT L 165 af 30.4.2004, s. 1).

(31) Kravene vedrørende fødevarerhygiejne i forordning (EF) nr. 852/2004 ⁽¹⁾ finder anvendelse.

(32) Målet for denne forordning, nemlig at fastsætte harmoniserede bestemmelser om markedsføring af nye fødevarer i Unionen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre end, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(33) Medlemsstaterne bør fastsætte regler for, hvilke sanktioner der skal anvendes ved overtrædelse af denne forordning, og bør træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de iværksættes. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

(34) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med artikel 5 og 7 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽²⁾.

(35) Kommissionen bør navnlig tillægges beføjelser til at præcisere visse definitioner for at sikre en harmoniseret gennemførelse af disse bestemmelser i medlemsstaterne på grundlag af relevante kriterier, herunder definitionen af »industrielt fremstillet nanomateriale«, under hensyntagen til den tekniske og videnskabelige udvikling og ikke-traditionelle avlsmetoder, der omfatter teknikker til ukønnet formering af genetisk identiske dyr, som ikke er anvendt til fødevarerproduktion i Unionen før den 15. maj 1997. Desuden bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage passende overgangsforanstaltninger og til at opdatere listen over traditionelle fødevarer fra tredjelande og EU-listen.

(36) Derudover bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde vedrørende kriterierne for, hvornår fødevarer kan anses for at have været anvendt til konsum i nævneværdigt omfang i Unionen før den 15. maj 1997. Det er særlig vigtigt, at Kommissionen hører eksperter i den forberedende fase i overensstemmelse med det tilsagn, den har givet i meddelelsen af 9. december 2009 om anvendelse af artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

INDLEDENDE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastsættes der harmoniserede bestemmelser om markedsføring af nye fødevarer i Unionen med henblik på at sikre et højt niveau for beskyttelsen af menneskers sundhed og af forbrugernes interesser og samtidig sikre, at det indre marked fungerer effektivt, hvor det er relevant under hensyntagen til beskyttelsen af miljøet og dyrs velfærd.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på markedsføring af nye fødevarer i Unionen.

2. Denne forordning finder ikke anvendelse på:

a) fødevarer, når og for så vidt de anvendes som:

i) fødevaretilsætningsstoffer, der er omfattet af forordning (EF) nr. 1333/2008

ii) fødevareromaer, der er omfattet af forordning (EF) nr. 1334/2008

iii) ekstraktionsmidler til fremstilling af fødevarer, der er omfattet af direktiv 2009/32/EF

iv) fødevarerenszymer, der er omfattet af forordning (EF) nr. 1332/2008

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 852/2004 af 29. april 2004 om fødevarerhygiejne (EUT L 139 af 30.4.2004, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

- v) vitaminer og mineraler, der er omfattet af henholdsvis direktiv 2002/46/EF, forordning (EF) nr. 1925/2006 eller direktiv 2009/39/EF, bortset fra allerede godkendte vitaminer og mineraler fremstillet ved produktionsmetoder eller ved anvendelse af nye kilder, der ikke blev taget i betragtning i forbindelse med godkendelsen i henhold til specifik lovgivning, såfremt disse produktionsmetoder eller nye kilder giver anledning til betydelige ændringer, jf. nærværende forordnings artikel 3, stk. 2, litra a), nr. iii)
- b) fødevarer, der er omfattet af forordning (EF) nr. 1829/2003.

Artikel 3

Definitioner

1. Ved anvendelsen af denne forordning finder definitionerne i forordning (EF) nr. 178/2002 anvendelse.

2. Endvidere forstås ved:

a) »nye fødevarer«: fødevarer, der ikke blev anvendt til konsum i nævneværdigt omfang i Unionen før den 15. maj 1997, herunder:

i) fødevarer af animalsk oprindelse, hvis dyret er frembragt ved en ikke-traditionel avlsmetode, som ikke blev anvendt til fremstilling af fødevarer i Unionen før den 15. maj 1997, og fødevarer fremstillet fra disse dyrs afkom

ii) fødevarer af vegetabilsk oprindelse, hvis planten er frembragt ved en ikke-traditionel forædlingsmetode, som ikke blev anvendt til fremstilling af fødevarer i Unionen før den 15. maj 1997, og hvis denne ikke-traditionelle forædlingsmetode for planten medfører betydelige ændringer af fødevarernes sammensætning eller struktur, der påvirker deres næringsværdi, hvordan de metaboliseres eller indholdet af uønskede stoffer,

iii) fødevarer, som har været genstand for en ny fremstillingsproces, der ikke blev anvendt til fødevarefremstilling i Unionen før den 15. maj 1997, hvis denne fremstillingsproces medfører betydelige ændringer af fødevarernes sammensætning eller struktur, der påvirker deres næringsværdi, hvordan de metaboliseres eller indholdet af uønskede stoffer,

iv) fødevarer, der indeholder eller består af industrielt fremstillede nanomaterialer,

v) traditionelle fødevarer fra et tredjeland, og

vi) fødevaringredienser, der udelukkende har været anvendt i kosttilskud i Unionen før den 15. maj 1997, hvis de anvendes i andre fødevarer end kosttilskud. Hvis en fødevare inden nævnte dato udelukkende har været anvendt som eller i et kosttilskud, kan den dog markedsføres i Unionen efter nævnte dato til samme anvendelsesformål, uden at den betragtes som en ny fødevare

b) »afkom«: et dyr, der er frembragt ved en traditionel avlsmetode, hvor mindst ét af forældredyrene er frembragt ved en ikke-traditionel avlsmetode

c) »industrielt fremstillet nanomateriale«: bevidst fremstillet materiale, der har en eller flere dimensioner i størrelsesordenen 100 nm eller derunder, eller som består af separate funktionelle dele enten internt eller på overfladen, hvoraf mange har en eller flere dimensioner i størrelsesordenen 100 nm eller derunder, herunder strukturer, agglomerater eller aggregater, der kan være større end 100 nm, men som bevarer egenskaber, der er karakteristiske for nanostørrelse.

Egenskaber, der er karakteristiske for nanostørrelse, omfatter:

i) egenskaber relateret til de pågældende materials store specifikke overfladeareal og/eller

ii) specifikke fysisk-kemiske egenskaber, der adskiller sig fra egenskaberne hos samme materiale i ikke-nanoform

d) »traditionelle fødevarer fra et tredjeland«: nye fødevarer ud over nye fødevarer i henhold til litra a), nr. i)-iv), der stammer fra primærproduktion og i lang tid har været anvendt som fødevarer i et tredjeland, således at den pågældende fødevare i mindst 25 år har indgået og fortsat indgår i den sædvanlige kost for en stor del af landets befolkning

e) »langvarig sikker anvendelse som fødevare i et tredjeland«: det forhold, at den pågældende fødevares sikkerhed er bekræftet ved data om sammensætning og erfaring fra anvendelse og fortsat anvendelse i mindst 25 år i den sædvanlige kost for en stor del af et lands befolkning.

3. Kommissionen kan vedtage yderligere kriterier for at præcisere definitionerne i denne artikels stk. 2, litra a), nr. i)-iv), og litra c), d) og e), efter forskriftsproceduren i artikel 19, stk. 2.

Artikel 4

Procedure for fastlæggelse af status som nye fødevarer

1. Ledere af fødevarevirksomheder skal kontrollere status for de fødevarer, de agter at markedsføre i Unionen for så vidt angår denne forordnings anvendelsesområde.

2. I tvivlstilfælde skal ledere af fødevarevirksomheder høre de relevante kompetente myndigheder for nye fødevarer som defineret i artikel 15 i forordning (EF) nr. 1331/2008 vedrørende den pågældende fødevares status. Efter anmodning fra den relevante kompetente myndighed skal ledere af fødevarevirksomheder fremsende oplysninger om, i hvilket omfang den pågældende fødevare blev anvendt til konsum i Unionen før den 15. maj 1997.

3. Hvis det er nødvendigt, kan den kompetente myndighed høre andre kompetente myndigheder og Kommissionen om, i hvilket omfang en fødevare blev anvendt til konsum i Unionen før den 15. maj 1997. Svar på enhver sådan høring fremsendes også til Kommissionen. Kommissionen sammenfatter de modtagne svar og underretter alle kompetente myndigheder om resultatet af høringen.

4. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesbestemmelser vedrørende stk. 3 efter forskriftsproceduren i artikel 19, stk. 2.

Artikel 5

Fortolkningsafgørelser

Om nødvendigt kan det afgøres efter forskriftsproceduren i artikel 19, stk. 2, om en fødevaretype er omfattet af denne forordning.

KAPITEL II

KRAV TIL MARKEDSFØRING AF NYE FØDEVARER I UNIONEN

Artikel 6

Forbud mod nye fødevarer, der ikke opfylder betingelserne

Ingen må markedsføre en ny fødevare i Unionen, hvis fødevaren ikke er i overensstemmelse med denne forordning.

Artikel 7

Lister over nye fødevarer

1. Kommissionen ajourfører en EU-liste over andre godkendte nye fødevarer end traditionelle fødevarer fra tredjelande (i det følgende benævnt »EU-listen«), der offentliggøres i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1331/2008.

2. Kommissionen opretter og ajourfører en liste over traditionelle fødevarer fra tredjelande, der er godkendt i henhold til artikel 11, stk. 5, i denne forordning, der offentliggøres i C-udgaven af *Den Europæiske Unions Tidende*.

3. Kun nye fødevarer, der er optaget på EU-listen eller listen over traditionelle fødevarer fra tredjelande, må markedsføres i Unionen.

Artikel 8

Generelle betingelser for optagelse af nye fødevarer på listerne

En ny fødevare kan kun optages på den relevante liste, hvis den opfylder følgende betingelser:

- a) den udgør ikke noget sikkerhedsproblem for forbrugers sundhed, vurderet på grundlag af foreliggende videnskabelige data
- b) den vildleder ikke forbrugeren
- c) hvis den er bestemt til at erstatte en anden fødevare, afviger den ikke fra den pågældende fødevare i et sådant omfang, at den ved normal indtagelse vil være ernæringsmæssigt uforholdsig for forbrugeren.

Artikel 9

Indhold af EU-listen

1. EU-listen opdateres efter proceduren i forordning (EF) nr. 1331/2008 og, hvor det er relevant, i overensstemmelse med artikel 16 i nærværende forordning.

2. Oplysningerne om en ny fødevare i EU-listen skal omfatte en specifikation for fødevaren og, hvis det er relevant, en nærmere angivelse af anvendelsesbetingelserne, supplerende særlige mærkningskrav med henblik på at informere den endelige forbruger og/eller krav om overvågning efter markedsføringen, og, hvor det er relevant, de oplysninger, der er omhandlet i artikel 16, stk. 4.

Artikel 10

Indhold af listen over traditionelle fødevarer fra tredjelande

1. Listen over traditionelle fødevarer fra tredjelande opdateres efter proceduren i artikel 11.

2. Oplysningerne om en traditionel fødevare fra et tredjeland i listen over traditionelle fødevarer skal omfatte en specifikation for fødevaren og, hvis det er relevant, en nærmere angivelse af anvendelsesbetingelserne og/eller supplerende særlige mærkningskrav med henblik på at informere den endelige forbruger.

*Artikel 11***Procedure for optagelse af traditionelle fødevarer fra et tredjeland på listen**

1. Uanset proceduren i artikel 9, stk. 1 i nærværende forordning skal en interesseret part, jf. artikel 3, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1331/2008, der agter i Unionen at markedsføre en traditionel fødevarer fra et tredjeland, forelægge en ansøgning for Kommissionen.

Ansøgningen skal omfatte:

- a) fødevarens navn og en beskrivelse af den
- b) dens sammensætning
- c) dens oprindelsesland
- d) dokumentation for langvarig sikker anvendelse som fødevarer i et tredjeland
- e) om nødvendigt anvendelsesbetingelserne og særlige krav til mærkning
- f) et resumé af indholdet af ansøgningen.

Ansøgningen udarbejdes i overensstemmelse med de gennemførelsesbestemmelser, der er omhandlet i stk. 7.

2. Kommissionen fremsender straks den gyldige ansøgning som omhandlet i stk. 1 til medlemsstaterne og autoriteten.

3. Senest seks måneder efter modtagelsen af en ansøgning afgiver autoriteten udtalelse. Når autoriteten søger supplerende oplysninger fra den interesserede part, fastsætter den efter høring af den interesserede part en periode, inden for hvilken de pågældende oplysninger skal fremlægges. Fristen på seks måneder forlænges automatisk med denne ekstra periode. Autoriteten giver medlemsstaterne og Kommissionen adgang til de supplerende oplysninger.

4. Autoriteten skal i forbindelse med udarbejdelsen af sin udtalelse kontrollere, at:

- a) den langvarige sikre anvendelse som fødevarer i et tredjeland er underbygget af kvaliteten af de data, den interesserede part har indsendt, og

- b) fødevarens sammensætning og om nødvendigt anvendelsesbetingelserne ikke udgør en sundhedsrisiko for forbrugerne i Unionen.

Autoriteten sender sin udtalelse til Kommissionen, medlemsstaterne og den interesserede part.

5. Senest tre måneder efter at autoriteten har afgivet udtalelse, opdaterer Kommissionen efter forskriftsproceduren i artikel 19, stk. 2, listen over traditionelle fødevarer fra tredjelandslande under hensyntagen til autoritetens udtalelse, relevante bestemmelser i EU-retten og andre faktorer af relevans for den pågældende sag. Kommissionen underretter den interesserede part herom. Beslutter Kommissionen at undlade at gennemføre opdateringen af listen over traditionelle fødevarer fra tredjelandslande, underretter den den interesserede part og medlemsstaterne herom og oplyser årsagerne til, at den ikke finder opdateringen begrundet.

6. Den interesserede part kan når som helst i proceduren trække sin ansøgning tilbage.

7. Kommissionen vedtager senest ...(*) gennemførelsesbestemmelser vedrørende anvendelsen af denne artikel efter forskriftsproceduren i artikel 19, stk. 2.

*Artikel 12***Teknisk vejledning**

Med forbehold af gennemførelsesforanstaltningerne efter artikel 9, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 1331/2008 stiller Kommissionen senest ...(*), hvor det er relevant, i tæt samarbejde med autoriteten og efter høring af de interesserede parter behørig teknisk vejledning og hjælpemidler til rådighed for at bistå interesserede parter, især ledere af fødevarer virksomheder, navnlig små og mellemstore virksomheder eller andre interesserede parter, med at udfærdige og indgive ansøgninger i henhold til denne forordning.

*Artikel 13***Autoritetens udtalelse**

Ved vurderingen af nye fødevarers sikkerhed skal autoriteten, hvor det er relevant, især:

- a) vurdere om fødevaren er lige så sikker som fødevarer fra en sammenlignelig fødevarerkategori, der allerede findes på markedet i Unionen, eller lige så sikker som den fødevarer, som den nye fødevarer skal erstatte
- b) tage hensyn til langvarig sikker anvendelse som fødevarer.

(*) EUT: Indsæt venligst datoen to år efter denne forordnings ikrafttræden.

Artikel 14

Særlige forpligtelser for fødevarevirksomhedsledere

1. Af hensyn til fødevaresikkerheden og på grundlag af en udtalelse fra autoriteten kan Kommissionen pålægge et krav om overvågning efter markedsføringen. Den fødevarevirksomhedsleder, der markedsfører fødevaren i Unionen, har ansvaret for at opfylde de krav om overvågning efter markedsføringen, der er angivet i oplysningerne om den pågældende fødevare på EU-listen over nye fødevarer.

2. Producenten skal omgående underrette Kommissionen om:

- a) eventuelle nye videnskabelige eller tekniske oplysninger, der kan have indflydelse på evalueringen af sikkerheden ved anvendelsen af den nye fødevare
- b) eventuelle forbud eller begrænsninger, der er pålagt af den kompetente myndighed i et tredjeland, hvor den nye fødevare markedsføres.

Artikel 15

Den Europæiske Gruppe vedrørende Etik inden for Naturvidenskab og Ny Teknologi

Kommissionen kan på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstat høre Den Europæiske Gruppe vedrørende Etik inden for Naturvidenskab og Ny Teknologi for at få en udtalelse fra den om etiske spørgsmål i relation til videnskab og ny teknologi af stor etisk betydning.

Kommissionen sørger for, at denne udtalelse gøres offentligt tilgængelig.

Artikel 16

Godkendelsesprocedure i tilfælde af databeskyttelse

1. Efter anmodning fra ansøgeren og underbygget ved relevante og verificerbare oplysninger i ansøgningsdossieret må nyligt udviklet videnskabelig dokumentation og/eller videnskabelige data til støtte for ansøgningen ikke anvendes til fordel for en anden ansøgning i fem år efter den nye fødevares optagelse på EU-listen uden den forudgående ansøgers samtykke. Denne beskyttelse tildeles, hvor:

- a) nyligt udviklet videnskabelig dokumentation og/eller videnskabelige data blev angivet som omfattet af ejendomsrettigheder på det tidspunkt, hvor den første ansøgning blev indgivet (videnskabelige data omfattet af ejendomsrettigheder),
- b) den foregående ansøger havde eneret på at kunne henvise til de videnskabelige data omfattet af ejendomsrettigheder på det tidspunkt, hvor den første ansøgning blev indgivet, og

- c) den nye fødevare ikke ville være blevet godkendt, såfremt den foregående ansøger ikke havde indsendt de videnskabelige data, som var omfattet af ejendomsrettigheder.

En forudgående ansøger kan dog indgå en aftale med en efterfølgende ansøger om, at disse data og oplysninger må anvendes.

2. Kommissionen fastlægger i samråd med ansøgeren, hvilke oplysninger der skal være omfattet af den beskyttelse, der er omhandlet i stk. 1, og underretter ansøgeren, autoriteten og medlemsstaten om sin beslutning.

3. Uanset artikel 7, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1331/2008 træffes der afgørelse om opdatering af EU-listen med andre nye fødevarer end traditionelle fødevarer fra tredjelande efter forskriftsproceduren i artikel 19, stk. 2, i nærværende forordning i tilfælde, hvor videnskabelige data omfattet af ejendomsrettigheder er beskyttet i henhold til denne artikel. I så tilfælde indrømmes godkendelsen for den periode, der er omhandlet i stk. 1 i denne artikel.

4. I tilfælde som omhandlet i denne artikels stk. 3 omfatter oplysningerne om en ny fødevare på EU-listen som supplement til de oplysninger, der er omhandlet i artikel 9, stk. 2, i denne forordning følgende:

- a) datoen for den nye fødevares opførelse på EU-listen
- b) det forhold, at oplysningerne bygger på nyligt udviklet videnskabelig dokumentation omfattet af ejendomsrettigheder og/eller på videnskabelige data omfattet af ejendomsrettigheder i henhold til denne artikel
- c) ansøgerens navn og adresse
- d) det forhold, at den nye fødevare er godkendt til markedsføring i Unionen, men kun af den i litra c) omhandlede ansøger, medmindre en efterfølgende ansøger får godkendt fødevaren uden henvisning til de videnskabelige data omfattet af ejendomsrettigheder, der er betegnet som sådanne af den forudgående ansøger.

5. Inden udløbet af det tidsrum, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, opdaterer Kommissionen EU-listen efter forskriftsproceduren i artikel 19, stk. 2, således at de særlige oplysninger, der er omhandlet i stk. 4 i denne artikel, ikke længere fremgår, forudsat at den godkendte fødevare fortsat opfylder betingelserne i denne forordning.

Artikel 17

Information af offentligheden

Kommissionen sørger for, at følgende gøres offentligt tilgængeligt:

a) EU-listen som omhandlet i artikel 7, stk. 1, og listen over traditionelle fødevarer fra tredjelande som omhandlet i artikel 7, stk. 2, på en særskilt side på Kommissionens websted

b) resuméerne af de ansøgninger, der er indgivet i henhold til denne forordning

c) resultaterne af de høringer, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3.

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesbestemmelserne vedrørende denne artikel, herunder ordninger for offentliggørelse af resultatet af de høringer, der er omhandlet i stk. 1, litra c), i denne artikel, efter forskriftsproceduren i artikel 19, stk. 2.

KAPITEL III

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 18

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter regler for, hvilke sanktioner der skal anvendes ved overtrædelse af denne forordnings bestemmelser og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om disse regler senest ... (*), og underretter den hurtigst muligt om alle senere ændringer.

Artikel 19

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Den Stående Komité for Fødevarer og Dyresundhed nedsat ved artikel 58 i forordning (EF) nr. 178/2002.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

(*) EUT: Indsæt venligst datoen 24 måneder efter denne forordnings ikrafttræden.

Artikel 20

Delegerede retsakter

For at opfylde målene for denne forordning som fastsat i artikel 1 vedtager Kommissionen senest ... (*) yderligere kriterier for at vurdere, om en fødevarer har været anvendt til konsum i nævneværdigt omfang i Unionen før den 15. maj 1997, jf. artikel 3, stk. 2, litra a), i overensstemmelse med artikel 21 og med forbehold af betingelserne i artikel 22 og 23.

Artikel 21

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i artikel 20 omhandlede delegerede retsakter for en periode på fem år efter denne forordnings ikrafttræden. Kommissionen aflægger en rapport om de delegerede beføjelser senest seks måneder inden udløbet af perioden på fem år. Delegationen af beføjelser forlænges automatisk for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet tilbagekalder delegationen i henhold til artikel 22.

2. Så snart Kommissionen har vedtaget en delegeret retsakt, underretter den Europa-Parlamentet og Rådet samtidigt herom.

3. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i artikel 22 og 23 anførte betingelser.

Artikel 22

Tilbagekaldelse af delegationen

1. Den i artikel 20 omhandlede delegation af beføjelser kan når som helst tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet.

2. En institution, der indleder en intern procedure for at beslutte, om den ønsker at tilbagekalde delegationen af beføjelser, giver den anden institution og Kommissionen meddelelse herom senest en måned, inden den træffer endelig afgørelse, og oplyser samtidig hvilke delegerede beføjelser, der eventuelt vil blive tilbagekaldt, samt begrundelsen herfor.

3. Afgørelsen om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning straks eller på et senere i afgørelsen angivet tidspunkt. Afgørelsen er uden virkning for gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft. Afgørelsen offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 23

Indsigelser mod delegerede retsakter

1. Europa-Parlamentet eller Rådet kan gøre indsigelse mod den delegerede retsakt inden for tre måneder fra underretningen.
2. Har hverken Europa-Parlamentet eller Rådet gjort indsigelse mod den delegerede retsakt ved fristens udløb, eller har både Europa-Parlamentet og Rådet inden fristens udløb meddelt Kommissionen, at de har besluttet ikke at gøre indsigelse, træder den delegerede retsakt i kraft på den dato, der er fastsat i deri.
3. Gør Europa-Parlamentet eller Rådet indsigelse mod den delegerede retsakt, træder retsaktens ikke i kraft. Den institution, der gør indsigelse mod den delegerede retsakt, anfører begrundelsen herfor.

Artikel 24

Revision

1. Senest ... (*) og i lyset af de indhøstede erfaringer forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen af denne forordning, især artikel 3, 11 og 16, eventuelt ledsaget af relevante forslag til lovgivning.
2. Senest ... (**) forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om alle aspekter af fødevarer fremstillet af dyr ved en kloningsteknik og fra deres afkom eventuelt efterfulgt af relevante forslag til lovgivning.
3. Rapporterne og eventuelle forslag gøres tilgængelige for offentligheden.

KAPITEL IV

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 25

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 258/97 og forordning (EF) nr. 1852/2001 ophæves med virkning fra ... (***), undtagen for så vidt angår de udestående ansøgninger, som er omfattet af artikel 27 i nærværende forordning.

(*) EUT: Indsæt venligst datoen fem år efter denne forordnings ikrafttræden.

(**) EUT: Indsæt venligst datoen et år efter denne forordnings ikrafttræden.

(***) EUT: Indsæt venligst datoen 24 måneder efter denne forordnings ikrafttræden.

Artikel 26

Oprettelse af EU-listen

Senest ... (***) opretter Kommissionen EU-listen ved at optage nye fødevarer, der er godkendt og/eller meddelt i henhold til artikel 4, 5 og 7 i forordning (EF) nr. 258/97, på EU-listen med angivelse af eventuelle eksisterende godkendelsesbetingelser, når det er relevant.

Artikel 27

Overgangsbestemmelser

1. Alle ansøgninger om markedsføring af en ny fødevarer i Unionen, der er indgivet til en medlemsstat i henhold til artikel 4 forordning (EF) nr. 258/97 inden ... (***), overgår til at være ansøgninger i henhold til nærværende forordning, såfremt den første vurderingsrapport som omhandlet i artikel 6, stk. 3, i forordning (EF) nr. 258/97 endnu ikke er blevet fremsendt til Kommissionen, og hvor der i henhold til artikel 6, stk. 3 eller 4, i forordning (EF) nr. 258/97 kræves yderligere vurdering.

Andre udestående ansøgninger, som er indgivet i henhold til artikel 4 i forordning (EF) nr. 258/97, inden ... (***), behandles i overensstemmelse med den nævnte forordning.

2. Kommissionen kan efter forskriftsproceduren i artikel 19, stk. 2, vedtage relevante overgangsforanstaltninger vedrørende anvendelsen af denne artikels stk. 1.

Artikel 28

Ændringer af forordning (EF) nr. 1331/2008

I forordning (EF) nr. 1331/2008 foretages følgende ændringer:

1) Titlen affattes således:

»Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1331/2008 af 16. december 2008 om en fælles godkendelsesprocedure for fødevarer til sætning af fødevarer, fødevarer, fødevarer og nye fødevarer«.

2) Artikel 1, stk. 1 og 2, affattes således:

»1. Ved denne forordning fastsættes en fælles procedure (i det følgende benævnt »fælles procedure«) for vurdering og godkendelse af fødevarer til sætning af fødevarer, fødevarer, fødevarer og udgangsmaterialer for fødevarer og udgangsmaterialer for fødevarer med aromagivende egenskaber, der anvendes eller er bestemt til anvendelse i eller på fødevarer og nye fødevarer (i det følgende benævnt »stoffer eller produkter«), der bidrager til fødevarernes frie bevægelighed i Unionen og til at sikre et højt beskyttelsesniveau for menneskers sundhed og et højt niveau for forbrugerbeskyttelse, herunder beskyttelse af forbrugerinteresser. Denne forordning finder ikke anvendelse på røgvarer, der henhører under Europa-Parlamentets

og Rådets forordning (EF) nr. 2065/2003 af 10. november 2003 om røgromaer, som anvendes eller er bestemt til anvendelse i eller på fødevarer (*).

2. I den fælles procedure fastlægges nærmere procedure-regler om opdatering af listerne over stoffer og produkter, som det er tilladt at markedsføre i Unionen i henhold til forordning (EF) nr. 1333/2008, forordning (EF) nr. 1332/2008, forordning (EF) nr. 1334/2008 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2010 af ... om nye fødevarer (**) (i det følgende benævnt »fødevaresektorrelaterede forskrifter«).

(*) EUT L 309 af 26.11.2003, s. 1.

(**) EUT L ... «.

3) I artikel 1, stk. 3, artikel 2, stk. 1 og 2, artikel 9, stk. 2, artikel 12, stk. 1, og artikel 13 ændres »stof«, »stoffet«, »stof-fets«, »stoffer« og »stoffernes« til henholdsvis »stof eller produkt«, »stoffet eller produktet«, »stoffets eller produktets«, »stoffer eller produkter« og »stoffernes eller produkternes«, alt efter hvad der er relevant.

4) Overskriften til artikel 2 affattes således:

»EU-liste over stoffer eller produkter«.

5) I artikel 4 tilføjes følgende stykke:

»3. Der kan indgives én samlet ansøgning vedrørende et stof eller produkt med henblik på opdatering af de forskellige EU-lister, der er omfattet af de forskellige fødevaresektorrelaterede forskrifter, for så vidt som ansøgningen opfylder kravene i hver af de fødevaresektorrelaterede forskrifter.«.

6) Følgende indsættes som første punktum i artikel 6, stk. 1:

»Er der videnskabelige grunde til betænkeligheder vedrørende sikkerheden, skal det fastlægges, hvilke supplerende oplysninger der er nødvendige for risikovurderingen, og de skal indhentes fra ansøgeren.«.

7) Artikel 7, stk. 4, 5 og 6 affattes således:

»4. Foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i de enkelte fødevarerelaterede forskrifter, med undtagelse af nye fødevarer, og som vedrører fjernelse af et stof fra EU-listen, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 14, stk. 3.

5. Af effektivitetshensyn vedtages foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i de enkelte fødevarerelaterede forskrifter, med undtagelse af nye fødevarer, herunder ved at supplere dem, og som vedrører tilføjelse af et stof på EU-listen og tilføjelse, fjernelse eller ændring af betingelser, specifikationer eller restriktioner i tilknytning til et stofs tilstedeværelse på EU-listen, efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 14, stk. 4.

6. Med undtagelse af nye fødevarer og i særligt hastende tilfælde kan Kommissionen anvende hasteproceduren i artikel 14, stk. 5, i forbindelse med fjernelse af et stof fra EU-listen og tilføjelse, fjernelse eller ændring af betingelser, specifikationer eller restriktioner i tilknytning til et stofs tilstedeværelse på EU-listen.

7. Foranstaltningerne vedrørende fjernelse, tilføjelse af et produkt, der er omfattet af forordningen om nye fødevarer, på EU-listen og/eller tilføjelse, fjernelse eller ændring af betingelser, specifikationer eller restriktioner i tilknytning til et sådant produkts tilstedeværelse på EU-listen vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 14, stk. 2.«.

8) Udtrykket »fællesskabs« erstattes af »EU-«, udtrykket »Fællesskabet« erstattes af »Unionen« og udtrykket »Fællesskabets« erstattes af »Unionens«.

Artikel 29

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra ... (*).

Artikel 26, 27 og 28 anvendes dog fra ... (**). Uanset denne artikels stk. 2, og artikel 16, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1331/2008 kan ansøgninger endvidere indgives i overensstemmelse med nærværende forordning fra ... (**) for så vidt angår godkendelse af fødevarer, der er omfattet af nærværende forordnings artikel 3, stk. 2, litra a), nr. iv), hvis disse fødevarer allerede findes på markedet i Unionen på det pågældende tidspunkt.

(*) EUT: Indsæt venligst datoen 24 måneder efter denne forordnings ikrafttræden.

(**) EUT: Indsæt venligst datoen for denne forordnings ikrafttræden.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i ...

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

...

På Rådets vegne
Formand

...

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

Kommissionen forelagde den 15. januar 2008 et forslag ⁽¹⁾ til en forordning om nye fødevarer og om ændring af forordning (EF) nr. 1331/2008 af 16. december 2008 om en fælles godkendelsesprocedure for fødevaretilsætningsstoffer, fødevareenzymmer og fødevarearomaer. Forslaget var baseret på artikel 95 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Europa-Parlamentet afgav førstebehandlingsudtalelse den 25. marts 2009 ⁽²⁾ i henhold til artikel 251 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Det Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog sin udtalelse den 29. maj 2008 ⁽³⁾.

Rådet vedtog sin førstebehandlingsholdning med enstemmighed den 15. marts 2010 i henhold til artikel 294, stk. 5, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

II. FORMÅLET MED FORORDNINGSFORSLAGET

Kommissionen meddelte allerede i sin hvidbog om fødevarer sikkerhed, der blev vedtaget den 12. januar 2000 ⁽⁴⁾, at den agtede at undersøge anvendelsen af lovgivningen vedrørende nye fødevarer og foretage de nødvendige tilpasninger til den gældende forordning (EF) nr. 258/97 om nye levnedsmidler og nye levnedsmiddelingredienser.

Forslaget tager sigte på at ajourføre og tydeliggøre bestemmelserne omkring godkendelse og markedsføring af nye fødevarer og samtidig garantere fødevarer sikkerheden og beskyttelsen af menneskers sundhed og forbrugernes interesser og sikre, at det indre marked fungerer efter hensigten. Det ophæver gældende forordning (EF) nr. 258/97 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1852/2001.

I forslaget bibeholdes den 15. maj 1997 som skæringsdato for om der er tale om en ny fødevare, og det tydeliggøres, at definitionerne af nye fødevarer omfatter fødevarer, der er fremstillet ved hjælp af nye teknologier, og fødevarer, der er af vegetabilsk eller animalsk oprindelse, og som er fremstillet ved ikke-traditionelle avlsmetoder.

Kommissionen foreslog, at markedsføringen af nye fødevarer kommer til at foregå efter en procedure, der er centraliseret på fællesskabsniveau i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1331/2008 om en fælles godkendelsesprocedure, der skal erstatte den nuværende ordning, hvor de nationale myndigheder foretager en risikovurdering. Risikovurderingen vil skulle foretages af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet (EFSA). Kommissionen vil tage stilling til, om en ny fødevare skal optages på EU-listen over nye fødevarer, på grundlag af EFSA's udtalelse. Kommissionen bistås af Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed. Den endelige beslutning om opdatering af listen over nye fødevarer træffes af Kommissionen efter forskriftsproceduren med kontrol.

Godkendelsen vil ikke længere blive koblet sammen med en bestemt ansøger, og den forenkede procedure afskaffes, idet beslutninger om godkendelser generelt vil gælde for alle i Fællesskabet. Der kan indrømmes databeskyttelse i begrundede tilfælde vedrørende nyligt udviklet videnskabelig dokumentation og data omfattet af ejendomsrettigheder med henblik på at fremme innovation i fødevaresektoren.

Forslaget indførte en definition af »traditionelle fødevarer fra et tredjeland« som en kategori af nye fødevarer, hvorom der afgives meddelelse, hvis hverken EFSA eller medlemsstaterne fremkommer med begrundede sikkerhedsrelaterede indsigelser.

Allerede godkendte nye fødevarer vil fortsat kunne markedsføres, og de opføres på EU-listen over nye fødevarer.

⁽¹⁾ 5431/08.

⁽²⁾ 7990/09.

⁽³⁾ EUT C 224 af 30.8.2008, s. 81.

⁽⁴⁾ 5761/00-KOM(1999) 719 endelig.

III. ANALYSE AF RÅDETS HOLDNING

1. *Indledende bemærkninger*

Rådets holdning afspejler resultatet af Rådets behandling af Kommissionens forslag. Rådet har indført adskillige ændringer i teksten, hvoraf nogle er inspireret af Europa-Parlamentets forslag til ændringer.

Kommissionen har accepteret alle Rådets ændringer til forslaget bortset fra tilføjesen af en definition af afkom af klonede dyr i artikel 3, stk. 2, litra b), og medtagelsen af afkom i artikel 3, stk. 2, litra a), nr. i).

2. *Europa-Parlamentets ændringer*

Europa-Parlamentet vedtog på plenarmødet den 25. marts 2009 76 ændringer til forslaget ⁽¹⁾. Rådet indarbejdede i sin fælles holdning 30 ændringer, heraf 20 fuldt ud (ændring 7, 15, 16, 20, 35, 41, 42, 44, 45, 53, 63, 65, 67, 68, 69, 76, 77, 88, 89 og 93), 5 delvis (ændring 1, 30, 40, 91 og 92) og 5 i princippet (ændring 3, 6, 11, 25 og 64).

2.1. *De væsentligste ændringer af forslaget, som Rådet har foretaget, under henvisning til EP's ændringer* ⁽²⁾

- a) Forordningens formål (artikel 1 og betragtning 1 og 2) — Rådet har tilføjet beskyttelse af miljøet og dyrs velfærd. Dette dækker til dels ændring 1 og 30 og afspejler indholdet af ændring 3.
- b) Anvendelsesområde (artikel 2, stk. 2, litra a), nr. v), og betragtning 13 og 14) — Rådet har tydeliggjort, at i afventen af de respektive ændringer af forordning (EF) nr. 1925/2006, direktiv 2002/46/EF og direktiv 89/398/EØF bør vitaminer og mineraler fremstillet ved anvendelse af nye kilder eller ved produktionsmetoder, som der ikke blev taget højde for på godkendelsestidspunktet, og som medfører betydelige ændringer af fødevarernes sammensætning eller struktur, der påvirker deres næringsværdi, metabolisme eller indhold af uønskede stoffer, være omfattet af anvendelsesområdet for forordningen om nye fødevarer. Dette er i tråd med første del af ændring 91.
- c) Definition af nye fødevarer (artikel 3 og betragtning 6, 8, 10 og 11) — det grundlæggende kriterium for vurdering af, om en fødevarer er ny, er fortsat, om den har været anvendt til konsum i nævneværdigt omfang i EU før den 15. maj 1997. Rådet er af hensyn til den juridiske klarhed blevet enig om, at yderligere kriterier for vurdering af konsum i nævneværdigt omfang i EU før den 15. maj 1997 skal fastlægges inden datoen for forordningens anvendelse. Vedtagelsen af disse kriterier er blevet delegeret til Kommissionen i henhold til artikel 290 i TEUF. Dette blev koblet sammen med en udskydelse af anvendelsesdatoen til 24 måneder efter datoen for forordningens ikrafttræden.

For at sikre større klarhed er der foretaget følgende ændringer i definitionerne:

- der skelnes mellem fødevarer af animalsk og vegetabilsk oprindelse. Fødevarer af vegetabilsk oprindelse er kun omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, hvis der til planten er anvendt en ikke-traditionel avlsmetode, som medfører betydelige ændringer af fødevarernes sammensætning eller struktur
- der er tilføjet en definition af »afkom« og »industrielt fremstillede nanomaterialer« (jf. også litra d) og e) nedenfor)
- ingredienser, der har været anvendt i kosttilskud før den 15. maj 1997, er omfattet af definitionen og skal derfor kun godkendes, hvis de anvendes i andre fødevarer end kosttilskud
- definitionen af »traditionelle fødevarer fra et tredjeland« dækker en fødevarer, der stammer fra primærproduktion, og hvor der er dokumentation for langvarig sikker anvendelse som fødevarer i et tredjeland i mindst 25 år i den sædvanlige kost for en stor del af befolkningen

⁽¹⁾ 7990/09 (P6_TA(2009)0171).

⁽²⁾ Nummereringen af betragtninger og artikler henviser til teksten til Rådets førstebehandlingsholdning.

- det er blevet påpeget, at omfanget af harmonisering af lægemidler betyder, at hvis en medlemsstat i overensstemmelse med direktiv 2001/83/EF fastslår, at et produkt er et lægemiddel, kan den begrænse markedsføringen af et sådant produkt i overensstemmelse med EU-lovgivningen, også selv om samme produkt er godkendt som en ny fødevarer i henhold til denne forordning.

Rådet vedtog også, at Kommissionen efter forskriftsproceduren kan vedtage yderligere kriterier for at præcisere definitionerne i litra a), nr. i-iv), og litra c), d) og e) i artikel 3, stk. 2, med henblik på at sikre en ensartet gennemførelse i medlemsstaterne.

Disse ændringer dækker ændring **15, 16, 35 og 63** og hovedparten af ændring **92**.

- d) Fødevarer af animalsk oprindelse, der er fremstillet ved ikke-traditionelle avlsmetoder, og deres afkom (artikel 3, stk. 2, litra a), nr. i), og betragtning 6 og 7) — Rådet har vedtaget, at fødevarer af animalsk oprindelse, der er fremstillet ved ikke-traditionelle avlsmetoder (f.eks. kloning), og deres afkom skal være omfattet af forordningens anvendelsesområde. Rådet er samtidig af den opfattelse, at forordningen ikke i tilstrækkeligt omfang kan håndtere alle aspekter af kloning, og at Kommissionen bør undersøge spørgsmålet yderligere. Kommissionen skal i den forbindelse inden et år efter forordningens ikrafttrædelsesdato forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om alle aspekter af fødevarerproduktion fra klonede dyr og deres afkom, der kan følges op af et lovgivningsforslag, hvis det er relevant (artikel 20, stk. 2). Dette stemmer overens med ændring **93**. Rådet har fundet det nødvendigt at bibeholde fødevarer fremstillet af klonede dyr inden for forordningsforslagets anvendelsesområde, indtil Kommissionen har fremsat et specifikt lovgivningsforslag, og dette er blevet vedtaget. Denne løsning betyder, at man undgår det juridiske tomrum, der eventuelt kunne opstå, hvis sådanne fødevarer blev holdt ude af forordningen som foreslået af Europa-Parlamentet, så længe der ikke findes nogen lovgivning for fødevarerproduktion fra klonede dyr.
 - e) Nanomaterialer — Rådet erkender, at der er brug for systematisk sikkerhedsevaluering og -godkendelse af fødevarer, der indeholder eller består af industrielt fremstillede nanomaterialer, uanset de ændringer, nanomaterialerne kan medføre for fødevarernes egenskaber. Rådet har derfor gjort det klart, at disse fødevarer skal betragtes som nye (artikel 3, stk. 2, litra a), nr. iv), og har tilføjet en definition af »industrielt fremstillet nanomateriale« (artikel 3, stk. 2, litra c)). Rådet har således lukket det hul, der eventuelt kunne opstå, hvis anvendelsen af nanoteknologier ikke medfører betydelige ændringer af fødevarens sammensætning eller struktur, jf. definitionen i artikel 3, stk. 2, litra a), nr. iii), men fødevarer alligevel indeholder industrielt fremstillede nanomaterialer. I betragtning 9 understreges behovet for en internationalt anerkendt definition af nanomaterialer. Hvis der på internationalt plan opnås enighed om en anden definition, vil tilpasningen af definitionen i denne forordning ske ved den almindelige lovgivningsprocedure. Kommissionen tog forbehold, da den mente, at denne tilpasning skulle have været delegeret til Kommissionen i henhold til artikel 290 i TEUF. Rådet har således accepteret en del af ændring **92**.
- Rådet har fulgt hovedindholdet af ændring **6 og 11** for så vidt angår behovet for tilstrækkelige metoder til risikovurdering af industrielt fremstillede nanomaterialer, hvilket er afspejlet i betragtning 20.
- f) Fastlæggelse af fødevarers status (artikel 4 og betragtning 16) — Rådet har vedtaget, at fastlæggelsen af status for fødevarer, der skal markedsføres på EU's marked, for så vidt angår definitionen som ny fødevarer skal være fødevarerivsomsledernes ansvar, og at disse i tvivlstilfælde skal høre den nationale myndighed.
 - g) Godkendelse af nye fødevarer (artikel 9 og betragtning 18) — Rådet er enig om, at nye fødevarer skal godkendes i henhold til forordning (EF) nr. 1331/2008, medmindre der specifikt dispenseres herfra i en bestemmelse i nærværende forordning. Rådet har gjort det klart, at der bør tages hensyn til etiske, miljømæssige og dyrevelfærdsmæssige faktorer samt forsigtighedsprincippet, når nye fødevarer godkendes. Disse faktorer skal vurderes i det enkelte tilfælde i forhold til ansøgningens indhold. Dette dækker ændring **20**.

- h) Godkendelse af traditionelle fødevarer fra tredjelande (artikel 11 og betragtning 22) — Rådet accepterer ikke den »meddelelsesprocedure«, Kommissionen har foreslået. Af hensyn til fødevaresikkerheden bør alle godkendelser ske på grundlag af en udtalelse fra EFSA, og den efterfølgende godkendelse vedtages af Kommissionen efter forskriftsproceduren. EFSA's vurdering bør primært fokusere på dokumentationen for sikker fødevareanvendelse og oplysningerne om den traditionelle fødevares sammensætning. Med henblik på en hurtigere behandling bør der indføres kortere frister — seks måneder for EFSA's udtalelse og tre måneder for det udkast til foranstaltning, som Kommissionen skal forelægge Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyrer sundhed. Der udarbejdes en særskilt liste over godkendte traditionelle fødevarer fra tredjelande (artikel 7, stk. 2). Denne nye rådstilgang dækker ikke desto mindre ændring **65** og **68**.
- i) Teknisk vejledning (artikel 12) — Kommissionen skal inden datoen for forordningens anvendelse (dvs. to år efter dens ikrafttræden) stille teknisk vejledning og hjælpemidler til rådighed for alle interesserede parter, navnlig fødevarevirksomhedsledere og små og mellemstore virksomheder. Det giver sig selv, at Kommissionens henstilling 97/618/EF finder anvendelse indtil ophævelsen af forordning (EF) nr. 258/1997. Dette stemmer overens med ændring **69**.
- j) Den Europæiske Gruppe vedrørende Etik inden for Naturvidenskab og Ny Teknologi — EGE (artikel 15 og betragtning 28) — der er tilføjet endnu en bestemmelse, der giver Kommissionen mulighed for på eget initiativ eller på anmodning af en medlemsstat at konsultere EGE vedrørende etiske spørgsmål i forbindelse med nye fødevarer. Dette svarer til ændring **76**. Høres EGE, tages der hensyn til dens udtalelse i risikostyringsfasen.
- k) Databeskyttelse (artikel 16 og betragtning 25) — for at stimulere innovationen i sektoren har Rådet accepteret, at det er nødvendigt at beskytte nyligt udviklet videnskabelig dokumentation og/eller videnskabelige data omfattet af ejendomsrettigheder i fem år. Sådanne beskyttede data må ikke anvendes til fordel for en anden ansøgning uden den foregående ansøgers samtykke, og godkendelsen er forbeholdt den foregående ansøger i fem år, medmindre en efterfølgende ansøger opnår godkendelse uden henvisning til de pågældende data, der er omfattet af ejendomsrettigheder. Dette dækker fuldt ud ændring **77**. Til trods for, at ændring **25** ikke er blevet accepteret som sådan, dækkes indholdet heraf af artikel 16.
- l) Information af offentligheden (artikel 17) — resuméer af ansøgningerne, resultaterne af høringer i forbindelse med fastlæggelsen af fødevarers status og listerne over godkendte nye fødevarer gøres offentligt tilgængelige for sidstnævntes vedkommende på et specifikt websted til det formål. Dette stemmer overens med ændring **41**, **53** og **67** og en del af ændring **40** og dækker i princippet ændring **64**.
- m) Overgangsforanstaltninger (artikel 23 og betragtning 29) — ventende ansøgninger, der er indgivet i henhold til artikel 4 i forordning (EF) nr. 258/97, behandles kun i overensstemmelse med denne forordning, hvis den oprindelige vurderingsrapport er udarbejdet i henhold til artikel 6, stk. 3, og hvis der hverken er behov for yderligere vurdering eller er gjort indsigelser fra medlemsstaternes side. Dette stemmer overens med ændringsforslag **88** og **89**.

Ud over ovennævnte ændringer indeholder den fælles holdning ændring **7**, **42**, **44** og **45**, der er af teknisk/redaktionel art og sigter på at gøre teksten klarere.

Som følge af ikrafttrædelsen af traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde den 1. december 2009 måtte Rådet tilpasse de bestemmelser i Kommissionens forslag, der vedrører forskriftsproceduren med kontrol, til TEUF. Rådet vedtog, at følgende bestemmelser bør tildele Kommissionen gennemførelsesbeføjelser (artikel 291, stk. 2, i TEUF):

- Artikel 3, stk. 4: der kan vedtages yderligere kriterier for at præcisere definitionerne i litra a), nr. i)-iv), og litra c), d) og e) i artikel 3, stk. 2
- Artikel 11, stk. 5: listen over traditionelle fødevarer fra tredjelande opdateres
- Artikel 16, stk. 5: EU-listen opdateres for så vidt angår databeskyttelse inden udløbet af femårsperioden for databeskyttelse

- Artikel 27, stk. 2: der kan vedtages overgangsforanstaltninger vedrørende anvendelsen af artikel 27, stk. 1
- Artikel 9: EU-listen over nye fødevarer opdateres. Forordning (EF) nr. 1331/2008 vil skulle ændres med henblik herpå (jf. artikel 28 i Rådets holdning).

Som allerede nævnt i punkt c) ovenfor nåede Rådet til enighed om, at vedtagelsen af kriterier til vurdering af, om en fødevarer har været anvendt til konsum i nævneværdigt omfang i EU før den 15. maj 1997 indtil den dato, fra hvilken denne forordning finder anvendelse (dvs. 24 måneder efter ikrafttrædelsen), skal delegeres til Kommissionen i henhold til artikel 290 i TEUF.

2.2. De af Europa-Parlamentets ændringer, der ikke har kunnet accepteres

46 ændringer har ikke kunnet accepteres af Rådet af følgende grunde:

- i) Ændr. **2**: et højt niveau for beskyttelsen af menneskers sundhed og forbrugernes interesser i relation til fødevarer samt et velfungerende indre marked er to af de vigtigste mål med EU's fødevarerlovgivning (artikel 1 i forordning (EF) nr. 178/2002). Disse to aspekter er omfattet af betragtning 1 og 2.
- ii) Ændr. **9**: som nævnt under litra c) ovenfor er det grundlæggende kriterium for vurdering af, om en fødevarer er ny, fortsat om den har været anvendt til konsum i nævneværdigt omfang i EU før den 15. maj 1997. Ændret primær molekylestruktur, mikroorganismer, svampe, alger, nye stammer af mikroorganismer og koncentreter af stoffer er fortsat omfattet af denne definition og skal ikke opføres særskilt.
- iii) Ændr. **22**: EFSA samarbejder med medlemsstaterne, når den udarbejder sin udtalelse, og kan indhente bistand fra et netværk, jf. artikel 36 i forordning (EF) nr. 178/2002 og Kommissionens forordning (EF) nr. 2230/2004.
- iv) Dyreforsøg (ændr. **21** og **87**) — spørgsmålet om dyreforsøg, navnlig hvad angår undladelse af forsøg med hvirveldyr og udveksling af forsøgsresultater, falder ikke ind under denne forordnings anvendelsesområde. I henhold til artikel 9, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1331/2008 (fælles godkendelsesprocedure) skal EFSA forelægge forslag til, hvilke oplysninger der er nødvendige i forbindelse med risikovurderingen af nye fødevarer, og heri skal der tages hensyn til behovet for at undgå unødige dyreforsøg.
- v) Forbud mod fødevarerproduktion, markedsføring og indførsel af klonede dyr og deres afkom (ændr. **5**, **10**, **12**, **14**, **91** (stk. 2, litra ba)), **92** (stk. 2, litra a), nr. ii), og litra ca)) og **51** (anden del) — Rådet kan ikke tilslutte sig, at fødevarer fra klonede dyr og deres afkom umiddelbart udelukkes fra forordningens anvendelsesområde (jf. litra d) ovenfor). Det skal i øvrigt bemærkes, at Kommissionen har initiativretten i forbindelse med forslag til EU-lovgivning og ikke kan pålægges at fremsætte lovgivningsforslag ved en retsakt.
- vi) Nanomaterialer
 - a) Ændr. **13**: falder ikke ind under anvendelsesområdet for forordningen om nye fødevarer; forordning (EF) nr. 1935/2004 om materialer og genstande bestemt til kontakt med fødevarer finder anvendelse.
 - b) Ændr. **90**: det er unødvendigt at foretage systematisk særlig mærkning af ingredienser i form af nanomaterialer; der er krav om at overveje særlige mærkningskrav efter vurdering i det enkelte tilfælde i henhold til artikel 9, stk. 2.
 - c) Ændr. **50**: hvis der er tvivl om sikkerheden af en fødevarer, der indeholder nanomaterialer, finder forsigtighedsprincippet anvendelse. Derudover er datoen for forordningens anvendelse udsat til 24 måneder, hvilket giver ekstra tid til udvikling af metoder til risikovurdering i forbindelse med industrielt fremstillede nanomaterialer.
- vii) Fastlæggelse af fødevarers status (ændr. **18** og en del af ændr. **40**): ændringerne står i modstrid til den tilgang, Rådet har vedtaget (jf. ovennævnte litra d) ovenfor).

viii) Yderligere kriterier for EFSA's risikovurdering:

- d) Ændr. **70**: det er ikke hensigtsmæssigt at henvise til artikel 6 (artikel 8 i den fælles holdning), da den omhandler forhold, der skal tages hensyn til i risikostyringsfasen, og ikke EFSA's risikovurdering.
- e) Ændr. **71**: griber ind i EFSA's interne procedurer; EFSA kan i forbindelse med vurdering af fødevarer sikkerheden også tage hensyn til andre aspekter end skadelige eller toksiske helbredsmæssige virkninger.
- f) Ændr. **74**: hører ikke til i risikovurderingsfasen; Den Europæiske Gruppe vedrørende Etik inden for Naturvidenskab og Ny Teknologi kan på anmodning af en medlemsstat afgive en udtalelse, som så vil blive taget i betragtning i risikostyringsfasen.

ix) Yderligere betingelser for godkendelse af nye fødevarer (risikostyring)

- g) Ændr. **23**: de etiske aspekter kan overvejes i risikostyringsfasen; en vurdering foretaget af Det Europæiske Miljøagentur er ikke relevant.
 - h) Ændr. **43**: er overflødig, da de aspekter, denne ændring dækker, tages i betragtning af EFSA i risikovurderingsfasen.
 - i) Ændr. **47**: ikke relevant; der er hverken behov eller mulighed for at anmode Miljøagenturet om en udtalelse i forbindelse med hver enkelt ansøgning om godkendelse af nye fødevarer.
 - j) Ændr. **48**: der kan ikke anmodes om en udtalelse fra EGE ved hver enkelt ansøgning om godkendelse af nye fødevarer. Høres EGE i henhold til artikel 15, tages der hensyn til dens udtalelse i risikostyringsfasen.
 - k) Ændr. **49**: de aspekter, denne ændring dækker, tages i betragtning af EFSA i risikovurderingsfasen og kan være omfattet af anvendelsesbetingelserne og supplerende særlige mærkningskrav i henhold til artikel 9, stk. 2.
- x) Forsigtighedsprincippet (ændr. **1 (anden del), 19 og 52**) — forsigtighedsprincippet i artikel 7 i forordning (EF) nr. 178/2002 finder altid anvendelse. Der henvises til dette princip i betragtning 18. Der er derfor ikke behov for at gentage det i andre betragtninger eller som yderligere en betingelse i forbindelse med godkendelsen.
- xi) Supplerende specifikationer i forbindelse med opførelse af nye fødevarer på EU-listen:
- l) Ændr. **54**: alle literaerne er allerede omfattet af forordningen bortset fra litra f), der ikke er klart, eftersom overvågningskrav og inspektioner i henhold til forordning (EF) nr. 882/2004 om offentlig kontrol er to forskellige spørgsmål.
 - m) Ændr. **57**: i henhold til artikel 9, stk. 2, kontrolleres tilstedeværelsen af uønskede stoffer i nye fødevarer allerede ved fødevarer specifikationerne, og begrænsningen af eksponering for stoffer i nye fødevarer vil være omfattet af »anvendelsesbetingelserne« og kan indføres efter udtalelse fra EFSA.
- xii) Overvågning efter markedsføringen (ændr. **55 og 75**) — systematisk overvågning efter markedsføringen og revision af godkendelserne efter fem år for alle nye fødevarer, der markedsføres, er ude af proportioner. Det vil påføre fødevarer virksomhedsledere og myndighederne i medlemsstaterne en administrativ byrde. Ifølge artikel 14 er der mulighed for i de enkelte tilfælde at kræve overvågning efter markedsføringen. Producenterne skal underrette Kommissionen om eventuelle nye videnskabelige eller tekniske oplysninger, der kan have indflydelse på evalueringen af sikkerheden ved anvendelsen af en ny fødevarer, der allerede er markedsført på EU's marked.
- xiii) Mærkning af nye fødevarer (ændr. **60 og 62**) — systematisk mærkning af alle nye fødevarer (ændr. **62**) er ude af proportioner og vil påføre en administrativ byrde. Der er mulighed for særlige krav til mærkning i henhold til artikel 9, stk. 2. Mærkning af produkter fra dyr, der er fodret med genetisk modificeret foder (ændr. **60**), falder ikke ind under denne forordnings anvendelsesområde (forordning (EF) nr. 1829/2003 er tydeligt udelukket).

- xiv) Traditionelle fødevarer fra tredjelande (ændr. **28**, **64** og **66**): Rådet har vedtaget en anden godkendelsesprocedure for disse fødevarer end den, Kommissionen har foreslået (jf. litra h) ovenfor).
- xv) Høring af EGE (ændr. **29**): Rådets affattelse af betragtning 28 svarer bedre til indholdet af artikel 15 om høring af EGE (jf. litra j) ovenfor).
- xvi) Tilpasning af frister for godkendelse af sundhedsanprisninger og nye fødevarer i tilfælde af databeskyttelse (ændr. **27** og **80**) — en sådan tilpasning kunne være ønskelig, men vil være vanskelig at sikre i praksis, da evalueringer foregår efter forskellige tidsplaner, og de to beslutninger træffes særskilt.
- xvii) Ændr. **61**: ajourføringer af EU-listen i tilfælde af databeskyttelse skal vedtages efter forskrifts-proceduren, da der er tale om individuelle godkendelser og ikke generelle foranstaltninger.
- xviii) Ændr. **56** og **91** (stk. 2a): godkendelse af fødevaretilsætningsstoffer, fødevareenzymmer og fødevarearomaer, som har været genstand for en ny fremstillingsproces, der medfører betydelige ændringer, er allerede omfattet af sektorspecifik lovgivning om tilsætningsstoffer (art. 12 og betragtning 11 i forordning (EF) nr. 1333/2008), enzymmer (art. 14 og betragtning 12 i forordning (EF) nr. 1332/2008) og aromaer (art. 19 i forordning (EF) nr. 1334/2008). Den fælles godkendelsesprocedure finder anvendelse på disse godkendelser.
- xix) Ændr. **78**: Rådet har ikke taget stilling til spørgsmålet om forskningsprojekter, der finansieres af EU og/eller offentlige kilder.
- xx) Ændr. **81**: forordning (EF) nr. 882/2004 om offentlig kontrol, der sikrer overholdelse af lovgivningen om fødevarer og foderstoffer (herunder forordningen om nye fødevarer) finder anvendelse, og der er ikke behov for at gentage bestemmelserne.
- xxi) Ændr. **82**: Rådet har besluttet at udskyde datoen for forordningens anvendelse til 24 måneder efter datoen for dens offentliggørelse. Medlemsstaterne har fået samme frist til at underrette om bestemmelser om sanktioner.
- xxii) Ændr. **83**: er ikke nødvendig; er en gentagelse af gældende bestemmelser i henhold til artikel 53 og 54 i forordning (EF) nr. 178/2002.

Rådet har ikke accepteret ændr. **8** og **85**, da de er uklare, og ændr. **4**, **17** og **51** (første del), hvis indhold er indlysende og ikke giver nogen ekstra nytteværdi.

IV. KONKLUSIONER

Rådet mener, at dets førstebehandlingsholdning udgør en afvejning af forskellige hensyn og interesser, som vil kunne opfylde forordningens målsætninger. Det ser frem til konstruktive drøftelser med Europa-Parlamentet, så denne forordning snart kan vedtages og sikre et højt sundheds- og forbrugerbeskyttelses-niveau.

ABONNEMENTSPRISER 2010 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig cd-rom	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ cd-rom	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, cd-rom, 2 udgaver pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én cd-rom.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

I løbet af 2010 vil cd-rom-formatet blive erstattet af dvd-formater.

Salg og abonnenter

Betalingsabonnenter på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA